

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและ
การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่าน
ด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย
(Semantic Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญาณิพนธ์
ของ
พรเพ็ญ พุ่มสะอาด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
มีนาคม 2543
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

127.12771
ก. 2543
3

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและ
การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่าน
ด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย
(Semantic Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
พรเพ็ญ พุ่มสะอาด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
มีนาคม 2543

19 พ.ค. 2543

พรเพ็ญ พุ่มสะอาด. (2542). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม (การมัธยม การสอนภาษาอังกฤษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณี.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ของโรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1” อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 80 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 40 คน กลุ่มทดลองเรียนโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย ส่วนกลุ่มควบคุม เรียนตามคู่มือครู ระยะเวลาในการทดลอง กลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที

แบบแผนการทดลองครั้งนี้คือ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test แบบ Independent ในรูป Difference Score และ Dependent Group

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
7. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
8. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A Comparison of Mathayom Suksa III Students' English Reading Comprehension,
Writing Ability, and Attitudes Towards Reading and Writing Through
Semantic Mapping Techniques and Methods
in the Teacher's Manual.

AN ABSTRACT

BY

Pornpen Pumsa-ard

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Mathayom Suksa
at Srinakharinwirot University

March 2000

Pornpen Pumsa-ard (2542). *A Comparison of Mathayom Suksa III Students' English Reading Comprehension, Writing Ability, and Attitudes Towards Reading and Writing Through Semantic Mapping Techniques and Methods in the Teacher's Manual*. M. Ed, Master Thesis, (Secondary Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Sawwalak Rattanavich, Assoc. Prof. Autchara Sukharom.

The purpose of this study was to compare the English reading comprehension, writing ability and attitudes towards reading and writing of Matthayom Suksa III students through the mapping technique and the methods based on the teacher's manual.

The subjects for this study consisted 80 students of Matthayom Suksa III at Bang- Pra- In "Rachanukroh one" School, Tambol Banlain, Amphoe Bang-Pra-In, Ayutthaya, during the first of 1999 academic year. They were randomly selected into 2 groups : the experimental and control groups, with 40 students in each. The experimental group was taught through the mapping techniques ; whereas the control group was taught through the methods based on teacher's manual. Both groups were taught by the researcher for 20 periods with 50 minutes in each.

This study was designed by using the randomized control group pretest-posttest design. The data was statistically analyzed by using the t-test difference scores, t-test dependent group.

The finding revealed that.

1. The English reading comprehension between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level.
2. The English writing ability between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level.
3. The attitude towards English reading between the experimental and control groups was significantly different at the .05 level.
4. The attitude towards English writing between the experimental and control groups was significantly different at the .05 level.
5. The English reading comprehension of the experimental and control groups, between the pretest and posttest, was significantly different at the .01 level.
6. The English writing ability of the experimental and control groups, between the pretest and posttest, was significantly different at the .01 level.
7. The attitude towards English reading of the experimental and control groups, between the pretest and posttest, was significantly different at the .01 level.
8. The attitude towards English writing of the experimental and control groups, between the pretest and posttest, was significantly different at the .01 level.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและ
การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่าน
ด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย
(Semantic Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู

ของ

นางสาวพรเพ็ญ พุ่มสะอาด

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ เดือน พ.ศ. 25

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์อรรวรรณ สัมมาพันธ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษาจาก รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย และรองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ ที่กรุณารับเป็นกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทภา วงษ์อินทร์ , อาจารย์ ทศนา ทองภักดี , อาจารย์ บังอร พุ่มสะอาด , อาจารย์ รวงทอง ดำรงสุกิจ , อาจารย์ อัญชลี ประวิตรานุกรณ์ , และ Miss Magaret Cook. ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง อาจารย์ อรรวรรณ สัมมาพันธ์ ที่กรุณารับเป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบปริญญานิพนธ์ รวมทั้งให้คำปรึกษาและช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1” อาจารย์หมวดวิชา ภาษาต่างประเทศ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2542 โรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1” ที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างดีในการทดลอง

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ บุพการี ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยมาตั้งแต่ต้น ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิตและการศึกษาเช่นในปัจจุบัน

พรเพ็ญ พุ่มสะอาด

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	เนื้อหา.....	4
	ระยะเวลาในการทดลอง.....	4
	นियามศัพท์เฉพาะ.....	4
	สมมุติฐานในการวิจัย.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน.....	12
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน.....	16
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน.....	16
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยง	
	ความสัมพันธ์ความหมาย (MAPPING).....	23
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยง	
	ความสัมพันธ์ความหมาย.....	37
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามคู่มือครูของหน่วยงานในเทศก์ กรมสามัญศึกษา.....	38
	การเรียนรู้ตามแนวของกาเย่.....	38
	การจัดเหตุการณ์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพมนุษย์.....	40
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	41
	ความหมาย.....	41
	องค์ประกอบของเจตคติ.....	42
	แนวการสร้างและพัฒนาเจตคติต่อการเรียน.....	43
	เจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษ.....	43
	การเปลี่ยนแปลงเจตคติ.....	44
	ประโยชน์ของเจตคติ.....	45
	หลักการวัดเจตคติ.....	45
	มาตราวัดเจตคติ.....	45
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ.....	46

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3(ต่อ) วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	48
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	48
ประชากร	48
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	48
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	48
เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง.....	48
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	49
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
แบบแผนการดำเนินการทดลอง.....	53
ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง.....	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
สถิติที่ใช้ในการทดลอง.....	54
สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน.....	57
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	64
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	64
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	66
อภิปรายผล	66
ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก	80
ภาคผนวก ก.....	81
ภาคผนวก ข.....	93
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	133

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงเกณฑ์พิจารณาในการตรวจให้คะแนน.....	21
2 แสดงเกณฑ์การพิจารณาในการให้คะแนน	52
3 แบบแผนการทดลอง.....	53
4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการ สอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู.....	59
5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน อ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู.....	60
6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน อ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู.....	60
7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน อ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู.....	61
8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการ สอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตาม คู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง.....	61
9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตาม คู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง.....	62
10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน อ่านด้วยเทคนิคการโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูก่อนและ หลังการทดลอง.....	62
11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน ด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูก่อนและ หลังการทดลอง.....	63
12 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ.....	82
13 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 20 ข้อ.....	83
14 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ.....	84
15 แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	85
16 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	87

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
17	แสดงคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	89
18	แสดงคะแนนเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	91

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 The Spider Map : Main Idea and Details	26
2 The Time Ladder Map.....	26
3 The Cause/ Effect Map.....	26
4 The Contrast Overly Map.....	27
5 Sequential Episodic Map.....	27
6 Descriptive Map.....	27
7 Comparative and Comtrastive Map.....	28
8 Classification Map.....	28
9 Semantic Map	29
10 การพัฒนาความคิดรวบยอด.....	33
11 องค์ประกอบของเจตคติ	42
12 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา.....	44

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เทคโนโลยีของโลกในปัจจุบันนับเป็นสิ่งที่ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทางด้าน การติดต่อสื่อสาร สื่อกลางที่ทำให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จคือภาษา ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่ง ที่เข้ามา มีบทบาทอย่างกว้างขวางในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ ทำให้ประเทศทั่วโลกได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ ปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในด้านการค้า ด้านธุรกิจ การเมือง เศรษฐกิจ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเพื่อ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาในส่วนต่างๆของโลกอย่างไม่หยุดยั้ง จากการใช้ภาษาอังกฤษมีการใช้กว้างขวางและ รวดเร็วจนทำให้มีบทบาทเป็นภาษานานาชาติ ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในประชาคมโลกที่ได้รับ ผลกระทบอย่างมากจากการที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ ดังที่ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2536 : 33) กล่าวว่า ประเทศไทยกำลังเปลี่ยนทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลก ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและมี บทบาทมากขึ้นในการแสวงหาความรู้ ติดตามความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนา ประเทศ ภาษาอังกฤษสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น ระบบการศึกษาไทยขณะนี้จึงต้องพัฒนา ความสามารถทางภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่รับและเข้าใจสารสนเทศภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยจะช่วยให้ประเทศไทยติดต่อกับประชาคมโลกด้วยความเข้าใจอันดี อันจะก่อให้เกิดสันติสุขในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการ จึงตระหนักในความจำเป็น และเห็นความสำคัญที่ต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐาน สามารถติดต่อสื่อสารและเลือกสรรทรัพยากรจากสาร สนเทศที่มีอยู่มหาศาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ . 2539)

ในบรรดาทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน ทักษะการอ่านถือว่ามีบทบาทสำคัญมาก ในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ อันได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือ ตำราเรียน ประกาศ ฉลาก คำแนะนำในการใช้ผลิตภัณฑ์ต่างๆยังมีให้เห็นทั่วไป นอกจากนี้ในแวดวงการศึกษาที่มุ่งเตรียม ความพร้อม ให้กับผู้เรียนในการเข้าสู่ระบบการศึกษาขั้นสูง การจัดการเรียนการสอนเน้นให้นักเรียนมีทักษะ การอ่านเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพราะ การศึกษาระดับสูงการเรียนรู้อันหลากหลายต้องอาศัยตำราทางวิชาการที่ เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่มีทักษะภาษาอังกฤษในการอ่านสูงย่อมได้เปรียบในการศึกษาหาความรู้ได้ อย่างละเอียดลึกซึ้ง

ทักษะการอ่าน นอกจากจะทำให้ผู้อ่านมีความรู้ ความคิดและให้ความเพลิดเพลินแล้วคุณประโยชน์ ของการอ่านมีมากมาย อาทิเช่น การอ่านมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาทุกระดับและตลอดชีวิต ช่วยให้เกิด ความคิดสร้างสรรค์ ช่วยพัฒนาจิตใจให้งอกงาม ช่วยอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน และรับทราบ ความเป็นไปในสังคม

สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทรมพพรย์ (2536 : 136) ได้เขียนถึงความสามารถของ การอ่านว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวันเพราะเป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสรรพ วิทยาการความบันเทิงหย่อนใจ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านมีทักษะในการอ่านและมีอัตราเร็วในการอ่านสูงย่อมแสวง หาความรู้และศึกษาสิ่งที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและ การเรียนได้เป็นอย่างดี

การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่าน และผู้เขียนในการใช้ความรู้ความสามารถ ในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ดังนั้นทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะ ภาษาอื่นๆได้ง่ายทั้ง การฟัง การพูด และการเขียนซึ่งผู้อ่านย่อมจะดึงเอาข้อมูลของสิ่งที่อ่านเพื่อเป็น

ประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้อื่นได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย . 2531) การอ่านที่ดีจะส่งผลให้ทักษะการเขียนดีขึ้นด้วยเช่นกัน หากทักษะการเขียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านก็จะพัฒนาตามไปด้วย เพราะทั้งการอ่านและการเขียนต่างก็ส่งเสริมซึ่งกันและกัน

ทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ต้องใช้ความคิดและความถูกต้องตามหลักเกณฑ์มากกว่าทักษะอื่นๆ ในการเขียนแต่ละครั้งผู้เขียนจำเป็นต้องวางแผนว่า จะเสนอแนวคิดอะไร และควรจะเสนอในรูปแบบใดทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจความหมายและความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย . 2531 : 92)

จากสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน พบว่า ไม่ประสบผลเท่าที่ควร เห็นได้ชัดจากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2538 ของเขตการศึกษา 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับต่ำ (กระทรวงศึกษาธิการ . 2538)

นอกจากนี้สภาพกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในปัจจุบันอยู่ในระดับที่ครูส่วนใหญ่มีความรู้และนำทักษะกระบวนการไปใช้ในการวางแผนการสอนแต่ความเข้มข้นสมบูรณ์ของการให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงด้วยกระบวนการต่างๆมีน้อย ซึ่งมีสาเหตุมาจากหลายประเด็นด้วยกันคือ ผู้สอนขาดความมั่นใจในการใช้กระบวนการที่หลากหลาย ผู้สอนบางส่วนรู้เฉพาะเนื้อหาแต่ไม่รู้เทคนิคกระบวนการ (กระทรวงศึกษาธิการ . 2538)

เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนดังกล่าว ทำได้โดยส่งเสริมให้ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้าวิธีการสอนอ่านและ เขียน ที่มีประสิทธิภาพเพื่อที่จะนำมาปรับปรุงวิธีการสอนของตน ทั้งนี้เพราะการเรียนการสอนจะบรรลุผลสำเร็จด้วยดีต้องขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนเป็นสำคัญ ผู้สอนควรมีความรู้ในด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนและเลือกบทเรียนที่เหมาะสม องค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างความกระตือรือร้นในการเรียน

ผู้วิจัยจึงศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ พบว่า มีวิธีสอนวิธีหนึ่งที่จะนำมาใช้เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี คือ การใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (Semantic Mapping) ซึ่งเป็นเทคนิคที่ผนวกเอาทฤษฎีประสบการณ์เดิมรวมเข้ากับความเข้าใจในการอ่านโดยมุ่งเน้นการเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านกับสิ่งที่มืออยู่ในใจ นอกจากนี้ยังเป็นกระบวนการที่แสดงสังกัดในรูปแบบภูมิที่แสดงความสัมพันธ์ของสังกัดให้เห็นชัดเป็นรูปธรรม โดยครูและ นักเรียนร่วมกันสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายที่แทนโครงสร้างเรื่องที่อ่าน (Text Structure) (Sinatra , et al. 1984 : 22-29)

การใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายเป็นเทคนิคที่นักเรียนได้เรียนรู้การใช้ความรู้เดิมของตนให้เป็นประโยชน์และจะต้องมีความรู้ในโครงสร้างของข้อความประเภทต่างๆก่อนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสร้างโครงเรื่องขึ้นมาในใจ และเขียนออกมาเป็นผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย จากนั้นนักเรียนจะนำความรู้เดิมของตนที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเข้ามาเขียนลงในผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย ทำให้ขอบเขตการเรียนรู้ของนักเรียนกว้างออกไปยิ่งขึ้นซึ่งนับว่าการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย มีการสัมพันธ์ทักษะทั้งอ่านและเขียนไปพร้อมกัน และเมื่อศึกษาจากผลงานวิจัยพบว่าทั้งทักษะการอ่านและทักษะการเขียนนั้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมาก ทักษะการเขียนจะช่วยทำให้ผู้เรียนอ่านได้เข้าใจมากขึ้น (Johnson . 1986 : 13)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะนำการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคผังโยงความสัมพันธ์ความหมายมาทดลองใช้เปรียบเทียบกับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครูเพื่อคิดหาว่าวิธีใดส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษได้ผลดีกว่ากัน เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการปรับปรุงการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ความสำคัญของการวิจัย

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบผลการสอนโดยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู
2. ช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านการนำทักษะการอ่านและการเขียนไปใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ช่วยพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพทันต่อความเจริญและการเปลี่ยนแปลงของสังคม
4. ช่วยให้ผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้มีส่วนร่วมนำผลการศึกษาค้นคว้าไปปรับปรุงวิธีการสอนภาษาอังกฤษและจัดกิจกรรมให้เหมาะสมเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อประสิทธิภาพในการเรียนมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน บางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1” อำเภอ บางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ที่เรียนวิชา อ015 ภาษาอังกฤษหลัก 5 จำนวน 10 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน ซึ่งนักเรียนแต่ละห้องจัดแบบคละ เก่ง ปานกลาง อ่อน รวมทั้งสิ้น 427 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน บางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1” อำเภอ บางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียน 40 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

(Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มด้วยวิธีการจับฉลากจากประชากรดังกล่าวข้างต้น แล้วจับฉลากเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 การสอนซึ่งจำแนกเป็น 2 วิธี

1.1.1 การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย

1.1.2 การสอนอ่านตามคู่มือครู

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2.3 เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

2.4 เจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ผู้สอนจัดแบบฝึกเกี่ยวกับการอ่านโดยเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองสอนโดยนำมาจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) โดยพิจารณาถึงระดับความยาก - ง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ในระดับเดียวกับหนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้ได้โดยจำแนกตามลักษณะโครงสร้างของการเขียน 4 รูปแบบ คือ บทอ่านที่แสดงการพรรณารายละเอียด เหตุผล เปรียบเทียบความแตกต่าง ปัญหาและการแก้ไข

ระยะเวลาในการทดลอง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลองทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ใช้เวลาทดลองการสอนกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เวลาดทดลอง 5 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย

หมายถึง การสอนอ่านโดยฝึกให้ผู้เรียนจับใจความสำคัญของเรื่องและการจัดบันทึกจากการอ่านโดยใช้แนวคิดของ ไฮม์ลิช และ พิตเทิลแมน (Heimlich & Pittleman . 1986 : 10-13) โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านในขั้นก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน ซึ่งผู้เรียนต้องคิดและเลือกสรรข้อมูลที่จะนำไปใส่ในผังโยงความสัมพันธ์ความหมายและตัดข้อมูลในบางส่วนออกไป ผู้เรียนต้องเรียบเรียงและจัดประเภทข้อคิดต่างๆโดยเขียนผังแสดงความสำคัญของเรื่อง เหตุการณ์สำคัญ เพื่อแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างข้อคิด รายละเอียดต่างๆเข้ากับใจความสำคัญของเรื่องตามลักษณะรูปแบบการเขียนของบทอ่านนั้นๆและใช้การเชื่อมโยงความรู้เดิมของผู้อ่านกับความรู้ที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านเป็นการเรียนรู้ที่ใช้จากส่วนย่อยไปสู่ส่วนรวมอาจเขียนแทนแต่ละหน่วยด้วยรูปวงกลม หรือ สีเหลี่ยม ภายในจะมีอักษรเขียนเป็นคำ หรือ วลี หรือ ประโยคกำกับอยู่ความสัมพันธ์ของแต่ละหน่วยจะเชื่อมโยงด้วยเครื่องหมายลูกศร แนวทางในการสอนอ่านของ เสาวลักษณ์ รัตนาวิรัช (2534 : 31-34) ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1. ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนด อภิปราย และทำผังโยงความสัมพันธ์ความหมายร่วมกันกับครู

ขั้นที่ 2. ปฏิบัติโดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและทำผังโยงความสัมพันธ์ความหมายร่วมกัน

ขั้นที่ 3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผังโยงความสัมพันธ์ความหมายเป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

ขั้นที่ 4. แก้ไขผังโยงความสัมพันธ์ความหมายร่วมกันกับครู และจัดบันทึก

ขั้นที่ 5. ทำกิจกรรมเสริมทักษะ เช่น เล่นเกม ร้องเพลง แสดงบทบาทสมมติ หรือทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

การสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายในกระบวนการเรียนการสอนดังกล่าวจำแนกออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่ ผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย แบบพรรณารายละเอียด แสดงเหตุผล เปรียบเทียบความแตกต่าง ปัญหาและวิธีการแก้ไข ตามลักษณะแผนการเขียนโดยทั่วไปของผู้เขียน (เสาวลักษณ์รัตน์วิษย์ . 2534 ; อ้างอิงจาก Bartlett . 1978, 1985, 1986. *Reading for Memory : Where Top Level Structure*)

2. การสอนตามคู่มือครู

หมายถึง การสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและใช้สอนผู้เรียนกลุ่มควบคุมโดยดำเนินการสอนตามรูปแบบการสอนของ หน่วยงานนิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. การสร้างความสนใจของนักเรียนโดยสนทนาถึงสถานการณ์ หรือใช้วัสดุ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน ให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ
2. แจ้งให้ผู้เรียนทราบจุดประสงค์ของบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องเรียนรู้หลังจากที่เรียนจบในแต่ละบทเรียน
3. ทบทวนประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่นำมา โดยใช้คำถาม สื่อ
4. เสนอบทเรียนใหม่ โดยผู้สอนอธิบายความหมาย คำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้างไวยากรณ์ โดยใช้สื่อประกอบ เช่น บัตรคำ รูปภาพ
5. ให้แนวการเรียนรู้ โดยแนะนำแนวทางให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง เช่น แนะนำทำแบบฝึกหัด แนะนำแหล่งค้นคว้า ใช้คำถามเป็นการนำทาง เช่น Yes/No Questions Wh- questions
6. ขั้นปฏิบัติ ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง ทำแบบฝึกหัด และกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้
7. แจ้งผลการปฏิบัติ โดยผู้สอนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียน
8. ประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์โดยสังเกตจากการอ่าน และ ตอบคำถามจาก แบบฝึกหัดของผู้เรียน
9. ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการสรุปย่อ ทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ โดยให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

3. ความเข้าใจในการอ่าน

หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในด้านการแปลความ ตีความ สรุปความ ขยายความ จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และ เรียงลำดับเหตุการณ์ ซึ่งวัดได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ทดลองหาคุณภาพแล้ว

4. ความสามารถในการเขียน

หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเขียน การลำดับความ การแสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน การใช้ภาษาไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้องรวมถึงความสมบูรณ์ของการเขียน สื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนน การทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ และหาคุณภาพแล้ว

5. เจตคติต่อการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ

หมายถึง ความคิดเห็น และความรู้สึกชอบ ไม่ชอบของนักเรียนเกี่ยวกับคุณประโยชน์ ความสำคัญ และกิจกรรมในการเรียนการสอนอ่าน เขียนภาษาอังกฤษหลังจากที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้นตามมาตรวัดของ Likert ลิเคิรท์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ ความหมายกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ ความหมายกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
3. เจตคติต่อการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
4. ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองกับหลังการทดลองแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้เสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์

ความหมาย

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามคู่มือครู
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1.1 ความหมายของการอ่าน

เมื่อพูดถึงการอ่าน คนส่วนมากมักเข้าใจว่าเป็นการอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง แต่ความเป็นจริงแล้วการอ่านไม่ใช่เพียงแต่อ่านออกเสียงได้แต่ต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านด้วย นักการศึกษาและนักจิตวิทยาต่างตระหนักถึงความสำคัญในข้อนี้ จึงได้มีการศึกษาค้นคว้าถึงกระบวนการอ่านอย่างแท้จริงและได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านแตกต่างกันออกไปหลายทฤษฎี เช่น

เอสกี (Esky . 1986 : 3-23) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญา ที่สมองจะทำหน้าที่ทั้งหมดในการตีความหมายของข้อความที่อ่าน โดยสมองจะเริ่มทำงานเมื่อตาของผู้อ่านรับรู้ข้อมูลที่ได้จากการอ่าน และนำความรู้เดิมที่สะสมไว้ในสมองมาช่วยในการตีความข้อความที่อ่าน ซึ่งข้อมูลใหม่ที่ได้จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ในเรื่องดังกล่าวที่เพิ่มเติมขึ้นและสามารถนำมาใช้ในคราวต่อไป ในกระบวนการดังกล่าวนี้ สมองของผู้อ่านจะอาศัยตัวแนะที่ปรากฏในข้อความในปริมาณน้อยที่สุดมาช่วยในการตีความหมายของสิ่งที่อ่าน

กูดแมน และคณะ (เสาวลักษณ์ รัตนิวิษฐ์ . 2531 : 84 ; อ้างอิงจาก Goodman & others . 1982. *Reading Miscue Inventory*) การอ่านคือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด และเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในด้านของความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เขียนย่อมที่จะพยายามใช้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรสื่อความหมาย หรือให้ข้อมูลที่ตนต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่าน และผู้อ่านเองก็ย่อมที่จะสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายแก่ตน

แมนมาส ชาลิต (2534 : 232) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่านคือ การใช้ศักยภาพของสมองเพื่อรับรู้ แปลความหมาย และเข้าใจปรากฏการณ์ข้อมูล ข่าวสาร เรื่องราว ประสบการณ์ ความคิด ความรู้สึกและจินตนาการตลอดจนสาระอื่นๆ ซึ่งมีผู้แสดงออกโดยสัญลักษณ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อสื่อสาร การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานซึ่งต้องเรียนเช่นเดียวกับทักษะพื้นฐานอื่นๆ การเรียนรู้เท่านั้นไม่เพียงพอ ต้องฝึกฝนหรือพัฒนาระดับความสามารถให้เพิ่มขึ้นอยู่เสมอ เพื่อที่จะสามารถอ่านเนื้อหาซึ่งยากและซับซ้อนให้เข้าใจและนำมาใช้การได้ ทำให้เกิดมีนิสัยรักการอ่าน รู้จัก ; วิเคราะห์และเลือกสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แลป และ ฟลัด (Lapp & Flood . 1992 : 567-571) ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านแปลความ คำ หรือ สัญลักษณ์ที่เป็นคำอ่านที่เป็นที่เข้าใจ
 สมุทฺร เช่นเชาวนิช (2539 : 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบและอาจโต้ตอบกับผู้อื่นด้วย
 จากนิยามการอ่านเบื้องต้นพอจะสรุปได้ว่า การอ่านเป็นเรื่องการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยใช้ภาษาเป็นสื่อซึ่งต้องใช้กระบวนการทางความคิดในสมองที่สัมพันธ์กับภาษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และการสื่อสารจะประสบความสำเร็จได้ ต้องอาศัยประสบการณ์ ความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่ได้อ่านและความสามารถทางด้านภาษาของผู้อ่านอีกด้วย

1.1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านนับเป็นจุดหมายปลายทางที่แท้จริงของกระบวนการอ่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากถึงแม้ว่าจะอ่านออกเสียงได้ถูกต้องรวดเร็วเพียงใดถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่านหรือไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ การอ่านนั้นย่อมไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิง

สแตรง (Strang. 1969 : 4) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในการจับใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยได้ ผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่านจะสามารถย่อใจความสำคัญหรือสรุปโครงเรื่องของสิ่งที่อ่าน หรือสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ต่าง ๆ ของสิ่งที่อ่านได้

เกรลลิต (Grellet. 1981:3) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านหมายถึง การดึงเอาข้อมูลที่ต้องการจากสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยได้ยกตัวอย่างว่า คนเราจะใช้กลวิธีในการอ่านต่างกัน เมื่ออ่านป้ายประกาศเนื้อหาโฆษณาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย และเมื่ออ่านบทความในวารสารวิทยาศาสตร์ การบอกถึงตำแหน่งที่ของโฆษณาในป้ายประกาศได้กับความเข้าใจในข้อมูลที่ปรากฏในบทความแสดงให้เห็นว่า การอ่านได้มาถึงจุดหมายที่ต้องการ ในกรณีแรกผู้อ่านหึงข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องและมองหาสิ่งที่ต้องการคือโฆษณา ส่วนกรณีหลังต้องการความเข้าใจความคิดหลักของเรื่องนั้นก่อน จึงต้องการรายละเอียดยิ่งขึ้นเพื่อความเข้าใจ ความเข้าใจในการอ่านตามความเห็นดังกล่าว เป็นการดึงเอาข้อมูลจากสิ่งที่อ่านออกมาให้ได้ตามวัตถุประสงค์ของผู้อ่าน แต่กระบวนการอ่านจะสมบูรณ์ไม่ได้หากยังขาดการสร้าง ความเข้าใจในความหมายของข้อมูลนั้นๆ ความเข้าใจในการอ่านที่แท้จริงจึงเป็นกระบวนการดึงความหมายจากสิ่งที่อ่านโดยการอ้างอิงและสร้างเป็นความหมายของการอ่านเอง

สมุทฺร เช่นเชาวนิช และ อานาจ บุญศิริวิบูลย์ (2539 : 16) กล่าวถึง ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. จับใจความสำคัญๆได้ ระบุนุหรือแยกแยะประเด็นหลัก ออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้
2. ตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่า มีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยขนาดไหนเพียงใด
3. ลงสรุปความคิดเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
4. ใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุปหรือการอ้างอิงต่างๆของผู้เขียน ได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน
5. ถ่ายโอน หรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆได้ อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

ดังนั้นความเข้าใจในการอ่านจึงหมายถึง การสร้างความหมายของข้อเขียน เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง สรุปใจความเหตุการณ์ สรุปความคิดเห็นและทัศนคติของผู้เขียนตลอดจนประเมิน

ความคิดที่ได้จากการอ่านความเข้าใจในการอ่านเน้นกระบวนการทางความคิดที่จำเป็นต้องอาศัย การฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

1.1.3 องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

แฮร์รี และ สมิทท์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิฑูร์ . 2531 : 84; อ้างอิงจาก Harris & Smith. 1976 . *Reading Instruction* . p. 235) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน
2. ความสามารถทางด้านภาษา
3. ความสามารถในการคิด
4. เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน
5. จุดประสงค์ในการอ่าน

โควดี (Coady. 1979 : 5-18) ได้อธิบายไว้ว่า การอ่านเกิดขึ้นได้ด้วยปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. ความสามารถในด้านความคิดรวบยอด (Conceptual Ability)
2. ความรู้เดิม (Background Knowledge)
3. กลวิธีกระบวนการ (Process strategies)

เอ็ดดี้ (Eddie . 1986 : 3-7) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) ผู้อ่านที่มีความสามารถจะต้องมีความรู้ในเรื่องการผสมคำและการสะกดคำ เพราะจะช่วยให้เข้าใจและจดจำคำในภาษาได้

2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the language) ซึ่งได้แก่โครงสร้างของคำ ลักษณะของคำ และการเรียงเรียงคำสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างรวดเร็วและเกิดความเข้าใจเร็วขึ้น

3. ความสามารถในการตีความหมาย (Ability to interpret) ผู้อ่านจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงกันของแต่ละประโยคแล้วตีความหมายที่ผู้เขียนต้องการออกมาให้ได้

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the world) ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับลักษณะของบทอ่านและโครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่านซึ่งนอกจากความรู้ในหัวเรื่องที่จะอ่านแล้ว ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับประเภทของบทอ่านตลอดจนความรู้ในเรื่องของวัฒนธรรมอีกด้วย เพราะในขณะที่อ่านผู้อ่านจำเป็นต้องดึงความรู้เหล่านั้นไปใช้ประกอบด้วย

5. เหตุผลในการอ่านและรูปแบบการอ่าน (Reason for reading and reading style) ผู้อ่านที่มีความสามารถต้องรู้จักเปลี่ยนรูปแบบการอ่านไปตามจุดมุ่งหมาย หรือ เหตุผลในการอ่าน เช่น การอ่านแบบผ่านๆ เพื่อกวาดสายตาดูหัวข้อข่าวที่สำคัญๆ หรือการอ่านแบบเอารายละเอียดเมื่ออ่านตำราเรียน

ทูลี อินมัน (2533 : 16) ในการอ่านหนังสือผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่เป็นพื้นฐานของการอ่าน ได้แก่

1. ภูมิหลัง ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวกว้างขวาง จะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี
2. ประสบการณ์ คือการได้พบได้คุ้นเคยกับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น

3. การรู้เชิงภาษา ผู้อ่านอาจมีอุปสรรคในการอ่านหนังสืออันเนื่องมาจากมีความรู้เกี่ยวกับภาษาไม่เพียงพอ เมื่ออ่านหนังสือที่มีถ้อยคำสำนวน คำพังเพย โวหาร และคำเปรียบเทียบกับที่แหลมคม ก็อาจตีความไม่ได้ ทำให้การอ่านหมดรสชาติไป

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2536 : 24) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่านของมนุษย์ 3 ประการคือ

1. ประสบการณ์เดิม (Schema) ของผู้อ่านเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ความสามารถของผู้อ่านแตกต่างกัน เพราะผู้อ่านมีความรู้เดิมมาก่อนจะเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น และเร็วขึ้นประสบการณ์เดิมจึงเป็นหลักการสำคัญที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้เป็นแนวคิด เพื่อจัดกิจกรรมการสอนให้ผู้อ่านได้มีโอกาสฝึกใช้ประสบการณ์เดิมของตนมาช่วยในการอ่าน รวมทั้งการใช้ทักษะด้านอื่นๆ เช่น ฟัง พูด เขียนไปด้วย เพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายของการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น

2. อภิปัญญา (Meta-Cognition) เป็นความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจกระบวนการคิดของตนในการตีความและแก้ปัญหาต่างๆ จะช่วยให้การเข้าใจการอ่านดีขึ้น เนื่องจากสามารถใช้ความคิดของตนจากประสบการณ์มาใช้ในการจับใจความ ตีความ แปลความ และขยายความได้ กลวิธีของการใช้อภิปัญญามีหลากหลายด้วยกัน ที่สำคัญคือการเตาะความเพื่อแก้ปัญหาความไม่เข้าใจที่ตนประสบในขณะที่อ่านเนื้อความต่างๆ การเตาะความและการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองของผู้เรียนจะช่วยให้การเข้าใจการอ่านดีขึ้น

3. โครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) เป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความในการอ่านได้ดี หากผู้อ่านเข้าใจการวิเคราะห์โครงสร้างของการเขียนในเนื้อความนั้นๆ และทราบจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ โครงสร้างของเนื้อความจะช่วยให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายเด่นชัดขึ้นว่าจะต้องการหาข้อมูลอะไร กระบวนการทางความคิดย่อมจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพในการจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ และขยายความในการอ่าน

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับตัวภาษา ความสามารถในการตีความ ความรู้และประสบการณ์เดิม ที่สามารถเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องที่อ่าน ความรู้เรื่องวัฒนธรรม รู้จุดมุ่งหมายและเทคนิคในการอ่านที่เหมาะสมกับการอ่านในแต่ละประเภท

1.1.4 จุดมุ่งหมายในการอ่าน

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 86) กล่าวถึงการอ่านโดยทั่วไปว่า มีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ 3 ประการ

1. อ่านเพื่อบันเทิง ได้แก่เรื่องราวประเภทนิยาย นิทาน
2. อ่านเพื่อรู้วิธีการ (เพื่อทำเป็น) ได้แก่ ตำราอาหาร สลากยา คู่มือการใช้สิ่งของต่างๆ
3. อ่านเพื่อค้นคว้า ได้แก่ เรื่องราว สารคดีโดยทั่วไป

อาร์ เลวี (R . Levi . 1990 : 269-273) ได้ให้จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อตีความของสัญลักษณ์ให้เป็นความหมายที่ถูกต้อง
2. อ่านเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปแนวคิดของเรื่อง
3. อ่านเพื่อตอบคำถามได้ถูกต้อง

กัลยา ยวนมาลัย (2539 : 12) ความมุ่งหมายของการอ่านมีดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ เป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้ในสิ่งที่ผู้อ่านเป็นปัญหา หรือต้องการให้ความรู้ของตนเองออกเงย การอ่านจึงเน้นถึงความรู้ในวิทยาการแขนงต่างๆ
2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด วัตถุประสงค์การอ่านเพื่อให้เกิดความคิดนั้นเป็นวัตถุประสงค์สิ่งพิมพ์ที่แสดงทรรศนะ ซึ่งได้แก่บทความ บทวิจารณ์ วิจัยต่างๆ การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิด

ที่สำคัญ การจัดลำดับขั้นแนวความคิดของผู้เขียนพร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นขึ้นมา

3. อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับการรู้ความคิด หนังสือที่อ่านเป็นประเภทนวนิยาย เรื่องสั้น วรรณคดี ซึ่งอ่านแล้วช่วยให้เกิดความสนุกสนาน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด

4. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่นๆ เป็นการอ่านที่ใช้ในการชดเชยความต้องการของคนเรายังขาดอยู่ เช่น ความต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการเป็นที่ยอมรับเข้ากลุ่มเพื่อนฝูง โดยผู้อ่านใช้หนังสือในการแก้ปัญหาของตนเพื่อขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ๆ หรือเพื่อสร้างสภาพอารมณ์ที่ต้องการ เช่น เมื่อเกิดความรู้สึกเหนื่อย กลุ่มใจ ผู้อ่านก็จะไปหาหนังสือเรื่องเบาๆ เรื่องที่เคยอ่านแล้วเกิดความสนุกสนานมาอ่าน แต่ในบางครั้งก็อาจจะรู้เรื่องใหม่ๆ แนวทางใหม่ๆ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับวิธีการดำรงชีวิต

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านดังที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า การเลือกเนื้อหาการอ่านแก่ผู้เรียนควรพิจารณาสิ่งที่คุณเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น โฆษณา หนังสือพิมพ์ สลากยา เป็นต้น เพื่อประสบการณ์ในการเข้าใจคำศัพท์ โครงสร้างที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของการอ่านด้วย

1.1.5 ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นแก่ผู้เรียนมากเพราะนอกจากจะเป็นพื้นฐานในการที่จะเรียนรู้วิชาต่างๆ การอ่านยังเป็นเครื่องสะสมความรู้ วิทยาการ และแนวความคิดต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

พิมพีใจ สิทธิสุรศักดิ์ (2535 : 2-5) กล่าวว่า การอ่านทำให้เกิด

1. ปัญญาความรู้กว้าง
2. ได้รับข้อมูลข่าวสารทันต่อเหตุการณ์ไม่เป็นคนล้าหลัง
3. นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. เพิ่มพูนความรู้ในการประกอบอาชีพ
5. ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์อันจะนำไปสู่คุณภาพชีวิต
6. ช่วยในการตัดสินใจ ช่วยวินิจฉัยสิ่งถูกผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. ช่วยผ่อนคลายความเครียด

เบคอน (Bacon . 2539 : 10) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า “ Reading makes a full man “ การอ่านทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์

กัลยา ยวนมาลัย (2539 : 8) ได้สรุปคุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการอ่านไว้ดังนี้

1. ช่วยให้เข้าใจชีวิตมากขึ้น เนื่องจากในชีวิตจริงเราไม่สามารถพบความเป็นจริงของชีวิตมนุษย์ได้ทั้งหมดจึงต้องอาศัยการอ่านจากประสบการณ์ของผู้อื่น ที่ถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษรและหนังสือ

2. ช่วยให้เป็นผู้รอบรู้ เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ เพราะหนังสือจะบันทึกเรื่องราวของอดีต ปัจจุบัน บางเรื่องยังทำนายเหตุการณ์ในอนาคตด้วย ดังมีคำกล่าวที่ว่า วรรณคดีหรือวรรณกรรมเปรียบเทียบกับเหมือนกระจกที่สะท้อนภาพของสังคมแต่ละสมัยให้เราอ่าน ได้เรียนรู้ว่าคนในสมัยนั้นมีวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างไร

3. ช่วยให้เป็นผู้เฉลียวฉลาดในการโต้ตอบหรือหาเหตุผลสนับสนุน ซึ่งได้มาจากการที่มีความรู้กว้างขวางโดยการอ่านนั่นเอง

4. ช่วยให้เป็นผู้ที่มีความคิดกว้างไกล มีเหตุผล เนื่องจากหนังสือส่วนใหญ่ได้บันทึกความคิดเห็นของผู้เขียนไว้ ซึ่งจะช่วยขยายความคิดของเราให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ทำให้เป็นคนมีเหตุผลมีผลที่ดี

5. เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน
 6. ช่วยพัฒนาตนเองและสังคมให้ดีขึ้น การอ่านทำให้ เป็นคนทันโลกทันเหตุการณ์ รู้ถึงความเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้น และสามารถปรับตัวได้ดี สามารถเผชิญสถานการณ์ใหม่ๆได้ด้วยความมั่นใจ
 7. เป็นการสนองความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ ทำให้ได้รู้ในสิ่งที่อยากรู้ ทั้งยังช่วยยกระดับความคิด จิตใจ ภูมิปัญญาให้สูงขึ้น
 8. เป็นแนวทางที่ช่วย พัฒนาทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น การอ่านมากทำให้รอบรู้ มีข้อมูลต่าง ๆ มาก ย่อมมีส่วนพัฒนาทักษะการเขียน การพูดให้ดีขึ้นได้
 9. ทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทั้งยังสร้างเสริมบุคลิกภาพให้เป็นผู้ที่สามารถเผชิญสถานการณ์ใหม่ๆได้ด้วยความมั่นใจ
 10. ช่วยเร้าความสนใจ เราสามารถเลือกอ่านหนังสือที่เหมาะสมกับอารมณ์และรสนิยมของเราได้ ทำให้ได้รับความสุขและเป็นเครื่องมือทำให้เราพอใจโลกที่อาศัยอยู่นี้
- จากความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะการอ่านภาษาอังกฤษเพราะจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการประกอบอาชีพ การศึกษาในระดับสูง ตลอดจนการใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านฉลากยา ตลอดจนเครื่องใช้ในบ้าน ซึ่งนอกจากทำให้ผู้อ่านเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านแล้ว จะทำให้ผู้อ่านมีทักษะในการสื่อความหมาย ความเข้าใจ และเจตคติต่อการอ่านต่อไป

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

1.2.1 หลักการและขั้นตอนในการสอนอ่าน

แฮร์ริส และซีเพย์ (Harris & Sipay . 1979 : 141-142) กล่าวว่าในการสอนอ่านนั้นผู้สอนควรยึดหลักการสอนดังนี้

1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน
 2. การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องให้ทักษะการอ่านที่เจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ระดับประถมฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ เป็นต้น
 3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอน เปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่างๆอย่างเพียงพอ เช่น ฝึกอ่านออกเสียง อ่านในใจ
 4. บทเรียนและกิจกรรม สอนองความแตกต่างแต่ละบุคคลเพราะแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถในการอ่านไม่เท่ากัน
 5. ให้ความเอาใจใส่ผู้เรียนที่มีปัญหาต้องใช้เวลา และช่วยกันพัฒนาการอ่านของเขาเหล่านั้น
 6. ควรมีแผนงาน เพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยม
- เกบฮาร์ด (Gebhard . 1986 : 16-20) ได้เสนอหลักการสอนอ่านสำหรับครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นไว้ดังนี้
1. การฝึกฝนการอ่านสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะอ่านได้ ยิ่งผู้เรียนใช้เวลาในการอ่านเท่าไร ยิ่งเป็นผู้ที่อ่านได้ดีมากขึ้นเท่านั้น ครูต้องพูดให้น้อยลง และให้นักเรียนอ่านมากขึ้น
 2. บทอ่านที่มีความหมายต่อผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การอ่านได้อย่างประสบผลสำเร็จมากกว่า
 3. ความซ้ำซ้อนของภาษา ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การอ่านได้ ความซ้ำซ้อนจากการใช้ประโยคหรือคำที่มีความหมายคล้ายกันในข้อความที่อ่าน อาจเป็นคำตรงข้าม หรือการใช้เครื่องหมาย

วรรคตอนควรชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนอาจเดาความหมายของคำหรือประโยคจากคำแนะนำต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความ

4. การเสริมข้อมูลเพิ่มเติม ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การอ่านได้ เนื่องจากความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคนต่างกันครูจึงควรให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อให้ผู้เรียนอ่านเรื่องนั้นด้วยความเข้าใจยิ่งขึ้น

5. การอ่านเป็นกลุ่มคำช่วยให้การจับใจความได้เข้าใจถึงวิธีการที่จับประเด็น จากเป็นการอ่านแบบคำต่อคำ หรือรับรู้ความหมายทุกคำแต่ควรอ่านเป็นกลุ่มและช่วยเหลือกัน

6. สื่อการสอน ช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านแก่ผู้เรียน การใช้รูปภาพ ของจริง เครื่องมือต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านเร็วขึ้น และสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี

7. บรรยากาศในการเรียนการสอนควรเป็นไปอย่างสบาย ไม่เคร่งเครียด การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มและทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านเองโดยที่ครูคอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการจะทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียด และเกิดการเรียนรู้มากขึ้น

วิลเลียมส์ (Williams . 1986 : 374) เสนอแนะลำดับขั้นตอนในการสอนอ่านไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการสอนอ่าน (Pre-Reading) จุดประสงค์ของขั้นตอนนี้คือ
 - 1.1 เพื่อแนะนำและกระตุ้นความสนใจในหัวเรื่อง
 - 1.2 เพื่อชักจูงให้ผู้เรียนสนใจเรียนด้วยการให้เหตุผลสำหรับการอ่าน
 - 1.3 เพื่อเตรียมตัวในด้านภาษาให้แก่ผู้เรียนก่อนจะอ่านเนื้อเรื่อง
2. ขั้นการอ่าน (While-Reading) ขั้นตอนนี้เน้นเรื่องเนื้อเรื่องที่อ่านโดยมีจุดมุ่งหมาย

ดังนี้

- 2.1 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน
- 2.2 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของงานเขียนหรือเนื้อความที่จะอ่าน
- 2.3 เพื่อช่วยขยายเนื้อความของเรื่องให้ชัดเจน
3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความสามารถดังนี้
 - 3.1 สามารถถ่ายโอนความรู้ ความคิดในเรื่องที่อ่านไปแล้ว
 - 3.2 สามารถเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านเข้ากับความรู้ ความสนใจ หรือความคิดเห็นของผู้เรียนได้

ผู้เรียนได้

สรุปได้ว่าหลักในการสอนอ่านนั้นจะต้องประกอบไปด้วย การให้ผู้เรียนฝึกฝนการอ่านด้วยตนเอง การนำเสนอบทอ่านที่มีความหมาย และทำความเข้าใจต่อผู้เรียนรวมทั้งประสบการณ์ของผู้เรียน แต่ละคนจะช่วยให้ผู้เรียนอ่านเรื่องต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ วิธีการสอนและบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดีจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น

1.2.2 กระบวนการของการสอนอ่านในปัจจุบัน

กระบวนการของการสอนอ่านที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันได้รับการพัฒนาให้เป็นไปตามกระบวนการทางธรรมชาติของมนุษย์ในการรับรู้ทางจิตวิทยา และทางภาษาศาสตร์ โดยเน้นกระบวนการอ่าน ซึ่งผ่านกระบวนการทางความคิดเป็นหลัก ดังที่ สมิตท์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย . 2531 : 85; อ้างอิงจาก Smith . 1978. *Reading Instruction*)

กระบวนการจากล่างขึ้นบน (Bottom - Up Process) หมายถึง การสอนอ่านโดยให้ผู้เรียนเข้าใจรายละเอียด ตัวอักษรซึ่งได้แก่ สระ และ พยัญชนะ ก่อนที่จะทำความเข้าใจความหมายของคำและประโยค การสอนจะกระทำเป็นขั้นตอน นับตั้งแต่การแยกเสียงในภาษาเป้าหมายที่เรียน ประสมคำ และ

ตีความจากประโยคพื้นฐาน การสอนแบบนี้จะใช้เวลาในการพัฒนามาก และมีข้อเสียที่ผู้เรียนจะเบื่อหน่าย การอ่านเพราะต้องใช้เวลาและขัดต่อความรู้สึกโดยธรรมชาติที่ต้องการ นั่นคือความหมายของภาษาที่ผู้อ่านต้องการได้รับในการสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษร นอกจากนี้ บางครั้งคำต่างๆไม่สามารถออกเสียงได้ตามพยัญชนะและสระที่คล้ายกันด้วย

กระบวนการจากบนลงล่าง (Top - Down Process) หมายถึงกระบวนการสอนที่เน้นการให้ความหมายแก่ผู้เรียนก่อนการให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยของภาษาส่วนอื่น ได้แก่ พยัญชนะ สระ ไวยากรณ์ จากพื้นฐานของจิตวิทยาภาษาศาสตร์ที่ว่า มนุษย์เราจะสื่อความหมายจากสิ่งที่อ่านเป็นสิ่งสำคัญ และการอ่านเป็นกระบวนการในการตีความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด (Thinking process) จะช่วยให้การเชื่อมโยงความรู้ระหว่างองค์ประกอบย่อยของภาษาในประโยค และในอนุเจตหนึ่งๆเป็นที่เข้าใจได้

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2536 : 23-24) ได้สรุปแนวโน้มของการสอนอ่านในปัจจุบันว่า การสอนอ่านนั้นต้องอาศัยเทคนิคหลายอย่างที่จะเน้นองค์ประกอบของกระบวนการอ่านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งกระบวนการนั้นๆย่อมต้องมาจากการให้ผู้เรียนได้ความคิดรวบยอด จับความสำคัญของเรื่องที่อ่านและหารายละเอียดของเรื่องได้จากประสบการณ์เดิม จากการเดาความแฉล้ม จากลักษณะและชนิดของข้อความที่ผู้เขียนเขียนขึ้นเป็นต้น ดังนั้นกระบวนการอ่านที่สมบูรณ์แบบ จึงน่าจะใช้กระบวนการอ่านที่ต้องอาศัยการพัฒนาทั้งกระบวนการบนลงล่าง และ กระบวนการล่างขึ้นบน โดยพิจารณาความโดยรวมของเรื่องสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาในระยะแรก และใช้กระบวนการล่างขึ้นบนเพื่อวิเคราะห์หน่วยย่อยพื้นฐานโดยพิจารณาคำประโยคและโครงสร้างอื่นๆในระยะสุดท้าย กระบวนการอ่านแบบนี้เรียกว่า กระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive) โดยใช้ทั้งการสังเคราะห์และวิเคราะห์การอ่านเพื่อสื่อความหมายสัญลักษณ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน นอกจากนี้ กระบวนการเชิงปฏิสัมพันธ์จะช่วยให้ผู้อ่านได้ใช้สมองทั้งซีกขวา (กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง) และซีกซ้าย (กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน) ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความทรงจำเกี่ยวกับสิ่งที่ตนได้อ่านได้

1.2.3 จิตวิทยาในการสอนอ่าน

การอ่านเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเจริญเติบโต และพัฒนาการด้านต่างๆของผู้เรียน ผู้อ่านที่มีความแตกต่างของพัฒนาการระดับต่างๆ จะมีสัมฤทธิ์ผลในการอ่านแตกต่างกัน

สุพาดิ วรรณการ (2533 : 4) กล่าวว่า ในการสอนอ่านควรควรคำนึงหลัก 4 ประการ ดังนี้

1. แรงจูงใจและเป้าหมาย (Motivation and Purpose) นักเรียนจะต้องเป็นผู้ที่อยากเรียนรู้ และตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องที่เรียน มีเหตุผลและเป้าหมายของการเรียนรู้
 2. ภูมิหลังทางประสบการณ์ (Experiential Background) การให้ภูมิหลังในเรื่องที่เรียนเป็นสิ่งจำเป็น นักเรียนมักไม่คำนึงถึงความรู้ที่ตนมีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆครูต้องให้ประสบการณ์และภูมิหลังก่อนการสอน
 3. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) ด้วยนักเรียนมีความสามารถและความสนใจที่แตกต่างกันออกไป ครูต้องมีเทคนิคในการวินิจฉัย มีการจัดกลุ่มที่ยืดหยุ่นได้ และมีอุปกรณ์ที่แตกต่างกันออกไป
 4. การฝึกฝน (Practice) การเรียนรู้ทักษะจะต้องมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอการสอนโดยครูเป็นผู้บอกตลอดเวลา โดยนักเรียนไม่ได้มีการปฏิบัติเลยนั้น ไม่เป็นการสอนที่แท้จริง
- จากจิตวิทยาการอ่านดังกล่าว หากผู้สอนคำนึงถึงจะทำให้การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเกิดประสิทธิภาพได้อย่างแน่นอน

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

งานวิจัยต่างประเทศ

เดลานีย์ (Delaney . 1985 :111-A) ทำการศึกษาผลของยุทธวิธีในการฝึกอ่าน เพื่อความเข้าใจกับนักเรียนระดับ 4 และ ระดับ 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่อง กลุ่มที่ 2 ฝึกให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง แล้วขีดเส้นใต้ในประเด็นสำคัญๆ เอาไว้แล้วทำการจดบันทึกสิ่งสำคัญเหล่านั้นเท่าที่จำได้ และกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุมใช้วิธีเดิมผลการทดลองพบว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม

เดคเคอร์ (Decker . 1988 : 1746-A) ได้ศึกษาผลของการเขียนที่มีต่อสัมฤทธิ์ผล การอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาซึ่งเรียนอยู่ในระดับ 10-12 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 4 แห่ง ในชุมชนบริเวณเทือกเขาร็อกกี แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองเรียนการอ่านโดยเลือกหัวข้อที่อ่านแล้ว และนำมาเขียนทุกวัน วันละ 10 นาทีเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนการอ่านโดยไม่เขียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เลมัส (Lemas . 1996 : 2845-A) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ของกลยุทธ์การสอนอ่านที่เน้นพื้นฐานประสบการณ์ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน LEP (Limited English Proficient) ข้อมูลรวบรวมจากการสัมภาษณ์ การศึกษารายกรณี แฟ้มสะสมงาน การทดสอบแบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ และ การจดบันทึก ข้อมูลในแฟ้มสะสมงานมีดังนี้ 1. ข้อมูลส่วนตัว 2. การศึกษา 3. พฤติกรรมผู้เรียน 4. พฤติกรรมผู้สอน 5. วิธีการสอน 6. การจัดชั้นเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์จากการจำแนกชนิดพฤติกรรมและแปลความออกมา การวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า 1. มีความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์ความเข้าใจในการอ่าน , ความคล่องแคล่วการใช้ภาษา , การจัดลำดับความคิดและความซับซ้อนของการพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ระดับความชำนาญทางภาษาของนักเรียนเพิ่มขึ้นจาก LEP ไปสู่ FEP (Fluent English Proficient) วัดโดย LAS (Learning Assessment System) จากการวัด LAS แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะการพูดเพิ่มขึ้น 2 ระดับ การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น 1 ระดับ และระดับการเขียนคงเดิม

งานวิจัยในประเทศ

นิศากร พ่วงมหา (2536 : 91) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการให้ความร่วมมือต่อกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS กับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปิยนุช พัฒน์ภิรมย์ (2538: 261) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการอ่านด้วยกระบวนการคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย รวม 60 คน แบ่งเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แบ่งเป็นกลุ่มละ 30 คน ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแบบฝึกการอ่านด้วยกระบวนการคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม

กิตดา ปรัดถจริยา (2540 :375) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดประกอบด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมสาธิตสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 70 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 35 คน กลุ่มควบคุม 35 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดประกอบด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิจัยดังกล่าวเห็นได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่ควรปลูกฝังให้แก่ผู้เรียน และวิธีสอนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะได้นำเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย มาใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้เพื่อเริ่มสร้างพื้นฐานที่ดีในการอ่านแก่ผู้เรียนต่อไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

2.1.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งของการสื่อสารประเภทการส่งออกที่มีความสัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด การอ่านอย่างใกล้ชิด เพราะทักษะการฟัง การพูด การอ่านช่วยให้ทักษะการเขียนดีขึ้น ในทำนองเดียวกันการเขียนก็ช่วยให้ทักษะการฟัง พูดและอ่านดีขึ้นเพราะคนที่ฟังมาก อ่านมาก มักจะพูดดี และเขียนดีด้วย สำหรับความหมายของการเขียนได้มีผู้ให้คำนิยามไว้มากมาย ซึ่งจะยกตัวอย่างได้ดังนี้

ฟินอกเชียโร (Finocchiaro . 1958 : 130) กล่าวว่า การเขียน คือ ความคิดที่แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร นักเขียนจะแสดงสิ่งที่มีอยู่ในใจ ประสบการณ์ ความคิด และ อารมณ์ออกมา กับตัวอักษรเหล่านั้น

อาราพอฟ (Araopff . 1967 : 119-120) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิดและยังได้ย้ำว่า ในขณะที่ทำการเขียน ผู้เขียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามขั้นตอน

แมคคริมอน (Mccrimon . 1976 : 3) กล่าวว่า การเขียนคือวิธีการสื่อความหมายหรือการถ่ายทอดความคิด โดยใช้ระบบสัญลักษณ์ ตัวอักษร ซึ่งมีสมาชิกในสังคมเป็นผู้ใช้เพื่อแสดงข้อความที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การโฆษณา

ควอทีนี และ วอลเลเตย์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย . 2531 : 92 ; อ้างอิงจาก Quattrini and Vallette. 1984. *Modern Language Testing*. p. 217) กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ต้องใช้ความคิด และความถูกต้องตามหลักเกณฑ์มากกว่าทักษะอื่นใด เพื่อให้ได้ความหมายในเชิงสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในการเขียนแต่ละครั้งผู้เขียนต้องวางแผนว่าจะเสนอแนวคิดอย่างไร และควรเสนอใน รูปแบบใด จึงจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายและความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนได้

เสาวณีย์ ลิกขาบัณชิต (2534 : 7) กล่าวว่า การเขียนเป็นการสื่อสารความรู้ ข้อเท็จจริง ความเข้าใจ จินตนาการ อารมณ์และความคิดเห็นระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ พอสรุปได้ว่า การเขียนคือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้เขียนออกมาเป็นสัญลักษณ์คือตัวอักษร ซึ่งผู้เขียนได้เรียบเรียงข้อความนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างและไวยากรณ์ของการเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจ

2.1.2 ความสามารถในการเขียน

อาราพอฟ (Arapoff . 1967 : 233-237) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการจัดรวบรวมความคิดต่าง ๆ ให้เป็นถ้อยคำที่สละสลวย

วิดโดว์สัน (Widdowson . 1978 : 61-63) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียน คือ ความสามารถในการเรียบเรียงความคิดที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสื่อข้อความของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน โดยเน้นความรู้เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์และความสามารถในการใช้ภาษา

เบอร์น (Byrne . 1988 : 1) กล่าวถึง ความสามารถในการเขียนว่าไม่ใช่เป็นเพียงการเขียนสัญลักษณ์ทางภาษาเท่านั้น แต่หมายถึงกระบวนการในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารและความคิดของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการเรียบเรียงถ้อยคำ จัดลำดับความคิดได้เหมาะสม สามารถสื่อสารข้อมูลนั้นไปสู่อ่านได้ตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 108) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการเขียนว่าเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความคิด เพราะผู้เขียนต้องคิดว่าจะเขียนอะไร เพื่อใคร มีจุดมุ่งหมายอะไร แล้วรวบรวมข้อมูล เลือกสรรและจัดลำดับความคิด เพื่อเรียบเรียง ออกมาเป็นตัวอักษร โดยใช้ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาด้านการเขียน เช่น การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนทวนกลสัมพันธ์ให้ได้มาซึ่งงานเขียนที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร ทางความคิดกับผู้อ่าน

แพ็ตตี (ปิยนุช พัฒนภิรมย์ . 2538 : 39; อ้างอิงจาก Patty .1985. *Experience in Language : Tools and Techniques for Language*. p. 182-226) ความสามารถทางการเขียนคือ ความสามารถในการแสดงออกซึ่งความคิดที่ต้องการเชื่อมโยง จัดวางและพัฒนา รายละเอียดต่างๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยค ข้อความสั้นๆ และเป็นเรื่องราว

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียน คือ ความสามารถในการใช้กระบวนการคิดของผู้เขียนในการถ่ายทอดความรู้ และความคิดที่ต้องการนำเสนอแก่ผู้อ่าน โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางภาษา การเลือกใช้ถ้อยคำ การจัดลำดับการเรียบเรียงภาษา ออกมาเป็นงานเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

2.1.3 ความสำคัญของการเขียน

วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2531 : 1-2) กล่าวว่า การเขียนมีความสำคัญดังนี้

1. เป็นเครื่องแสดงออกของความรู้ ความคิด และความรู้สึกของมนุษย์
2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญ หรืออารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคแต่ละสมัย
3. เป็นเครื่องมือสำหรับสื่อสารทั้งเรื่องในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
4. เป็นเครื่องมือที่ใช้สนองความปรารถนาของมนุษย์ เช่นความรักความเข้าใจ เป็นต้น
5. เป็นเครื่องมือสำคัญทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดมรดกทางด้านสติปัญญาของมนุษย์
6. เป็นสื่อที่ช่วยแพร่กระจายความรู้ความคิดให้กว้างไกล และรวดเร็ว
7. เป็นสื่อกลางที่ให้ความรู้ความคิดและความเพลิดเพลินแก่คนทุกเพศ ทุกวัย
8. เป็นบันทึกทางสังคมที่ให้คุณประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบัน และอนาคต
9. เป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน

2.1.4 จุดมุ่งหมายของการเขียน

✓ วิชา คำกริยาศาสตร์ (วิชา คำกริยาศาสตร์ . 2531 : 2-3) จุดมุ่งหมายของการเขียนสรุปได้ดังนี้

1. เพื่ออธิบาย เป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าอะไรเป็นอะไร
 2. เพื่อเล่าเรื่องให้ผู้อื่นทราบ คือ นำเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นลำดับอยู่แล้วมาถ่ายทอดเป็นข้อเขียน ผู้เขียนต้องใช้วิธีการเล่าที่ชวนอ่าน น่าติดตาม ได้รับความสนใจอยู่ตลอดเวลา เช่น การเขียนเล่าประวัติ
 3. เขียนเพื่อโฆษณาจูงใจ การเขียนประเภทนี้ ต้องใช้ภาษาที่น่าสนใจ มีความคิด สละสลวย มีแง่คิดใหม่ๆ สะดุดใจ เช่น การโฆษณาสินค้าไทย
 4. การเขียนเพื่อปลุกใจ การเขียนอาจเป็นในรูปแบบความ เรียงความ สารคดี โดยมีจุดประสงค์เพื่อปลุกปลอบคนทั่วไปที่กำลังเสียขวัญ เช่น ละครกรรมประสูติชาติ
 5. เพื่อแสดงความคิดเห็น แนะนำ สิ่งพึงระวังสำหรับข้อเขียนประเภทนี้คือ อย่าให้ผู้อ่านเห็นว่าเป็นคำสั่งสอนหรือเหน็บแนม เช่น ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความล้มเหลวในการพัฒนาชนบทไทย
 6. เพื่อสร้างจินตนาการ การเขียนประเภทนี้ผู้เขียนควรคำนึงถึงการเลือกใช้ถ้อยคำที่สละสลวย ชัดเจน ใช้คำที่ชวนให้เกิดความสะเทือนใจ สะเทือนอารมณ์ เช่น บรรยายสภาพความเป็นอยู่ของชาวนา
 7. เพื่อต้องการล้อและเสียดสี ข้อเขียนประเภทนี้มีจุดประสงค์จะตำหนิ หรือหักท้วงแต่ใช้วิธีการนุ้มนวล ไม่ตำหนิโดยตรง อาจแทรกอารมณ์ขันลงไว้ในถ้อยคำสำนวนการเขียน หรือการผูกเรื่อง ทำให้ผู้ถูกเสียดสีคลายความโกรธลง
 8. เขียนเพื่อบอกให้ทราบข้อเท็จจริง ในการเขียนประเภทนี้มักเป็นเรื่องของทางราชการ เช่น ประกาศ คำชี้แจง คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับ แถลงการณ์ เป็นต้น
- เมื่อตกลงใจได้ว่าจะเขียนเพื่อจุดประสงค์ใดแล้วผู้เขียนควรยึดแนวการเขียนแต่ละลักษณะไว้ ข้อเขียนบางลักษณะอาจใช้แนวเขียนใกล้เคียงกันได้ แต่บางอย่างไม่อาจใช้ปะปนกันได้เลย ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เขียนพึงระวังในงานเขียนของตน เช่น การเขียนตำรา ไม่ควรแทรกข้อความทำนองเสียดสี เป็นต้น

2.1.5 องค์ประกอบของการเขียน

ได้มีผู้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบ ของความสามารถในการเขียน ดังนี้

แฮริส (เสวลักษณะณ์ รัตนวิชัย . 2531 : 92 ; อ้างอิงจาก Harris . 1969. *How to Teach Reading*. p .68-69) กล่าวว่าองค์ประกอบของการเขียนได้แก่

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
2. การวางรูปแบบ (Form) ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องและสื่อความหมายได้
4. สลีลา (Style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้าง การเลือกคำและสำนวนต่างๆของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายเฉพาะ เพื่อทำให้เกิดอรรถรส
5. กลไกของการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษานั้นๆ

บรูคส์ และ กรุนดี (Brooks & Grundy . 1990 : 14-26) ได้ให้ความเห็นว่า องค์ประกอบของความสามารถในการเขียนที่ครูผู้สอนภาษาควรสอนแก่นักเรียน ได้แก่

1. จุดมุ่งหมายในการเขียน (Purpose) ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากในการเขียนงานเขียนแต่ละครั้ง ผู้เขียนจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียนก่อน จึงจะสามารถลงมือเขียนได้

2. ภาษาพูด และ ภาษาเขียน (Spoken and Written) ผู้เขียนจะต้องมีความเข้าใจการใช้ภาษาในการเขียนงานเขียนแต่ละชิ้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักจะใช้ภาษาเขียนในการเขียนงานเขียน นอกจากเป็นการเขียนงานเขียนที่มีบทพูดอาจมีการใช้ภาษาพูดเข้ามาร่วมด้วย อย่างไรก็ตาม ในองค์ประกอบข้อนี้รวมการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามไวยากรณ์ สังคมศาสตร์และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ไว้ด้วย

3. ความเป็นนักอ่าน (Readership) ผู้เขียนจะต้องเป็นผู้ที่อ่านมาก ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียนไม่เพียงแต่ด้านความรู้ที่จะนำมาใช้ในการเขียนเท่านั้นแต่จะช่วยให้ผู้เขียนได้เห็นรูปแบบการเขียนที่แตกต่างกันไปในงานเขียนแต่ละชิ้น ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการเขียนของผู้เขียน

4. กระบวนการ และ ผลผลิตของงานเขียน (Process and Product) ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ในกระบวนการเขียนว่า ในการเขียนแต่ละครั้งนั้นจะต้องมีลำดับขั้นตอนไม่ใช่เขียนเพียงครั้งเดียวเป็นงานเขียนทันที แต่จะต้องมีการศึกษาหาข้อมูล มีการวางแผน (Planning) เพื่อเขียนฉบับร่าง (Draft) ก่อนแล้วจึงทบทวนแก้ไข (Revising) เพื่อให้ได้งานเขียน (Product)

5. การวิเคราะห์รูปแบบของภาษาเขียน (Genre Analysis) ผู้เขียนจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในรูปแบบของงานเขียนแต่ละประเภททำงานเขียนใดควรใช้รูปแบบการเขียนแบบใด เพื่อเลือกใช้รูปแบบนั้นให้เหมาะสมกับงานเขียนที่ผู้เขียนต้องการจะเขียน

2.1.6 ขั้นตอนการฝึก และการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษา

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน จำเป็นต้องคำนึงถึงระดับของการเขียนทั้งนี้เพื่อ จัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนในแต่ละระดับ นอกจากนี้ ทักษะการเขียนเป็นทักษะในการแสดงออกนักเรียนจึงต้องใช้ความสามารถหลายๆด้านในการเขียน จึงต้องฝึกทักษะการเขียนเป็นขั้นตอนดังนี้

บรูฟตัน และ คณะ (Broughton & others . 1980 : 17-19) ได้แบ่งระดับการเขียนไว้ 3 ระดับ โดยเรียงจากง่ายไปยาก ดังนี้

ระดับที่ 1 การเขียนโดยมีการควบคุม (Controlled Writing) หมายถึง การเขียนที่มีการควบคุมการใช้ภาษา เช่น การให้เติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ การใช้ภาษาจะอยู่ในแวดวงจำกัด การเขียนในลักษณะนี้จะเหมาะกับนักเรียนที่เพิ่งเริ่มฝึกการเขียนใหม่ๆทั้งนี้เพื่อให้มีแนวทางในการเขียนอย่างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนและเป็นรูปแบบที่จำเป็นในการเขียนประโยค

ระดับที่ 2 การเขียนที่มีการชี้นำ (Guided Writing) หมายถึง การเขียนที่มีการชี้นำแนวการเขียน เช่น การใช้ภาษาด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และการเรียบเรียงเป็นประโยคได้อย่างอิสระบ้าง แต่ยังไม่เสรีเต็มที่นักเนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยการเปรียบเทียบอยู่บ้างในขั้นนี้ การฝึกเขียนลักษณะนี้จะเหมาะกับผู้เขียนในระดับสูงกว่าในระดับแรก

ระดับ 3 การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) ได้แก่ การเขียนที่ผู้เขียนมีอิสระเต็มที่ในการใช้ความคิด ประสบการณ์ทั้งหมดในการเขียนนับตั้งแต่การวางโครงเรื่อง การเลือกคำ การแต่งประโยค และการผูกประโยคเข้าด้วยกัน

เนลสัน (Nelson . 1984 : 2-5, 8) กล่าวถึงแนวทางในการสอนเขียนว่า กิจกรรมการอ่าน นั้นต้องสอดคล้องกันเป็นอย่างดีกับกิจกรรมการเขียน ดังนั้น ผู้สอนควรปล่อยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอ่าน และ ทำความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองแล้วนำข้อมูลที่ผู้เรียนแต่ละคนได้จากการอ่านมาอภิปรายร่วมกัน แล้วจัด กิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึก การเขียน เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาและเข้าใจมากยิ่งขึ้น และในกิจกรรมการเขียน ต้องฝึกให้ผู้เรียนได้เขียนประโยคใจความสำคัญ (Main Idea) ของเรื่อง

อะโบเดอริน (Aboderin . 1986 : 38-40) เสนอกิจกรรมการสอนเขียนไว้ 3 ลักษณะ คือ

1. การเขียนที่มีการควบคุม (Controlled Writing) แบ่งเป็น

1.1 การฝึกคัดลอก (Copying)เป็นการเขียนอย่างง่าย ๆ เพื่อให้เด็กได้คุ้นกับ คำศัพท์ รูปแบบประโยค การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

1.2 การเติมคำให้สมบูรณ์ (Gap Filling) เป็นการฝึกเขียนที่ใช้ความสามารถมากกว่าการคัดลอก

1.3 การเขียนเรียงความให้อยู่ในกรอบที่กำหนดให้ (Controlled-Composition Frame) เป็นการฝึกเขียนที่ยากขึ้น โดยให้นักเรียนเลือกเอาส่วนต่างๆของภาษามารวมกันให้เป็นประโยค เป็นข้อความนั่นเอง ครูจะเป็นผู้ให้คำต่างๆที่จำเป็น นักเรียนจะเลือกเอาคำเหล่านั้นมาผูกเป็นประโยคเอง ให้เหมาะสม

1.4 การฝึกเขียนจากการฟัง (Writing Down) เป็นการเขียนเรื่องให้มีข้อความ ใกล้เคียงกับเรื่องที่ฟัง

1.5 การเขียนโดยใช้ภาพกำหนดโครงเรื่อง (Picture Reading) เป็นการเขียนที่ นักเรียนต้องผูกเรื่องตามแนวคิด จินตนาการและประสบการณ์ของตนเอง

1.6 การเขียนโดยรวมประโยค (Sentence Combining) เป็นการเขียนโดยรวม ประโยคเข้าด้วยกัน

2. Guided Writing เป็นการเขียนแบบชี้แนะ ผู้เขียนต้องแสดงความสามารถและ ความคิดเห็นออกมา อาจมีการอภิปรายในหัวข้อนั้นก่อน

3. Free Writing เป็นการเขียนแบบอิสระ นักเรียนต้องใช้ความสามารถหลายๆด้าน เข้ามาผสมผสานกัน

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การสอนเขียนนั้นควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสามารถของ ผู้เรียนโดยเริ่มจากสิ่งที่ยากก่อนไปสู่สิ่งที่ยากขึ้น ชับซ้อนขึ้น การที่ผู้เขียนจะเขียนได้ดีต้องอาศัยการฝึก แก่ไขข้อบกพร่องเพื่อต้องการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา จะทำให้ความสามารถในการเขียนดีขึ้น

2.1.7 เกณฑ์การประเมินทักษะการเขียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความโดยยึด หลักการตรวจให้คะแนนงานเขียนของ เสาวลักษณ์ รัตนาวิช (Rattanavich. 1987 : 54-55) ดังนี้

ตาราง 1 แสดงเกณฑ์พิจารณาในการตรวจให้คะแนน

เกณฑ์ที่พิจารณาในการตรวจให้คะแนน	คะแนน
1. การลำดับความ (Writing Organizing, Well - Planned Writing)	5
2. ความคิด : ใจความชัดเจน และสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible)	5
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ และตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling)	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensibl Writing)	5

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แบบทดสอบชนิดผังโยงความสัมพันธ์ความหมายที่กำหนดข้อไว้ให้เติม (Cloze Semantic Map) เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถในการอ่านและการเขียนได้เป็นอย่างดี และวัดความสามารถในการใช้ภาษาของผู้สอบได้ทั้งในระดับภาษาจุลภาค และ มหภาค

2.1.8 ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างมากในการศึกษาหาความรู้ ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะทักษะการอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่สัมพันธ์กับความรู้ทางภาษาในขณะที่ผู้อ่านต้องพยายามถอดความหมายของภาษาเขียน โดยนำความรู้ในการใช้ภาษา การเรียบเรียงถ้อยคำ และประสบการณ์ของผู้อ่านมาช่วยทำความเข้าใจงานเขียนนั้น และการเขียนก็เป็นกระบวนการทางความคิดเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด โดยอาศัยความรู้ทางภาษา การเรียบเรียงถ้อยคำ และประสบการณ์ของผู้เขียนมาช่วยในการผลิตงานเขียนได้มีนักการศึกษากล่าวถึงความสัมพันธ์ของการอ่านและการเขียนไว้หลายท่านดังนี้

วิทท็อค (Wittrock . 1983 : 600) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนไว้ว่า ทั้งทักษะการอ่านและการเขียนต่างก็เป็นกระบวนการทางความคิดของมนุษย์ที่คล้ายคลึงกันแต่สวนทางกัน นั่นคือ ทักษะการเขียนเป็นกระบวนการที่นำเสนอความหมายออกมาเป็นงานเขียน โดยผู้เขียนจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ประสบการณ์ และความรู้ทางภาษาของผู้เขียนเพื่อนำเสนอออกมาเป็นงานเขียน แต่ทักษะการอ่านนั้นจะพิจารณาจากงานเขียนที่อ่าน และใช้ความรู้ประสบการณ์ และความรู้ทางภาษาของตนผ่านกระบวนการทางความคิดเพื่อหาความหมายของบทอ่านนั้น

แครชเชน (Krashen . 1984 : 5) กล่าวว่า ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนที่ดี คือ ผู้ที่อ่านหนังสือมาก ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับปกติ เป็นผู้ที่อ่านหนังสือมากเมื่ออยู่บ้านและมีหนังสือมากมายหลายชนิด

เสวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 85) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการพัฒนาภาษาและเป็นทักษะที่จะช่วยให้การเขียนเกิดขึ้นตามมาภายหลัง ดังนั้นจึงควรพัฒนาการอ่านก่อนการเขียนและควรทำอย่างต่อเนื่องกัน

ไอสเตอร์โฮลด์ และคนอื่นๆ (Esiterhold & others . 1990 : 248) กล่าวว่า การให้ข้อมูลทางภาษาด้านการอ่านจะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านการอ่าน และการเขียนเช่นเดียว

กับที่การให้ข้อมูลทางทักษะด้านการเขียน จะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านการอ่าน และการเขียน

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ทักษะการอ่าน และ ทักษะการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการรับสาร และส่งสารด้านภาษาเขียน นอกจากนี้ ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนยังมีส่วนช่วยส่งเสริมความสามารถซึ่งกันและกันอีกด้วย

2.1.9 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน

งานวิจัยต่างประเทศ

ฮูเลทท์ (Hulett . 1986 : 847-A) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียน โดยรวบรวมงานเขียนของนักเรียนจำนวนมากกว่า 100 ชิ้น งานเขียนดังกล่าวแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ 1. งานเขียนเกี่ยวกับวรรณคดี (เขียนหลังจากอ่านวรรณคดี) 2. งานเขียนเกี่ยวกับชุมชน (เขียนหลังจากอ่านเรื่องเหล่านั้นแล้ว) 3. งานเขียนที่นักเรียนเป็นผู้เลือกหัวข้อเอง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนจะเขียนงานเขียนได้ดีนั้นต้องมีความสามารถในการอ่านดี นักเรียนที่มีความชำนาญในการอ่านก็สามารถเขียนได้ดีเช่นกัน และ นักเรียนจะเขียนงานเขียนได้ดีถ้า นักเรียนได้เลือกหัวข้อที่จะเขียนด้วยตนเอง

ไคเซอร์ (Kyser . 1991 : 3688-A) ศึกษาผลของการเขียนเรื่องร่วมกันที่มีต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียนเกรด 1 ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เขียนเรื่องร่วมกันมีผลการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านต่างจากอีกกลุ่มหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่า การเขียนและการอ่านมีความสัมพันธ์กัน

ดอลคิน (ปิยนุช พัฒนภิรมย์ . 2540 : 42; อ้างอิงมาจาก Dolgin . 1987. Dissertation Abstracts International. p. 03 A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์กับการพัฒนาด้านสติปัญญา ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ ผลการศึกษาพบว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาด้านสติปัญญา เพราะผู้เรียนต้องเป็นผู้มีความคิดวิเคราะห์ มีความสามารถในการอ่านและการเขียนเป็นอย่างดีและยังพบว่า การที่นักเรียนจะสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดีนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการสอนของครูอีกด้วย

งานวิจัยในประเทศ

รัตนา ฤวิลงษ์ (รัตนา ฤวิลงษ์ . 2534 : 36) ศึกษาความสามารถในการอ่านและ ความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันและส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการอ่านเป็นพื้นฐานที่ดียิ่งของการเขียน

สายสุนีย์ เต็มสินสุข (สายสุนีย์ เต็มสินสุข . 2535 : 130-131) ศึกษาความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปิยนุช พัฒนภิรมย์ (ปิยนุช พัฒนภิรมย์ . 2538 : 261) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุป ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดีย่อมส่งผลให้มีความสามารถในการเขียนดีตามไปด้วย เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานของการเขียน ผู้ที่มีประสบการณ์ในการอ่านมากก็จะสามารถเขียนได้ดีและมีข้อมูลในการเขียนมากด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (Mapping)

3.1 ความหมาย

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2534 : 31-32) กล่าวว่า การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างโยงความหมาย หมายถึง โดอะแกรมที่ผู้สอนใช้เพื่อช่วยผู้เรียนในการสอนอ่านจับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น การลำดับเรื่อง การโยงความสำคัญของเรื่องที่สัมพันธ์ เช่น เป็นเหตุเป็นผลกัน เป็นปัญหาและแก้ปัญหา การเปรียบเทียบความคล้ายคลึง ความแตกต่างของเรื่อง นอกจากนี้ ยังเกี่ยวกับการให้รายละเอียดของเรื่องอีกด้วย

ซินเนธา, สตอล์ กีเมค และ เบิร์ก (Sinatra , Stahl Gemake & Berg . 1984 : 22) กล่าวว่า เทคนิคการสร้างโยงความหมาย เป็นเทคนิคการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เส้นแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดหลักและประเด็นต่างๆในเรื่อง

เฮมลิช และ พิตเทิลแมน (Heimlich & Pittleman . 1986 : 3) กล่าวว่า การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความหมายไม่ใช่เทคนิคใหม่มีมานานแล้วเพียงแต่เดิมเรียกว่า Semantic Webbing, Networking หรือ Plot Maps ซึ่งหมายถึง โดอะแกรมที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของใจความสำคัญ หรือ คำหนึ่งๆกับคำอื่น

ชคีมิดท์ (Schmidt . 1986 : 113) กล่าวว่า การสอนอ่านโดยใช้โดอะแกรมเป็นยุทธวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้ผู้อ่านทำโดอะแกรมเพื่อแสดงถึงความเข้าใจที่ได้รับจากการอ่าน

เดวิส และ เมคเพียสัน (Davis & McPherson . 1989 : 232-242) กล่าวถึง การสอนอ่านโดยใช้โดอะแกรมว่า เป็นเทคนิคการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจที่สามารถใช้ได้ทั้งก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และ หลังการอ่าน โดอะแกรมจะช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นขั้นตอนและลำดับความสัมพันธ์ของเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (โดอะแกรม) นี้เป็นเทคนิคการสอนอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องที่ให้ผู้เรียนเขียนผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องที่อ่านตลอดทั้งใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ต่างๆอย่างเป็นลำดับซึ่งส่งผลให้เด็กเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่าย ทำให้เกิดภาพพจน์ รวมทั้งจำเรื่องได้นานอีกด้วย

3.1.1 ลักษณะของเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย

การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายนั้นนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน ได้กล่าวถึงลักษณะของเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายไว้หลายประการ ดังนี้

มอริส และ สจิวต ดอร์ (A. Morris & N. Stewart-Dore . 1984 : 55) กล่าวถึงผังโยงความสัมพันธ์ความหมายหลายประการคือ

1. เป็นการจัดเรียงคำสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของเหตุการณ์และแนวคิด
ในบทอ่าน

2. สามารถใช้เพื่อเสนอบทเรียน สรุปบทเรียน หรือ ทบทวนบทเรียนได้

3. ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการจัดการจัดระบบความคิดต่างๆในเรื่อง และเห็นความสัมพันธ์ของความคิดเหล่านั้น โดยนำความคิดต่างๆมาจำแนกแล้วจัดเป็นกลุ่มตามหัวข้อ

4. สอนให้ผู้เรียนได้คิดอย่างมีระบบ

5. ช่วยให้การเรียนการสอนของครูและนักเรียนเป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมาย

เฮมลิช และ พิตเทิลแมน (Heimlich & Pittleman . 1986 : 5) ได้เสนอแนะว่า ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายสามารถนำมาใช้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้ 3 ลักษณะคือ

1. สอนคำศัพท์
2. กิจกรรมก่อนและหลังการอ่าน
3. ฝึกทักษะในการอ่าน

เพียร์สัน (Pearson 1986 : 232-242) ได้เสนอหลักในการสอนคำศัพท์โดยใช้ ผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย ดังนี้

1. เลือกคำศัพท์ หรือหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียนมา 1 คำ หรือ 1 หัวเรื่อง
2. เขียนคำศัพท์ หรือหัวเรื่องนั้นลงบนกระดานชอล์ค
3. กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องให้ได้มากที่สุด แล้วจัดกลุ่มคำศัพท์นั้นเป็นหัวข้อย่อยๆ
4. ผู้เรียนแต่ละคนเสนอรายการคำศัพท์ที่คิดไว้ อภิปราย แล้วจัดคำศัพท์เข้าเป็นกลุ่มหัวข้อ ประกอบกันจนเป็นแผนผังคำศัพท์ของชั้นเรียน
5. ผู้เรียนมีการฝึกจำแนกคำศัพท์โดยใช้หัวข้อย่อยต่างๆในแผนผัง
6. การอภิปรายแผนผัง เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในบทเรียน เพราะมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่พร้อมความหมายจากคำศัพท์ที่เคยรู้มาแล้ว และมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์ในแผนผัง

แมคเนล (Mcneil . 1984 : 65) ได้เสนอการใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายสรุปโยงเรื่องก่อน - หลังการอ่านว่า ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายจะให้ความรู้หรือข้อมูลพื้นฐานในเรื่องก่อนการอ่าน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับโครงสร้างความรู้เดิม การใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายก่อนการอ่านนั้น เพื่อประโยชน์ที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. เสนอคำศัพท์ที่สำคัญในเรื่องที่จะอ่าน
2. ประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนที่เกี่ยวกับหัวเรื่องที่จะอ่าน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่จะอ่านดีขึ้น

3. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

ในการสอนนั้นจะมีการสร้างแผนผังของเรื่องก่อนการอ่านเพื่อกระตุ้นความรู้เดิมและเรียนรู้คำศัพท์ ในขณะที่อ่านผู้เรียนจะมีการเปลี่ยนแผนผังของตนตามเนื้อเรื่องที่อ่าน ในช่วงหลังการอ่านจะมีการอภิปรายเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจน และเป็นการผสมผสานความรู้ใหม่

สำหรับการใช้แผนผังสรุปโยงเรื่องหลังการอ่านนั้น ผู้เรียนจะสร้างแผนผังเองหลังจากที่ได้อ่านเนื้อเรื่องแล้ว แล้วมีการอภิปรายแผนผังที่ผู้เรียนทำ เพื่อตรวจสอบใจความสำคัญในเรื่องที่อ่าน การสร้างแผนผังสรุปโยงเรื่องหลังการอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีกระตือรือร้นความจำในเรื่องที่อ่าน สรุปรวบรวม และเสนอข้อมูลที่อ่านออกมาเป็นแผนผัง

ฮานฟ์ (Hanf . 1971 : 225-230) ได้เสนอขั้นตอน การใช้แผนผังสรุปโยงเรื่องเพื่อฝึกทักษะในการอ่าน ดังนี้

1. สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยเขียนใจความสำคัญ หรือ ชื่อเรื่องไว้ในวงกลม หรือ สี่เหลี่ยม

2. สรุป หรือ หาหัวข้อย่อยที่เนื้อเรื่องกล่าวถึง ผู้อ่านจะต้องจำแนกประเภทหรือจัดกลุ่มหัวข้อแนวความคิด ถ้าในเนื้อความไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจนผู้อ่านจะต้องสรุปประเด็นและกำหนดเป็นหัวข้อเองแล้วโยงหัวข้อต่าง ๆ เข้ากับใจความสำคัญหรือชื่อเรื่อง หลังจากที่ได้เขียนวงกลมหรือสี่เหลี่ยมรอบแล้ว

3. ทารายละเอียดสนับสนุน ผู้เรียนจะต้องอ่านอย่างละเอียดเพื่อเก็บรายละเอียดที่จะทำให้แผนผังสมบูรณ์ แล้วโยงรายละเอียดที่สนับสนุนเข้ากับหัวข้อย่อย

3.1.2 รูปแบบงานเขียน (Text Structure)

รูปแบบการเขียน ที่เป็นพื้นฐานของการทำกิจกรรมผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย คือ โครงสร้างระดับยอด (Top- Level Structure) ของข้อเขียน ซึ่ง เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช (2531 : 89) ได้นิยามว่า โครงสร้างระดับยอด หมายถึง โครงการเขียนของผู้เขียนหรือของข้อความ ซึ่งเป็นระดับความต่อเนื่องที่สำคัญที่สุดของข้อความ ผู้เขียนที่ดีย่อมจะมีโครงการเขียนในการเขียนข้อความต่างๆ โครงการเขียนเหล่านี้มีอยู่ด้วยกันหลายชนิด แต่ที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปมีอยู่ 4 ชนิดด้วยกัน (Bartlett . 1978, 1985 , 1986) โครงการเขียนเหล่านั้นได้แก่

1. การบอกรายละเอียด หรือรายการ (Descriptive or Listing)

เป็นรูปแบบการบรรยายรายการการรวมกลุ่มของสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันเข้าเป็นชนิดเฉพาะ นั่นคือ สิ่งหนึ่งจะเป็นข้อย่อยของอีกข้อหนึ่ง (Topic) การบอกรายละเอียดของเรื่องเป็นการเสนอคุณสมบัติ ลักษณะเฉพาะ หรือ เครื่องแวดล้อม จะมีคำ for example, first., second..., third..., many, several , all , indication of , specific number , sequence , etc. เป็นคำสำคัญที่อยู่ในข้อความ

2. ปัญหาและข้อแก้ไข (Problem - Solution) เป็นโครงสร้างระดับยอดที่ประกอบด้วยความเป็นเหตุเป็นผลทุกรูปแบบซึ่งมีใจความคาบเกี่ยวกันระหว่างการเสนอปัญหาและการแก้ไขอย่างน้อยที่สุดต้องมีส่วนประกอบข้อหนึ่งที่สามารถสกัดกันปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนได้ โครงสร้างระดับยอดแบบนี้จะมีคำสำคัญอยู่ในข้อความดังต่อไปนี้ problem...solution , question...answer , this had to be done..., this is how we did it

3. เหตุและผล (Cause and Effect) เป็นโครงสร้างระดับยอดที่เป็นส่วนประกอบของความเป็นเหตุและผล ถูกรวมเข้าเป็นกลุ่มบอกให้รู้ว่าอะไรเกิดก่อน และ อะไรเกิดหลัง และเกี่ยวข้องเป็นเหตุ-ผล หรือ กิ่งเหตุ-ผล ซึ่งกันและกัน มักจะมีคำสำคัญในข้อความดังต่อไปนี้ before..., as a result , as , then, if, although

4. การเปรียบเทียบ (Comparison - Contrast) เป็นโครงสร้างระดับยอดในลักษณะที่ชี้ให้เห็นความเหมือนกันหรือต่างกันของหัวข้อ 2 หัวข้อ หรือมากกว่าขึ้นไป โดยการนำใจความของเรื่องมาจัดหรือเรียบเรียงในลักษณะการเปรียบเทียบ หรือ ขัดแย้งกัน มักจะมีคำสำคัญดังต่อไปนี้ contrast , different , same , on the other hand , just as , whereas , in spite of , two

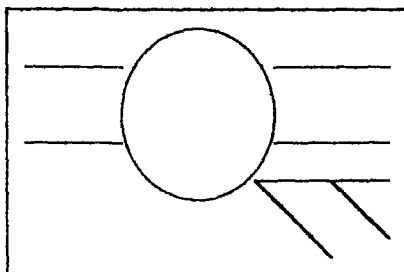
จะเห็นได้ว่าเมื่อผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างระดับยอดของบทอ่านผู้เรียนย่อมจะทราบว่าผู้เขียนกำลังจะบอกอะไร ใจความสำคัญคืออะไร การทารายละเอียดสนับสนุนใจความสำคัญของเรื่องก็ง่ายขึ้นทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกผังโยงความสัมพันธ์ความหมายและเขียนผังโยงความสัมพันธ์ความหมายของบทอ่านเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างใจความสำคัญและรายละเอียดสนับสนุนใจความสำคัญของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น

3.1.3 รูปแบบการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย

รูปแบบการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายขึ้นอยู่กับโครงสร้างหรือรูปแบบในการเขียน (Top- Level Structure) ที่ประกอบเป็นบทอ่าน บางเรื่องอาจมีเนื้อความที่ซ้อน หรือไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับหัวเรื่อง จึงทำให้การสร้างผังเป็นไปโดยยากและมีรูปแบบต่างๆกัน นอกจากนี้การสร้างผังสรุปโยงเรื่องเดียวกันอาจทำได้หลายรูปแบบ จะไม่ถือว่ารูปแบบใดถูกต้องที่สุด สิ่งที่สำคัญคือ ความสัมพันธ์ของ

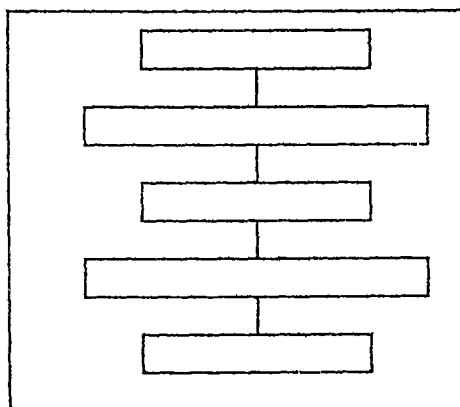
ความหมายในแผนผังจะต้องสอดคล้องกับบทอ่าน ชมิดท์ (Schmidt . 1986 : 112-117) ได้จำแนกรูปแบบของผังโยงความสัมพันธ์ความหมายตามลักษณะโครงสร้างของบทอ่านที่พบเสมอๆ 5 แบบ คือ

1. แผนผังรูปแมงมุม (Spider map) สำหรับบทอ่านที่สนใจความสำคัญ (main idea) และ รายละเอียดสนับสนุน (supporting details) ไว้ชัดเจนดังรูป

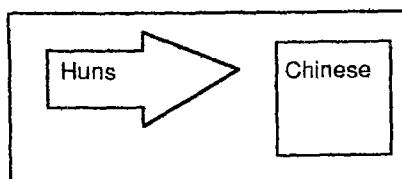
ภาพประกอบ 1 The Spider Map : Main Idea and Details

2. แผนผังรูปขั้นบันได (Descending ladder or Time ladder map) สำหรับบทอ่านที่แสดงลำดับเวลา ขบวนการหรือขั้นตอน ตลอดจนการบรรยายเรื่องราว

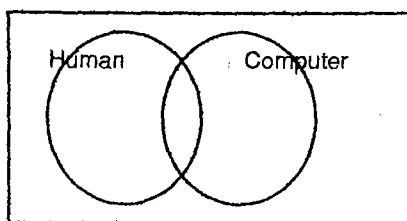
ภาพประกอบ 2 The Time Ladder Map

3. แผนผังแสดงเหตุ-ผล (Cause - effect map) สำหรับบทอ่านที่แสดงเหตุ - ผล

ภาพประกอบ 3 The Cause/ Effect Map

4. แผนผังแสดงการเปรียบเทียบ หรือ ความตรงข้าม (Comparison contrast or contrast overlay map) สำหรับบทอ่านที่แสดงการเปรียบเทียบหรือความตรงข้าม

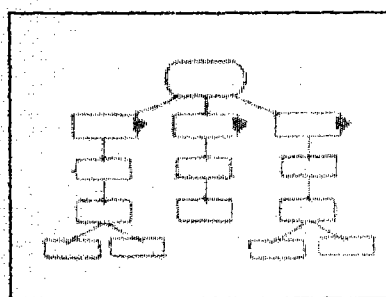

ภาพประกอบ 4 The Contrast Overlay Map

5. แผนผังแบบผสมผสาน (Combined maps) สำหรับบทอ่านที่มีเนื้อความซ้ำซ้อนหรือ ผสมผสานงานเขียนแบบต่างๆไว้ในเรื่องเดียวกัน

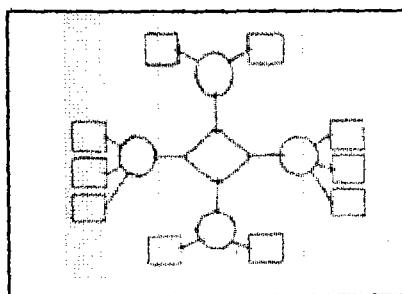
นอกจากนี้ ริชาร์ด และคณะ (Richard & others. 1986 ; 4-12) ได้เสนอรูปแบบการสร้างแผนผังสรุปโยงเรื่องโดยยึดลักษณะของ โครงสร้างการเขียนที่เป็นหลักในการสร้างแผนผังไว้ 4 ประเภท คือ

1. แผนผังบรรยายลำดับเหตุการณ์ (Narrative sequential organization or sequential episodic map) โดยใช้ลูกศรเป็นเครื่องแสดงลำดับของเหตุการณ์ และ เชื่อมโยงเหตุการณ์สนับสนุนในแต่ละกรอบเหตุการณ์

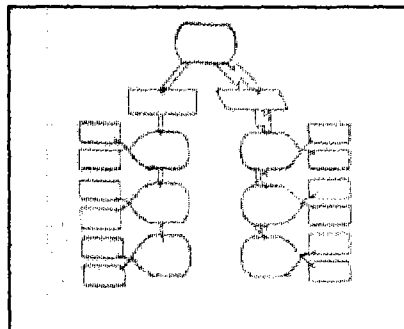
ภาพประกอบ 5 Sequential episodic Map

2. แผนผังรายละเอียด (Thematic or descriptive map) เป็นแผนผังแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับ บุคคล สถานที่ หรือสิ่งต่างๆ โดยมีใจความสำคัญของเรื่องอยู่ตรงกลางโยงความสัมพันธ์จากใจความสำคัญของเรื่องไปสู่หัวข้อสำคัญ

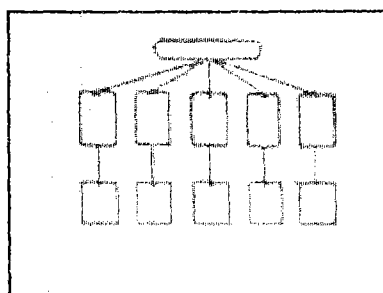
ภาพประกอบ 6 Descriptive Map

3. แผนผังเปรียบเทียบความแตกต่าง (Comparative and Contrastive map) หัวข้อที่จะเปรียบเทียบอยู่ในกรอบบนสุด โดยมีลูกศรโยงลงมาสู่กรอบซึ่งแสดงความเหมือนทางซ้าย และ ลูกศรหยักๆ สำหรับกรอบแสดงความแตกต่างทางขวามือ จะมีรายละเอียดปลีกย่อยของทั้งสองฝ่ายอยู่ในกรอบด้านข้าง

ภาพประกอบ 7 Comparative and Contrastive Map

4. แผนผังจำแนกประเภท (Classification map) แผนผังจะแสดงความสัมพันธ์ของหัวเรื่อง ตัวอย่าง และรายละเอียดสนับสนุน โดยหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องจะอยู่ในกรอบบนสุด ส่วนตัวอย่าง หรือ หัวข้อ จำแนก และ รายละเอียดสนับสนุนจะอยู่ในกรอบใต้หัวเรื่อง

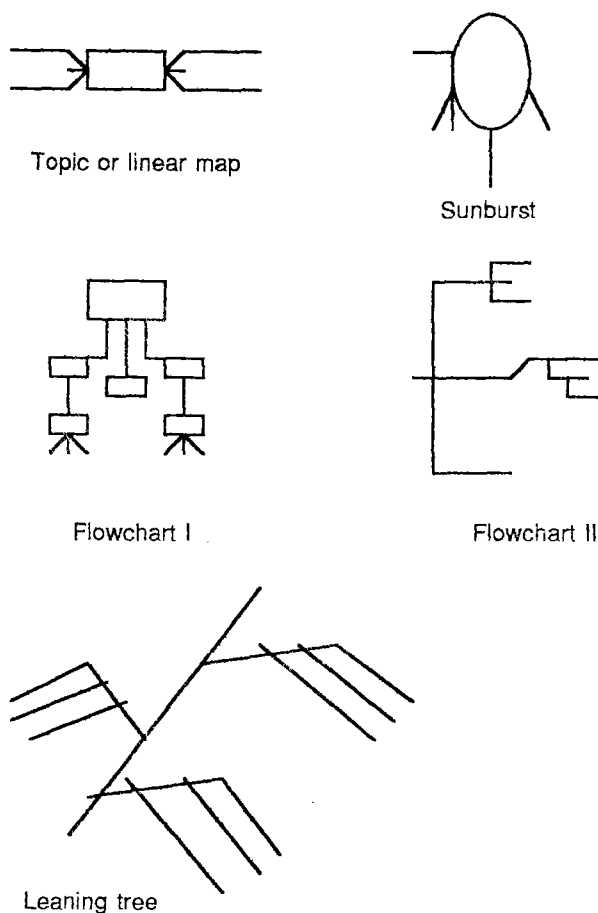

ภาพประกอบ 8 Classification Map

มิทชเนดี (พรทิพย์ ดันติเวสธ . 2540 : 23) เสนอรูปแบบของ Semantic mapping

5 แบบ ดังนี้

1. Topic or linear map
2. Sunburst
3. Flowchart I
4. Flowchart II
5. Leaning tree

ภาพประกอบ 9 Semantic Map

จากรูปแบบผังโยงความสัมพันธ์ความหมายข้างต้น เห็นได้ว่ามีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับลักษณะโครงสร้างงานเขียน สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทอ่านที่มีลักษณะโครงสร้างงานเขียน 4 แบบ คือ แบบบอกรายละเอียด การเปรียบเทียบ การแสดงเหตุ-ผล และ การแสดงปัญหา กับ การแก้ไข

3.1.4 กิจกรรมนำความคิดในการอ่าน (Directed Reading Thinking Activities)

จากความพยายามในการแก้ปัญหาการอ่านของนักเรียน ผู้เชี่ยวชาญการอ่านได้เสนอแนวทางในการสอนอ่านแบบผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย โดยมีความเชื่อว่าการอ่านแบบนี้จะเป็นการฝึกให้ผู้อ่านรู้จักคิด และ ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านด้วยการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆของเรื่องจากการใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล ผู้อ่านจะสามารถอ่านได้ด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้แนะนำและกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความคิด บทบาทที่แท้จริงของครูจะไม่ใช่เป็นผู้บอกแต่จะเป็นผู้นำให้นักเรียนใช้ความคิด กิจกรรมในการสอนแบบนี้จัดว่าเป็นกิจกรรมนำความคิดในการอ่าน

ริเชค (Richek . 1987 : 632-636) ให้ข้อแนะนำในการใช้กิจกรรมนำความคิดไว้ 4 แนวทาง ดังต่อไปนี้

1. ต้องมีการรื้อให้นักเรียนคิดและคาดการณ์เรื่องที่ย่าน เน้นให้พิจารณาเรื่องให้ละเอียด โดยการถามนักเรียนว่าทำไมจึงคิดเช่นนั้น
2. ในกรณีที่พบว่านักเรียนไม่สามารถสนองตอบต่อคำถามนั้น ให้นักเรียนคาดการณ์เรื่องที่ย่านโดยไม่ใช้คำถามนำความคิด แต่เว้นสักระยะหนึ่งเพื่อให้นักเรียนตั้งตัวได้ และ มีความมั่นใจที่จะตอบคำถาม
3. ใช้กิจกรรมนำความคิดในการฟัง ให้นักเรียนฟังเรื่องแทนการอ่าน เพื่อขจัดปัญหาความยากในการอ่านซึ่งเหมาะสำหรับบทอ่านที่ยากเกินระดับของนักเรียนและเป็นกิจกรรมที่ใช้ได้ดีกับนักเรียนที่เรียนภาษาที่สอง
4. ใช้กิจกรรมนำความคิดแบบเจียบ ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ครูกำหนดจุดหยุดอ่านไว้เป็นตอนๆ และครูต้องไม่ขัดจังหวะการอ่านของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านจบในแต่ละตอนจะคาดการณ์โดยการเขียนทำนายเหตุการณ์ เมื่ออ่านตอนต่อไปก็สามารถกลับมาทบทวนเรื่องที่เขียนไว้ได้ กิจกรรมนี้จะลดความอึดอัดใจของนักเรียนที่ไม่กล้าพูดแสดงความคิดเห็น และ ให้นักเรียนมีหลักในการอ่าน
5. ใช้กิจกรรมนำความคิดโดยคำนึงถึงแหล่งที่มาของความคิดที่นักเรียนใช้ในการคาดการณ์เรื่องที่ย่าน แหล่งข้อมูลนั้นคือ บทอ่าน และประสบการณ์ของผู้อ่านนั่นเอง ครูต้องสามารถแยกได้ว่านักเรียนทำนายจากข้อมูลที่ได้ในการอ่าน หรือทำนายจากประสบการณ์ของตนเอง

กิลล์ และ แบร์ (Gill & Bear . 1988 : 444-447) เสนอแนะแนวทางจัดกิจกรรมนำความคิดในการอ่านที่ครอบคลุมหลักการของแผนภูมิความหมายแบบต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งเป็นข้อแนะนำที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการสอนวิชาเนื้อหาที่นักเรียนต้องอ่านหนังสือทั้งเล่ม หลักการดังกล่าวประกอบด้วยเทคนิค 3 ขั้นตอน คือ

1. กิจกรรมนำความคิดในการอ่านแบบไม่ใช้หนังสือ (The No Book DRTA) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนคิดถึงสิ่งที่กำลังอ่านและเขียนโครงร่างของเนื้อหาออกมาคร่าว ๆ จากชื่อเรื่อง วิธีการนี้ ทำให้ครูได้ภาพพจน์ชัดเจนเกี่ยวกับความรู้ของนักเรียนในหัวข้อนั้นๆ เพื่อนำมาปรับปรุงการสอนโดยตรง มีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่นักเรียนสามารถนึกได้เกี่ยวกับชื่อเรื่อง
 - 1.2 จัดข้อมูลที่ได้เป็นหมวดหมู่
 - 1.3 ตั้งชื่อหมวดหมู่ของข้อมูลและจัดให้เป็นตารางของเนื้อหา
 - 1.4 เขียนเรื่องโดยใช้ตารางเนื้อหาเป็นแนวทาง หากนักเรียนไม่มีความรู้ในหัวข้อใดให้พยายามแต่งข้อมูลขึ้นเอง เป็นขั้นตอนที่ช่วยให้ครูทราบว่านักเรียนมีความรู้ในเรื่องที่จะอ่านดีเพียงใด
2. กิจกรรมนำความคิดในการอ่านแบบใช้หนังสือทั้งเล่ม (The Whole Book DRTA) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะได้อ่านเรื่องแบบผ่านๆ เพื่อตรวจสอบสิ่งที่คาดว่าจะยากสำหรับตนเอง และเพื่อกระตุ้นความสนใจ โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 อ่านหัวเรื่อง และถามตนเองว่าหมายความว่าอย่างไร
 - 2.2 ถามตนเองว่าเนื้อหาที่อ่านควรจะประกอบด้วยอะไรบ้าง
 - 2.3 อ่านสารบัญ ดัชนี บทนำ คำนำ รูปภาพประกอบ แผนผังและส่วนประกอบย่อยๆ โดยพยายามตีความหมายจากสิ่งนั้น
 - 2.4 ปิดหนังสือ คิด และถามตนเองเกี่ยวกับความรู้สึกต่อสิ่งที่อ่านและความหมาย
3. กิจกรรมนำความคิดในการอ่านทีละบทเรียน (The Chapter DRTA) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องอ่านบทเรียนทีละบท มีขั้นตอนดังนี้

3.1 อ่านหัวข้อของบทเรียน

3.2 คิดว่าบทเรียนดังกล่าวเกี่ยวกับอะไร

3.3 สำนวบทเรียนด้วยการดูหัวข้อใหญ่ๆภายในบท ตอบคำถามที่อาจมีอยู่

อ่านบทสรุป บทนำ คอบวัตถุประสงค์ในการอ่าน ดูภาพประกอบและแผนภูมิ จากนั้นให้พยายามตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น

3.4 ใช้ดินสอทำเครื่องหมายตรงประโยคใจความสำคัญ

3.5 ปิดหนังสือ เขียนบทสรุปออกมาเป็นโครงร่าง

3.6 เปิดหนังสือ ตรวจสอบโครงร่างที่ทำไว้ ถ้าต้องการแก้ไขให้ปิดหนังสือก่อน

3.7 ถ้าไม่เข้าใจให้ย้อนกลับไปขั้นตอนการสำรวบทเรียนใหม่

3.8 ทำการสำรวบทเรียนใหม่ โดยเริ่มในแต่ละส่วนที่อ่าน ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้โครงร่างของบทเรียนแต่ละบทที่อ่าน ไว้ใช้สำหรับทบทวนและควรปรับปรุงโครงร่างของบทเรียนให้ทันต่อความรู้ปัจจุบันของนักเรียนอยู่เสมอ

จะเห็นได้ว่า กิจกรรมนำความคิดในการอ่านเป็นหลักการอ่านที่กว้างและครอบคลุมการสอนอ่านแบบแผนภูมิความหมาย (ผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย) ช้อแนะนำในการจัดกิจกรรมดังกล่าวสามารถนำไปใช้ควบคู่กับการสอนอ่านแบบผังโยงความสัมพันธ์ความหมายทั้งในขั้นก่อนการอ่าน กิจกรรมการอ่านเพื่อหาข้อมูล และ หลังการอ่าน

3.1.5 ข้อควรคำนึงในการใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย

ซินเนธา ,กิเมค และ มอร์แกน (Sinatra ,Gemake & Morgan . 1984 : 22-29) เสนอว่า นักเรียนจะทำผังโยงความสัมพันธ์ความหมายได้ดี หากผู้สอนชี้แนวทางเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ใหม่ๆที่ปรากฏในบทอ่านนั้นๆเสียก่อน

เดวิด และ เมคเพียร์สัน (Davis & McPherson . 1989 : 232-242) เสนอว่า การให้นักเรียนทำผังโยงความสัมพันธ์ความหมายต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในด้านต่างๆ เช่น วุฒิภาวะของผู้เรียน การสอนครั้งแรกควรให้ผู้เรียนดูผังโยงความสัมพันธ์ความหมายที่ทำเสร็จแล้ว หลังจากที่ได้อ่านเรื่องนั้นจบผู้เรียนไม่ต้องลงมือทำผังโยงความสัมพันธ์ความหมายเองเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการ และองค์ประกอบของการทำผังโยงความสัมพันธ์ความหมายก่อน ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายจึงควรนำมาใช้เป็นกิจกรรมหลังการอ่านเพื่อระลึกความทรงจำในสิ่งที่อ่าน เช่น นำเรื่องที่อ่านมาพูด เขียนอีกครั้งเมื่อดูผังโยงความสัมพันธ์ความหมายแล้ว

นอกจากนี้เมื่อผู้เรียนคุ้นเคยการทำผังโยงความสัมพันธ์ความหมายมากขึ้น ให้ผู้เรียนลงมือสร้างเอง การให้ผู้เรียนสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายที่อ่านเองในครั้งแรกผู้เรียนจะมีความไม่มั่นใจ แต่ถ้าผู้เรียนทำกิจกรรมนั้นเป็นกลุ่ม ความรู้สึกดังกล่าวจะหมดไปเพราะผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน การมีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับการทำผังโยงความสัมพันธ์ความหมายทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และใช้กระบวนการคิดอย่างมีเหตุมีผล ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น

ดังนั้นสิ่งที่ครูควรคำนึงในการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายสรุปได้ดังนี้

1. ความยาก ง่ายของคำศัพท์ และ การใช้ภาษา
2. ตัวผู้เรียน เช่น วุฒิภาวะ และ ประสบการณ์
3. วิธีสอนควรคำนึงถึงขั้นตอนที่ชัดเจน เสนอตัวอย่างด้วยความระมัดระวังตามลำดับความง่ายไปยาก เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้ชัดเจน
4. การเสริมแรง จะช่วยให้ผู้เรียนสนุก พอใจ และ มั่นใจมากขึ้น

3.1.6 ประโยชน์ของการสอนอ่านโดยเทคนิคผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย

พรทิพย์ ดันติเวส (พรทิพย์ ดันติเวส . 2540 : 37-38) กล่าวว่า ครูที่สอนอ่านภาษาอังกฤษควรสอนให้นักเรียนรู้วิธีสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย เพราะ

1. ช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความคิดทั้งหลายเข้าด้วยกัน และ ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ อย่างมีวิจารณญาณ
2. ช่วยให้นักเรียนเป็นนักอ่านเชิงรุก รู้จักใช้ความรู้เดิมเป็นพื้นฐานในการรับข้อมูลใหม่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ช่วยฝึกฝนทักษะทางปัญญา ทำให้นักเรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง เพราะได้รับการฝึกให้คิด ประเมินข้อเขียน เรียบเรียงข้อมูล ถ่ายโอนข้อมูลตลอดเวลาในการอ่านเป็นการพัฒนา ความเจริญงอกงามทางสติปัญญา ปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้คิดเป็น ทำเป็น และ แก้ปัญหาเป็น
4. ช่วยพัฒนานิสัยการเรียน กระตุ้นให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นและ เรียนรู้จากผู้อื่น
5. ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียน ซึ่งสามารถถ่ายโอนไปใช้ประโยชน์ในวิชาอื่น ๆ ได้ เช่น การรู้จักใช้คำถาม คำหนึ่งถึงจุดประสงค์ก่อนลงมือทำกิจกรรม ใช้ความคิดพิจารณาหาเหตุผล เชื่อมโยงความรู้ ความคิด สรุปความหรือใจความสำคัญ และ จัดระบบข้อมูลความรู้

3.1.7 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย เกี่ยวข้องกับทฤษฎีที่สำคัญดังนี้ ทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร ทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ ทฤษฎีการสอนอ่าน ทฤษฎีอภิปัญญา และ ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม ซึ่ง เลาวลักษณะ รัตนวิษฐ์ (2534 : 20-24) กล่าวถึงประเด็นสำคัญของแต่ละทฤษฎี ดังนี้

แนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Teaching Approach)

เน้นการให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันได้โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ที่ว่าด้วยเนื้อหาในบริบท (Context) และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนที่ผิดแผกกันไปตามสภาพแวดล้อม

กระบวนการสอนตามทฤษฎีนี้ เน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ประเด็นสำคัญในการสร้างกิจกรรมปฏิสัมพันธ์นั้น ผู้สอนต้องให้โอกาสผู้เรียนได้คิดและใช้ความพยายามของตนสื่อความหมายที่ตนต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจได้ทั้งการสื่อความหมายด้วยเสียง (การฟัง-การพูด) ด้วยตัวอักษร (การอ่าน-การเขียน) และด้วยการใช้ท่าทาง การให้ผู้เรียนได้ลองผิดลองถูกในการปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาโดยมีผู้สอนคอยแนะนำและให้กำลังใจทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติทางบวกต่อการใช้ภาษา เนื่องจากประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตนต้องการสื่อความหมาย การแก้ไขสิ่งที่บกพร่องด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้ประสบการณ์ในการปฏิบัติทางภาษามากขึ้น ผู้เรียนจะสนุกสนานกับการเรียนที่ทำทนายทำให้เขาได้ใช้ภาษาที่ตนต้องการและสามารถจดจำภาษาที่ตนใช้ หรือมีประสบการณ์ได้อย่างแม่นยำ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียนย่อมจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียนควรเป็นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียนตามหลักการใช้ภาษาในสังคม ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เหมาะสมตามกาลและเทศะมากกว่าจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียนเข้าใจระบบของเสียง คำ และ ไวยากรณ์เท่านั้น นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้สอนมีหน้าที่ช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ไขการใช้ภาษา

ที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน กิจกรรมดังกล่าวได้แก่ การทำงานกลุ่มย่อยเพื่ออ่านร่วมกัน การเขียนเรื่องร่วมกัน การโต้ตอบในการฟัง พูดร่วมกัน การแสดงความคิดเห็นร่วมกันในเรื่องที่อ่าน

แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach)

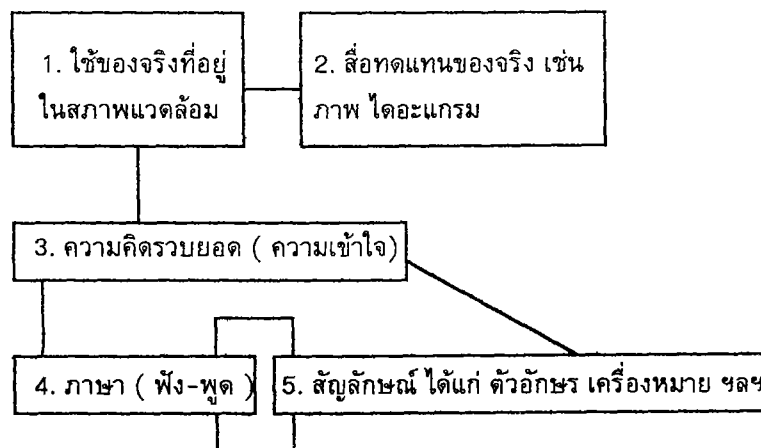
เป็นทฤษฎีที่เน้นการเข้าใจกระบวนการรับรู้ และ การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน เพื่อการจัดลำดับขั้นตอนของกระบวนการให้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ต่อเนื่อง เหมาะสมแก่ผู้เรียนตามวัย ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวรแก่ผู้เรียนได้

กระบวนการรับรู้และเรียนรู้จะเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจ (Comprehensible Input) แก่ผู้เรียน โดยใช้กระบวนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังได้ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อน หรือ การพัฒนาความคิดรวบยอดอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียนพร้อมทั้งคำนึงถึงจิตวิทยาในด้านการให้แรงจูงใจ การลดความเครียด และลำดับของการพัฒนาทักษะภาษาของมนุษย์ด้วย ทำให้การสอนภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาความคิดรวบยอด

หลักการพัฒนาภาษาของผู้เรียนโดยเฉพาะผู้เรียนในระดับต้นหรือผู้เริ่มเรียน ต้องอาศัยการพัฒนาความคิดรวบยอด โดยการให้ตัวอย่างเป็นรูปธรรมและให้ผู้เรียนค้นคว้า เปรียบเทียบลักษณะภาษาที่คล้ายคลึง และแตกต่างกันในแต่ละสภาพของการใช้ด้วยตนเอง ผู้เรียนจะสรุปกฎเกณฑ์ต่างๆ เป็นของตนเองได้ในที่สุด เช่น หลักไวยากรณ์ การสะกดคำ ฯลฯ

การให้ปัจจัยป้อนที่เป็นที่เข้าใจแก่ผู้เรียนทุกครั้งที่เสนอเนื้อหาใหม่ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ เกิดความคิดรวบยอดของภาษาได้รวดเร็ว และพร้อมที่จะรับองค์ประกอบของภาษาอื่นๆ ได้ ได้แก่ เสียง และ ตัวอักษร ตามลำดับ การให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายแก่ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสอน ความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งอาจจัดลำดับการสอนได้ดังผังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 10 การพัฒนาความคิดรวบยอด

การใช้วัสดุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมดังภาพ หัวข้อที่ 1 เช่น วัตถุต่างๆ ที่ผู้เรียนเคยพบ และเคยใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งนั้นได้รวดเร็ว

อย่างไรก็ตาม เราไม่สามารถที่จะนำของจริงทุกอย่างมาให้ผู้เรียนได้เห็น ดังนั้นการใช้สิ่งทดแทนของจริง เช่น รูปภาพ โดอะแกรม ในหัวข้อที่ 2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งต่างๆเป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความคิดไปยังของจริงที่เคยเห็นมาก่อนได้ การพัฒนาความคิดรวบยอด ในหัวข้อที่ 3 จะง่ายขึ้นหลังจากนี้เมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ยิน ได้ฟังเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่เข้าใจมาแล้วการถ่ายโยงความคิดรวบยอดก็จะชัดเจนมากขึ้น ซึ่งกระบวนการนี้เป็นกระบวนการสำคัญในการถ่ายโยงการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตามการรับรู้ภาษาของมนุษย์โดยทั่วไป

การรับรู้ทางสมอง

เป็นกระบวนการทางธรรมชาติ เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนต้องเข้าใจกลไกการทำงานของสมอง เมื่อเข้าใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็จะช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และถาวรเป็นธรรมชาติด้วย

งานวิจัยของ สเปนอร์รี (Asher . 1987 : 19; citing Sperry. n.d. *Learning Another Language Through Action*) ศาสตราจารย์แห่งสถาบันเทคโนโลยีแคลิฟอร์เนีย เกี่ยวกับกระบวนการทำงานของสมองมนุษย์ซึ่งได้รับรางวัลโนเบล ได้สรุปว่า สมองมนุษย์ประกอบด้วยเซลล์จำนวนพันล้านๆตัวและมีประสิทธิภาพแตกต่างกันตามพันธุกรรม ซึ่งแต่ละคนไม่เหมือนกัน สมองส่วนบนของมนุษย์ทำหน้าที่คล้ายเป็นสะพานเชื่อมโยง (Corpus Callosum) ทำหน้าที่รับการถ่ายโอนความรู้ ประสบการณ์จากการทำงานของสมองข้างนั้น สมองแต่ละซีกจะมีบริเวณรับรู้จากอวัยวะสัมผัสควบคุมการปฏิบัติการเคลื่อนไหวของร่างกาย (Gazzaniga . 1981 : 530) สมองซีกซ้ายทำหน้าที่ รับรู้และสื่อความทางภาษา เช่น การฟัง การพูด โดยมีความสามารถแยกแยะความคิดเชิงตรรกวิทยาได้ แยกแยะความเป็นเหตุเป็นผลได้ เช่น วิชา คณิตศาสตร์ สมองซีกขวาทำหน้าที่ทาง ความคิด จินตนาการ การใช้ท่าทาง การเคลื่อนไหวโดยไม่ใช้คำพูดเพื่อสื่อความหมาย

การทำงานของสมองทั้ง 2 ซีก หากสมดุลย์กันแล้วการเชื่อมโยงการรับรู้เข้าสู่ประสาทส่วนกลางโดยผ่านสะพานเชื่อมโยงสมองจะมีประสิทธิภาพมาก การรับรู้ที่นั้นจะคงทนถาวรในระยะยาวได้ ทำให้เกิดความทรงจำระยะยาว เช่น การขับรถ การว่ายน้ำ หากการทำงานของสมองมีความโน้มเอียงไปเพียงข้างใดข้างหนึ่ง ซีกใดซีกหนึ่ง การรับรู้ต่างๆจะเกิดขึ้นเป็นความทรงจำระยะสั้น เช่น การท่องจำศัพท์ (สมองซีกซ้าย) การจินตนาการแต่ปราศจากการปฏิบัติ (สมองซีกขวา)

ด้วยการทำงานของสมองมนุษย์มีความมหัศจรรย์และช่วยในการพัฒนาการรับรู้ทางภาษาอยู่แล้วในตัวโดยธรรมชาติ หากผู้สอนตระหนักถึงระบบการทำงานที่แนบแน่นแล้วจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนที่จะเอื้อต่อความเข้าใจของผู้เรียนในระยะยาวได้เป็นอย่างดี

แนวทฤษฎีการสอนอ่าน (Teaching Reading Approach)

ทฤษฎีการสอนอ่านในปัจจุบันมีหลายทฤษฎี ที่สำคัญคือ ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์และทฤษฎีทางจิตวิทยา แม้ว่าเป้าหมายการสอนอ่านคล้ายคลึงกันคือ ต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจับใจความสำคัญ ทารายละเอียดของเรื่อง ดีความ ขยายความ และมีเจตคติต่อการอ่านทางบวก แต่ทฤษฎีทั้งสองมีแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การให้ปัจจัยป้อนแก่ผู้เรียนแตกต่างกันไป

การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายมีลักษณะผสมผสานระหว่างทฤษฎีการสอนอ่านทั้งสองอย่างบูรณาการ โดยพิจารณาทั้งลักษณะของธรรมชาติทางภาษาศาสตร์ที่มนุษย์พึงรับรู้และมีประสบการณ์จากวัสดุที่อ่าน พร้อมทั้งคำนึงถึงกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ ซึ่งจะเป็นหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) และจะทำให้ผู้อ่านมีเจตคติที่ดีต่อไป

สรุปได้ว่า การสอนอ่านนั้น ต้องอาศัยเทคนิคหลายอย่างที่จะเน้นองค์ประกอบของกระบวนการอ่านให้แก่ผู้เรียน กระบวนการนั้นๆมาจากการให้ผู้อ่านได้ความคิดรวบยอด จับความสำคัญ

ของเรื่องทีอ่าน และหารายละเอียดของเรื่องได้จากประสบการณ์เดิม จากการเอาความแวดล้อม จากลักษณะ และชนิดของข้อความที่ผู้เขียนเขียนขึ้น ดังนั้น กระบวนการอ่านที่สมบูรณ์แบบจึงน่าจะใช้กระบวนการอ่านที่ต้องอาศัยทั้งกระบวนการบนลงล่าง โดยพิจารณาความโดยรวมของเรื่องต่อองค์ประกอบย่อยของภาษาในระยะแรก และใช้กระบวนการล่างขึ้นบนเพื่อวิเคราะห์หน่วยย่อยพื้นฐานโดยพิจารณาคำ ประโยค และโครงสร้างอื่นๆ ในระยะสุดท้าย กระบวนการอ่านแบบนี้เรียกว่า กระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์ โดยใช้การสังเคราะห์ และ วิเคราะห์เพื่อช่วยให้ผู้อ่านได้ใช้สมองทั้งซีกขวา (กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง) และซีกซ้าย (กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน) ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความทรงจำระยะยาวกับสิ่งที่ตนได้อ่าน

แนวทฤษฎีอภิปัญญา (Meta Cognitive Approach)

เนื่องจากเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย เป็นเทคนิคการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจและเป็นเทคนิคที่กระตุ้นให้ผู้อ่านได้ใช้ความคิดพิจารณาในสิ่งที่ตนอ่านและแสดงภาพความเข้าใจออกมาให้ประจักษ์นั้นเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้กระบวนการเรียนรู้ผสมผสานกันไป ลักษณะนี้เป็นลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการของ ทฤษฎีอภิปัญญา ซึ่ง อาร์มบรสเตอร์ และ เบเกอร์ (Carrell & others . 1989 : 650; citing Armbruster & Baker . 1986. *Cognitive and Instruction*) ให้ทรงสนะเกี่ยวกับ อภิปัญญาว่า

อภิปัญญา เป็นความเข้าใจของบุคคลต่อกระบวนการทางปัญญา อภิปัญญาในบริบทการอ่านมักจะถูกเข้าใจว่าประกอบด้วยกระบวนการทางปัญญา สอง ประการ ประการที่หนึ่ง ได้แก่ ความรู้ของบุคคลเกี่ยวกับกลวิธีต่างๆในการเรียนรู้บทอ่าน และ ประการที่สอง คือ การควบคุมที่ผู้อ่านใช้ขณะอ่าน โดยมีจุดประสงค์ที่ต่างกัน ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จ แก้ไขวิธีการอ่านและการเรียนรู้ได้โดยการวางแผน ใช้ยุทธวิธีต่างๆปรับความพยายามได้อย่างเหมาะสม ทั้งยังสามารถประเมินความสำเร็จขณะที่กระบวนการอ่านกำลังดำเนินอยู่เพื่อเข้าใจบทอ่าน

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2536 : 24) อภิปัญญาหมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจกระบวนการคิดของตนในการตีความและการแก้ปัญหาต่างๆจะช่วยให้ความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น เนื่องจากสามารถใช้ความคิดของตนเองจากประสบการณ์มาใช้ในการจับความ แปลความ ตีความและขยายความได้ กลวิธีของการใช้อภิปัญญามีหลากหลายด้วยกัน ที่สำคัญคือ การเดาความเพื่อแก้ปัญหาความไม่เข้าใจที่ตนประสบในขณะที่อ่านเนื้อความต่างๆประสบการณ์ของการใช้กลวิธีต่างๆด้วยตนเองของผู้เรียนในการเดาความ และการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองของผู้เรียนจะช่วยให้การเข้าใจการอ่านดีขึ้น เช่น ผู้อ่านใช้ปริบทการเดาคำศัพท์ที่ตนไม่เข้าใจว่ามีความหมายอย่างไร เป็นต้น นอกจากนี้วิธีการที่ แต่ละคนใช้ในการเดา การแก้ปัญหาเพื่อหาคำตอบหรือข้อมูลจากการอ่าน ความเข้าใจตนเองในกระบวนการที่ใช้อันเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละคนย่อมเป็นประโยชน์ต่อความสามารถในการอ่านของแต่ละคนได้ ข้อสำคัญผู้สอนจะใช้กลวิธีอย่างไรที่ผู้เรียนจะมีโอกาสได้ใช้อภิปัญญาของตนมากที่สุดในการอ่าน จับใจความ แปลความ ตีความ ขยายความ ฯลฯ

สิ่งสำคัญที่สุดของอภิปัญญาคือ การตัดสินใจ ผู้สอนสามารถสร้างการตระหนักในยุทธวิธีทางอภิปัญญาของผู้เรียนได้ โดยการเสนอตัวอย่าง กระบวนการตัดสินใจ และกระตุ้นการสำรวจยุทธวิธีอื่นๆที่มีอยู่ การสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายจะช่วยให้เห็นการตัดสินใจบางอย่างที่ผู้เรียนทำให้การอ่านเพื่อความเข้าใจ

แนวทฤษฎีประสบการณ์เดิม (Schema Theory)

จากการศึกษา เกี่ยวกับกระบวนการในการอ่านพบว่า แต่เดิมทฤษฎีการอ่านได้เน้นความสำคัญที่ตัวภาษา และมีความเชื่อว่าผู้อ่านจะอ่านเรื่องได้ดีเพราะมีความรู้ทางภาษาดี เน้นความสำคัญของการสอนภาษามากกว่าการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ แต่ปัจจุบันทฤษฎีการอ่านได้เปลี่ยนแนวโน้มไป

ในแนวคิดทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) และจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology)

ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาเป็นการผสมผสานระหว่างภาษาศาสตร์และจิตวิทยาเข้าด้วยกัน ภาษาศาสตร์สนใจศึกษาภาษาบริสุทธิ์เท่านั้นไม่สนใจศึกษาว่ามนุษย์แต่ละคนรู้ภาษา ใช้และเข้าใจภาษาได้ด้วยวิธีใดจึงมักวิเคราะห์และเปรียบเทียบเรื่องเสียง ไวยากรณ์หรือคำศัพท์ในภาษาใดภาษาหนึ่ง ส่วนจิตวิทยาสนใจเฉพาะพฤติกรรมและเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ในช่วงปี 2493-2502 ได้มีการนำทั้งสองศาสตร์เข้าผสมผสานและให้ความสำคัญต่อความคิดผู้ใช้ภาษามาก ดังนั้นแขนงจิตวิทยาการเรียนรู้จึงเข้ามามีบทบาทในการศึกษาเกี่ยวกับการอ่าน เกิดเป็นแนวคิดทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์ในเวลาต่อมา

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เข้ามามีบทบาทในการอ่านตามแนวคิดจิตวิทยาภาษาศาสตร์คือ ทฤษฎีประสบการณ์เดิม (Schema Theory) มีหลักการว่า ภูมิหลัง (Background) ของผู้เรียนมีผลต่อการเรียนรู้ ทฤษฎีนี้เชื่อว่า สังกัปของการอ่านเป็นกระบวนการสร้างเรื่องขึ้นใหม่ตามอุปมานของผู้อ่านเองโดยผู้อ่านต้องอาศัยความรู้จากภูมิหลังของตนมาช่วยในการตีความสิ่งที่อ่าน และเชื่อว่า เรื่องที่อ่านนั้นไม่มีความหมายในตัวเองเรื่องเป็นเพียงเครื่องชี้นำทิศทางให้ผู้อ่านต้องมีปฏิริยาโต้ตอบกับเนื้อความในเรื่องตลอดเวลาที่ดำเนินการอ่าน หรืออาจสรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ของผู้อ่านกับเรื่องที่อ่าน

Schema หมายถึง โครงสร้างของความคิดในสมองที่มีการจัดรวบรวมเป็นกลุ่มของความรู้และประสบการณ์ในเรื่องเดียวกัน กลุ่มความรู้นี้ทำหน้าที่รับข้อมูลใหม่เข้ามาและปรับให้เข้ากับความรู้ที่มีอยู่เดิม ตลอดจนเรียบเรียงให้เป็นโครงสร้างของความรู้ ทฤษฎีประสบการณ์เดิมได้ให้ความสำคัญต่อโครงสร้างความรู้ของผู้อ่านเป็นอันมาก การศึกษาถึงกระบวนการทำงานของโครงสร้างความรู้เหล่านี้ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน นับได้ว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจ

โครงสร้างความรู้ หมายถึง การบรรยายเกี่ยวกับกลุ่มของความรู้ ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างความรู้ที่ผู้อ่านมีอยู่เดิมแล้ว เรียกว่า Schemata หรือ Frame works หรือ Knowledge Structures ที่เรียงรายกันอยู่เป็นลำดับชั้น จัดอยู่เป็นกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกันและมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โครงสร้างความรู้เหล่านี้เปรียบเหมือนพิมพ์เขียว แผนผัง หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีโครงสร้างความรู้ทำหน้าที่ผนึกความรู้จากข้อความที่ผู้อ่านรับเข้าไปไว้รวมกัน (ศิริพรรณ กาจกำแหง . 2538.) ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้อ่านนำความรู้จากข้อความในเรื่องที่อ่านและจากโครงสร้างความรู้เดิมที่ผู้อ่านเก็บรวบรวมไว้เดิมเอามาจัดเข้าเป็นกลุ่มของความคิดอันเดียวกัน (Schemata) โดยเรื่องที่บรรจุไว้ด้วยกันต้องมีความหมายสอดคล้องกัน ในโครงสร้างของความรู้จะมีช่องว่าง (Slot) เตรียมไว้สำหรับส่วนประกอบใหม่ที่จะเติมเข้าไปเพื่อความเข้าใจ ซึ่งจะเป็นความรู้ในหัวข้อต่างๆที่อ่านจากข้อความ แต่น้อยครั้งจะพบส่วนประกอบที่ต้องการในเรื่อง ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของ ผู้อ่านเองที่ต้องสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นระหว่างความรู้เดิมในหัวข้อนั้นๆกับความรู้จากข้อความในขณะที่กระบวนการนี้กำลังดำเนินการอยู่ ผู้อ่านจะเริ่มสร้างความหมายขึ้นมาเรื่อยจนกระทั่งช่องว่างนั้นมีสภาพเต็มสมบูรณ์แล้ว ความเข้าใจจึงเกิดขึ้น

จากทฤษฎีทั้งห้าที่กล่าวข้างต้นจะเห็นว่าเกี่ยวข้องและรองรับเทคนิคการอ่านโดยการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายอย่างชัดเจน ทั้งนี้เพราะ การที่ผู้อ่านจะทำผังโยงความสัมพันธ์ความหมายจากการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้อ่านต้องมีความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาบ้างจึงจะทำให้ท่านเรื่องได้เข้าใจและเร็วขึ้น เมื่ออ่านเรื่องผู้อ่านต้องใช้กระบวนการรับรู้และการเรียนรู้ภาษา นั่นหมายถึงว่า ผู้อ่านต้องใช้ความคิดรวบยอด และการรับรู้ทางสมอง (ทฤษฎีสมองทั้งสองซีก) มาช่วยในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และใช้หลักการของทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่เน้นในด้านความหมายโดยรวมจากเรื่องที่อ่าน ตลอดจนการตระหนักถึงกระบวนการคิดของตน สามารถวางแผนและ ประเมินความคิดได้นั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับแนวทฤษฎีอภิปัญญาโดยตรงและเมื่อผู้เรียนทำผังโยง

ความสัมพันธ์ความหมายพร้อมทั้งแสดงผังโยงความสัมพันธ์ความหมายของตน และอภิปรายนั้น ขั้นตอนนี้สอดคล้องกับแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสารที่เน้นปฏิสัมพันธ์ของผู้สอนกับผู้เรียน และ ผู้เรียนกับผู้เรียน ดังนั้น เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายจึงเกี่ยวข้องกับทฤษฎีที่ห้า ด้วยเหตุผลดังกล่าว

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย

งานวิจัยต่างประเทศ

ดายเออร์ (Dyer . 1986 : 2641- A) ศึกษาผลการใช้แผนผังสรุปโยงเรื่องก่อนการอ่านที่มีต่อความเข้าใจความและการถ่ายโยงการเรียนรู้ โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับ 8 จำนวน 80 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ แรก จำนวน 30 คน ได้รับการสอนให้ใช้แผนผังสรุปโยงเรื่องก่อนการอ่านพร้อมเน้นใจความสำคัญโดยมีการอภิปรายใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน กลุ่มที่ 2 จำนวน 30 คน เริ่มโดยใช้ผังโยงเรื่องก่อนการอ่านโดยไม่เน้นใจความสำคัญ กลุ่มที่ 3 เรียนโดยการฟังบรรยายจากครูก่อนการอ่าน ทั้ง 3 กลุ่มได้อ่านบทอ่านเรื่องเดียวกัน หลังจากนั้นจึงทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน หลังจากสิ้นสุดการทดลอง จึงทดสอบความสามารถในการถ่ายโอนการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มอ่านบทอ่านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เคยอ่านมาแล้ว แต่ไม่มีกิจกรรมก่อนการอ่าน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้แผนผังสรุปโยงเรื่อง นอกจากนี้พบว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตในการถ่ายโอนการเรียนรู้ของกลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้แผนผังสรุปโยงเรื่องแต่ไม่เน้นใจความสำคัญของเรื่องและกลุ่มที่ไม่ได้ใช้แผนผังสรุปโยงเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จอห์นสัน (Johnson . 1988 : 198- A) ได้ศึกษาผลการใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายเป็นแบบฝึกหัดชนิดเติมคำที่มีต่อการอ่านเข้าใจความ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 132 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 44 คน กลุ่มที่ 1 เรียน โดยการทำให้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายด้วยตนเองหลังจากอ่านเรื่อง กลุ่มที่ 2 เรียนโดยการเติมข้อความลงในผังโยงความสัมพันธ์ความหมายที่ครูสร้างขึ้น กลุ่มที่ 3 เรียนด้วยการตอบคำถามหลังจากอ่านเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มที่ 1 แตกต่างจากกลุ่มที่เรียนด้วยการตอบคำถาม (กลุ่มที่ 3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย ที่เป็นแบบฝึกหัดชนิดเติมคำ กับกลุ่มที่เรียนด้วยการตอบคำถาม

ลิปสัน (Lipson . 1989 : 3980- A) เปรียบเทียบผลการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ 3 วิธีคือ Semantic mapping , วิธีสอนเชิงหน้าที่ของ Herber และวิธีสอนแบบเติม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาของวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ที่เรียนโปรแกรมการอ่านซ่อมเสริม นักศึกษา กลุ่มที่ 1 จำนวน 16 คน ได้รับการสอนโดยใช้ Semantic mapping นักศึกษากลุ่มที่ 2 จำนวน 12 คน ได้รับการสอนโดยวิธีสอนเชิงหน้าที่ของ Herber และวิธีสอนแบบเติม หลังจากทำการสอนจำนวน 8 ครั้ง ทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้ Semantic mapping มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนเชิงหน้าที่และวิธีสอนแบบเติม

งานวิจัยในประเทศ

นพดล ปุชูประเสริฐ (2533 : 55-56) ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการอภิปราย (กลุ่มควบคุม) และ การทำให้ผังโยงสรุปเรื่อง (กลุ่มทดลอง) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการทำผังโยงสรุปเรื่องที่อ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการอภิปรายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

วิฑูร ตั้งพงษ์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมผังความสัมพันธ์ (Semantic mapping) กับกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้กิจกรรมผังความสัมพันธ์ความหมายสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ศิริพรรณ กาจกำแหง (2538 : 267) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการระลึกสิ่งที่อ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (กลุ่มทดลอง) กับการสอนตามคู่มือครู (กลุ่มควบคุม) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนอ่านตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

พรทิพย์ ดันดีเวส (2540 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน Expository text ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการฝึกสร้าง Semantic mapping (กลุ่มทดลอง) กับการสอนอ่านด้วยวิธีแปล (กลุ่มควบคุม) ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ พบว่า การศึกษาค้นคว้าได้กระทำในรูปการทดลองโดยส่วนใหญ่ได้ข้อสรุปว่า การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายและวิธีการอื่นๆที่คล้ายคลึงได้แก่ การใช้โครงสร้างระดับย่อจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าการเรียนโดยวิธีสอนอื่นๆ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามคู่มือครูของหน่วยงานนิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ได้จัดประชุมสัมมนาเพื่อหาวิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติ 3 ประการ คือ คิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวเป็นไปตามจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 หน่วยงานนิเทศก์ จึงจัดทำคู่มือการสอนให้โรงเรียนได้ยึดเป็นแนวทางการสอนที่เรียกว่า คู่มือการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งยึดรูปแบบการเรียนรู้ของ รอเบิร์ต เอ็ม กาย (Robert M. Gagne) และ ลิสเชิลส์ เจ บริกส์ (Lisles J. Briggs). เป็นหลัก (หน่วยศึกษานิเทศก์ . 2527 : บทนำ) ✓

4.1 การเรียนรู้ตามแนวของกาย

การเรียนรู้ของกาย (Gagne . 1974 : 62-170) ได้แบ่งการเรียนรู้แบบพื้นฐานง่าย ๆ ไปจนถึงการเรียนรู้แบบยากและซับซ้อน ดังนี้

1. การเรียนรู้เครื่องหมายและสัญญาณ เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองที่จะไม่ให้แสดงออกมาได้ การเรียนรู้ประเภทนี้ ได้แก่ การเรียนรู้โดยการวางเงื่อนไขตามแบบของพาฟลอฟ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึก

2. การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง เป็นการเรียนรู้จากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ผู้เรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ ผู้เรียนมีความตั้งใจและรู้ตัวในการที่จะเชื่อมโยงการตอบสนองที่เหมาะสมกับสิ่งเร้าต่าง ๆ กัน เมื่อทำได้ถูกต้องและเหมาะสมจะได้รับรางวัลหรือการเสริมแรง

3. การเรียนรู้แบบลูกโซ่ เป็นการเรียนรู้การประกอบกิจกรรมที่ต่อเนื่องตามระดับซึ่งประกอบด้วยความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองตั้งแต่ 2 คู่ขึ้นไปเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำและทักษะต่างๆในการเคลื่อนไหว

4. การเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงด้วยถ้อยคำภาษาเป็นเรื่องของการใช้ภาษาเน้นความสำคัญของภาวะภายในมากกว่าแบบแรก

5. การเรียนรู้แบบจำแนกความแตกต่างเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถมองเห็นและแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งเร้า เพื่อที่จะตอบสนองสิ่งเร้าเหล่านั้นให้ถูกต้อง

6. การเรียนรู้แบบโน้มนำ เป็นการเรียนรู้การตอบสนองร่วมกันต่อกลุ่มของสิ่งเร้าที่มีความแตกต่างกัน ผู้เรียนต้องเรียนรู้สิ่งเร้าที่คล้ายกัน สามารถสรุปความเหมือน และแยกความแตกต่างของสิ่งเร้าได้

7. การเรียนรู้กฎหรือหลักการ เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการร่วมมือหรือเชื่อมโยงมโนคติตั้งแต่ 2 มโนคติ ขึ้นไปเข้าด้วยกัน และจากการที่สามารถตั้งเป็นกฎเกณฑ์ขึ้นได้แล้วจะสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆด้วยวิธีการที่คล้ายคลึงกัน

8. การเรียนรู้การแก้ปัญหาเป็นการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยการคิดโดยการรวมกฎเกณฑ์ ของการเรียนรู้ประเภทที่ 7 เข้าด้วยกัน และนำไปใช้ในการแก้ปัญหา

การจัดรูปแบบการเรียนของ กายเย์ เป็นรูปแบบที่จัดวางไว้อย่างเป็นระเบียบโดยเริ่มจากการวางรูปแบบของจุดประสงค์ วิธีการและการวัดผล ซึ่งสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูจะเป็นผู้ออกแบบจัดการและวิธีการวัดผลการเรียนการสอน ด้วยเหตุนี้ครูจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของผู้เรียนในทางเชาว์ปัญญา ข้อเท็จจริง เจตคติ และการเคลื่อนไหว รวมทั้งการคิดในด้านต่างๆเป็นอย่างดี จากการเรียนรู้ตามแนวของกายเย์ สามารถจัดรูปแบบการสอนซึ่งอาศัยสมมุติฐาน 5 ประการดังนี้ (อาคม จันทรสุนทร . 2527 : 2-3) /

1.การจัดรูปแบบการเรียนการสอน มุ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละบุคคล การจัดรูปแบบการเรียนการสอนนี้ จึงไม่ได้มุ่งที่คนกลุ่มใหญ่ คือมิใช่ระบบกระจายเสียงที่มุ่งให้ความรู้และทัศนคติแก่คนในสังคมรวมๆแต่จะมุ่งให้กับแต่ละคนที่รวมกันอยู่ในสังคม

2.การจัดรูปแบบการเรียนการสอนได้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว คือเป็นทั้งการจัดรูปแบบการวางแผนการสอนในแต่ละชั่วโมง และการวางแผนการเรียนการสอนโดยตลอดในบทเรียน ซึ่งอาจทำได้โดยครูแต่ละคน หรือครูช่วยกันทำเป็นหมู่คณะก็ได้

3. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน ถือว่าการจัดรูปแบบการเรียนการสอนอย่างมีระบบจะมีผลอย่างใหญ่หลวงต่อพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน กล่าวคือ ถ้ามีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่ดีแล้ว ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีกว่าปล่อยให้เรียนเองตามธรรมชาติ

4. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนควรจัดทำเชิงระบบ กล่าวคือ มีขั้นตอนตั้งแต่การพิจารณาความต้องการ ความจำเป็น เป้าหมายและการดำเนินการเป็นขั้นๆต่อเนื่องกันไปจนถึงขั้นที่นักเรียนทราบผลการปฏิบัติ หรือประเมินวิธีการทำงานว่าได้ผลตามเป้าหมายหรือไม่

5. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน ต้องอยู่บนรากฐานความรู้ ที่ว่า มนุษย์เรามีการเรียนรู้ได้อย่างไร คือต้องการรู้กระบวนการเรียนรู้ และสภาพการเรียนรู้ต่างๆ

เพราะฉะนั้น การจัดรูปแบบการเรียนการสอนก็คือ การวางแผนการเรียนการสอนให้ออกมาในรูปแบบของระบบ กล่าวคือ เป็นการกำหนดภาพรวมของการเรียนการสอนที่จะจัดดำเนินการให้เห็นองค์ประกอบต่างๆที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งอาจจะเป็นระบบใหญ่ เช่น ในระดับการสอนแต่ละชั่วโมง

4.2 การจัดการเหตุการณ์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพมนุษย์

การจัดการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับการเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งในการสอนจะต้องยึดตามจุดประสงค์และคำนึงถึงสมรรถภาพของผู้เรียน ซึ่งจัดการเหตุการณ์สอนตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ได้รับความสนใจ เป็นวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน ครูอาจใช้การพูดคุยซักถาม หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ เชื่อมประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่

2. แจ้งจุดประสงค์ คือการบอกให้นักเรียนทราบว่าเรื่องที่จะเรียนต่อไปนี้ เมื่อเรียนจบแล้ว นักเรียนจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางใด และเป็นไปตามจุดประสงค์หรือไม่ นักเรียนจะต้องมีพฤติกรรมเป็นไปตามหลักสูตร

3. ทบทวนความรู้เดิม เป็นขั้นที่ครูจะตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียน ก่อนที่จะเรียนเรื่องต่อไป เพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ได้โดยการ ซักถาม บอกล่า หรือ ทดสอบก่อนสอน

4. เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้อุปกรณ์มาช่วย เพื่อให้บทเรียนใหม่น่าสนใจและ น่าติดตาม เป็นขั้นที่ครูจัดประสบการณ์ใหม่ให้นักเรียนซึ่งจะเป็นประสบการณ์ที่มีความสำคัญต่อตัวนักเรียน

5. ครูให้แนวความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานที่นักเรียนจะฝึกปฏิบัติ ในขั้นนี้เป็นขั้นที่ครูจะเป็นผู้ให้แนวทางการเรียนรู้แก่นักเรียน โดยวิธีการที่เหมาะสมสอดคล้องกับสมรรถภาพของมนุษย์ที่เป็นส่วนหนึ่งของจุดประสงค์ปลายทางของคาบนั้น เช่น ถ้าจุดประสงค์ปลายทางบ่งไว้ว่าต้องการให้นักเรียนตอนกิ่งต้นไม้ได้ถูกต้อง (ทักษะการเคลื่อนไหว) ในขั้นนี้ ครูควรสาธิตและแนะนำวิธีการให้นักเรียนได้ดูและได้ทราบ เพื่อจะได้ลงมือปฏิบัติในขั้นต่อไป

6. ผู้เรียนปฏิบัติ เนื่องจากในปัจจุบันนี้ เรามุ่งให้นักเรียนรู้จักเรียนรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติ เราจึงควรเริ่มส่งเสริมตั้งแต่ในชั่วโมงเรียนเป็นต้นไป ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือกระทำกิจกรรมในห้องเรียน ได้มีโอกาสแสดงความคิดและแสดงออกตามสภาพการณ์ที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนเหล่านั้นจะได้เป็นนักคิด มีความคิดริเริ่ม สามารถแก้ปัญหาต่างๆได้

7. นักเรียนทราบผลการปฏิบัติ การที่นักเรียนลงมือกระทำกิจกรรมใดๆแล้วได้ทราบผลทันที ที่ทำลงไปนั้นถูกต้องดีหรือไม่ดีประการใด ย่อมเป็นผลดีแก่ตัวนักเรียนเอง ข้อบกพร่องบางอย่างถ้าทิ้งไว้เนิ่นนานโดยไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ผู้กระทำก็เกิดความเคยชิน ติดเป็นนิสัย และยากแก่การเปลี่ยนแปลง ในภายหลัง ในขั้นนี้ครูอาจเป็นผู้ให้คำติชม แก้ไขด้วยตนเอง หรืออาจให้กลุ่มหรือแม้แต่ตัวนักเรียนเป็นผู้ประเมิน โดยทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความเหมาะสม

8. ประเมินผลการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ การประเมินผลการเรียนในแต่ละคาบเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นสิ่งยืนยันให้ผู้สอนทราบว่า การสอนของตนในคาบนั้น บรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ บางครั้งคิดว่า ตนได้สอนตามที่ต้องการแล้ว แต่ปรากฏว่านักเรียนยังไม่เข้าใจ และยังไม่ถึงจุดประสงค์นั้น วิธีการที่จะต้องปฏิบัติคือ ครูอาจประเมินดูได้จากการทดสอบย่อยหรือจากการสังเกต และเมื่อผลจากการประเมินในคาบนั้น พบว่า การเรียนบรรลุเป้าหมายแล้ว ย่อมเป็นนิมิตหมายอันดีว่า ถ้าเป็นเช่นนี้ไปทุก ๆ คาบ ทุกๆบทเรียนแล้ว การสอนของครูโดยส่วนรวมก็ย่อมจะบรรลุจุดประสงค์ของรายวิชาด้วย

9. เน้นให้เด็กเกิดความแม่นยำและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ คือ การที่ครูสรุปเน้นและย้ำให้เด็กมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนเรียนในคาบนั้นได้อย่างแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น วิธีการที่ครูจะทำได้ก็คือ อาจยกสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกันกับสิ่งที่ได้เรียนมา ให้นักเรียนลองคิดว่า ทำได้หรือไม่ ครูอาจให้กรบ้าน ให้ทำรายงาน หรือให้หาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือไปจากความรู้ที่ได้เรียนในชั้น

จากลำดับขั้นของเหตุการณ์การสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์เมื่อนำมาจัดแผนการสอน สามารถจัดลำดับขั้นตอนได้ดังนี้ (สารภี รัตนบุรี . 2523 : 208-209)

- ขั้นที่ 1 ขั้นเร้าความสนใจ
- ขั้นที่ 2 บอกให้นักเรียนทราบจุดประสงค์
- ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมก่อนที่จะใช้สอนเรื่องใหม่ๆต่อไป
- ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เข้าช่วย
- ขั้นที่ 5 ให้แนวทางในการเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานที่นักเรียนจะฝึกปฏิบัติ
- ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ
- ขั้นที่ 7 การทราบผลการปฏิบัติ
- ขั้นที่ 8 ขั้นประเมินผลการสอนตามจุดประสงค์
- ขั้นที่ 9 ขั้นส่งเสริมความแม่นยำ เป็นขั้นที่ช่วยให้นักเรียนจำ ถ่ายทอดการเรียนรู้ และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเจตคติ

5.1 ความหมาย

เจตคติมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า Attitude รากศัพท์มาจากคำว่า Aptus หมายถึง ทำที่ ความรู้สึก ความคิดเห็นที่แสดงออกมาของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เดิมใช้คำว่า ทศนคติ ต่อมาคณะกรรมการบัญญัติศัพท์ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยความเห็นชอบของราชบัณฑิตยสถานให้ใช้คำว่า เจตคติ ซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อการเรียน เพราะเมื่อนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน ครู โรงเรียน และเพื่อน ๆ ก็ทำให้ใส่ใจต่อการเรียน เข้าใจบทเรียน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศให้ความหมายดังนี้

กูต (Good . 1959 : 48) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาพความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหา หรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่างของบุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รัก กลัว ต่อสิ่งนั้น ๆ

ฮิลการ์ด (Hilgard . 1962 : 54) กล่าวว่า เจตคติเป็นพฤติกรรมหรือ ความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่แนวความคิดหรือสภาพการณ์ในการเข้าหาหรือออกห่างเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในครั้งต่อไปเมื่อพบสิ่งดังกล่าวนั้นซ้ำอีก

ฮอร์นบี (Hornby . 1974 : 50) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ทำที่ หรือความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยความรู้สึก การคิด และ พฤติกรรม

อนาสตาซี (Anastasi . 1986 : 541) เจตคติหมายถึง ความโน้มเอียงที่แสดงออกว่าชอบ หรือ ไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี เชื้อชาติ และสถาบันต่างๆ เป็นต้น

สุวัฒน์ จันทรลอย (2527 : 45) กล่าวว่า เจตคติคือ การแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็น และท่าทางของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางบวก คือ เห็นด้วย ชอบ พอใจ หรือในทางลบ คือ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ ไม่พอใจ และเจตคติที่มีต่อสิ่งใดสามารถสร้างสมและเปลี่ยนแปลงได้

ปราณี รามสูตร (2528 : 186) กล่าวว่า เจตคติหมายถึง ความคิด ความเข้าใจ ความเห็น ความรู้สึก และความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์เป็นอย่างไรไป อันมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นๆ บุคคลนั้น หรือเหตุการณ์นั้น

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2539 : 110) กล่าวว่า เจตคติหมายถึง สภาพการแสดงออกของจิตใจ ในการตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ

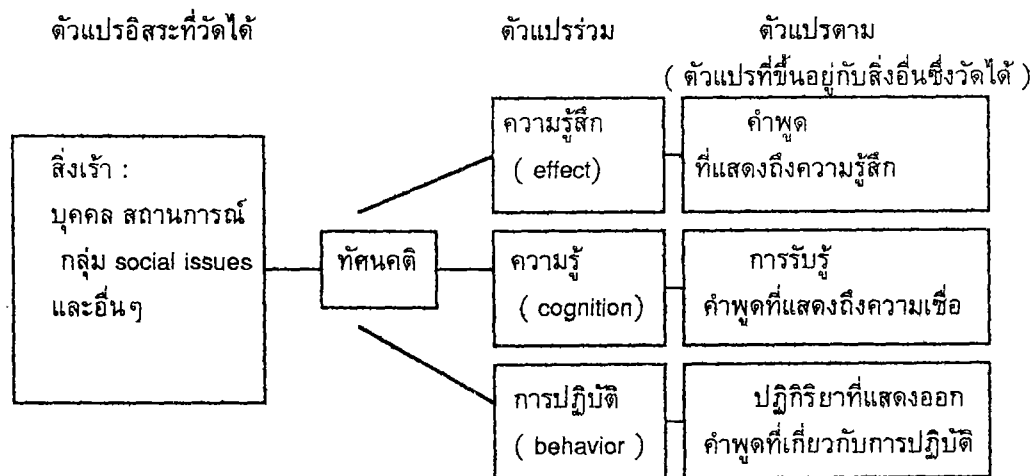
คัทดี้ สุนทรเสณี (2531 : 2) กล่าวว่า เจตคติหมายถึง ความสลับซับซ้อนของความรู้สึก ความอยาก ความกลัว ความเชื่อมั่น ความลำเอียง ความโน้มเอียงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีการ เตรียมตัว หรือ มีความพร้อมในทางที่จะตอบสนอง

สรุปได้ว่า เจตคติหมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็น และท่าทีของบุคคลที่มีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งทางบวก เช่น การเห็นด้วย ทางลบเช่น ไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ หรือไม่ชอบ เจตคติที่ดีในการเรียน ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการเรียน อย่างสม่ำเสมอ อยากรู้อยากเห็น เจตคติเป็นผลเนื่องมาจาก ประสบการณ์ เจตคติจึงสามารถสร้างได้และเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นในการเรียนครูควรปลูกฝังเจตคติที่ดีให้แก่ ผู้เรียน

5.2 องค์ประกอบของเจตคติ

ประกา เพ็ญสุวรรณ (2526 : 3) กล่าวถึง องค์ประกอบของเจตคติประกอบด้วย

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ความคิด ซึ่งเป็นองค์ ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการคิด ความคิดนี้อาจอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งแตกต่างกัน
2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วนประกอบทางด้าน อารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเรา “ ความคิด “ อีกต่อหนึ่ง บุคคลมีภาวะความรู้สึกที่ดี หรือไม่ดี ขณะที่คิด ถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
3. องค์ประกอบทางด้านการปฏิบัติ (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบที่มี แนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติหรือมีปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่งไปในทาง สนับสนุนหรือคัดค้านอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้น

ภาพประกอบ 11 องค์ประกอบของเจตคติ

อัลพอร์ท (Allport . 1969 : 272) ได้แยกเจตคติออกเป็น 5 ลักษณะดังนี้

1. ภาวะทางจิตใจและประสาท (Mental and Neural State) ซึ่งจะแสดงให้เห็น ทางพฤติกรรม เช่น โกรธเกลียด รัก เป็นต้น
2. ความพร้อมที่จะตอบสนอง (Readiness to Respond) คือ เมื่อมีเจตคติที่ดีไม่ติดต่อกับสิ่งใด ก็พร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นตามลักษณะของเจตคติที่เกิดขึ้น เช่น ชอบวิชาศิลปะ สนใจและต้องการที่จะ เรียนหรือสนใจวิชาศิลปะอยู่เสมอ

3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระบบ (Organizes) เกิดขึ้นเป็นกลุ่มและจัดระบบไว้แล้วในตัวเอง คือ เมื่อเกิดเจตคติต่อสิ่งใดแล้วจะเกิดขึ้นต่อเนื่องกัน และติดตามมาด้วยพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น เมื่อโกรธหน้าจะบึ้ง

4. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ (Through Experience) หมายความว่า ประสบการณ์มีส่วนช่วยในการสร้างเจตคติได้ดี

5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก (Exerting a Directive and for Dynamic Influence on Behavior) การแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับเจตคติเป็นสำคัญ

5.3 แนวการสร้างและพัฒนาเจตคติต่อการเรียน

ในการเรียนการสอนครูมีส่วนสำคัญที่สร้างและพัฒนาเจตคติ ดังต่อไปนี้

อัลพอร์ต (Allport . 1969 : 418) กล่าวว่า การเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน นับว่ามีความสำคัญมากจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องสร้างความสำเร็จในการเรียนให้เกิดแก่เด็ก

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 33) กล่าวว่า การสร้างการเปลี่ยนแปลงเจตคติด้านการเรียน เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนสามารถทำได้ดังนี้

1. การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน

1.1 จัดสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ และความสนุกสนาน

1.2 ผู้สอนต้องเป็นแบบฉบับที่ดีทั้งด้านความคิด ความประพฤติ การมีระเบียบวินัย ด้าน

การเรียนรู้และสังคม

2. การเปลี่ยนแปลงเจตคติที่ดีต่อการเรียน

2.1 ให้การแนะแนว โดยชี้แนะแนวทางปฏิบัติต่อการเรียนรู้ให้ถูกต้องและเหมาะสม ชี้ให้เห็นแนวโน้มที่จะตอบสนองในทางบวกต่อสิ่งที่ทำคุณประโยชน์ต่อตนเอง

2.2 พยายามให้การเสริมแรง ที่ตรงกับความถนัด และความต้องการแก่ผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้มีกำลังใจที่จะเรียนรู้มากกว่าการลงโทษ

2.3 พยายามให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำเอง และมีส่วนรับผิดชอบต่อสิ่งนั้นๆ เช่น การสอนหัวข้อบางอย่าง ผู้สอนจะแบ่งให้ผู้เรียนค้นคว้าทดลองด้วยตนเอง ผู้เรียนจะเกิดความภาคภูมิใจต่อบทเรียนนั้นๆทำให้เจตคติที่ไม่ดีต่อบทเรียนนั้นลดลงและในที่สุดกลายเป็นเจตคติที่ดีไปได้

ปรานี รามสูตร (2528 : 192-193) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของครูเกี่ยวกับการสร้างเจตคติที่ดี ดังนี้

1. ให้ความรู้ความเข้าใจถูกต้องในสิ่งที่ครูต้องการให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในเรื่องนั้น

2. สร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี โดยให้นักเรียนได้มีโอกาสคบเพื่อนที่ดีและเป็นบุคคลที่มีเจตคติในทางที่ถูกต้อง

3. ฝึกให้นักเรียนมีความคิดวิเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณเลือกสิ่งดี ๆ จากสื่อสารมวลชน

4. ผู้ปกครองและครูต้องร่วมมือกันจัดประสบการณ์ที่จะปลูกฝังเจตคติที่ดี

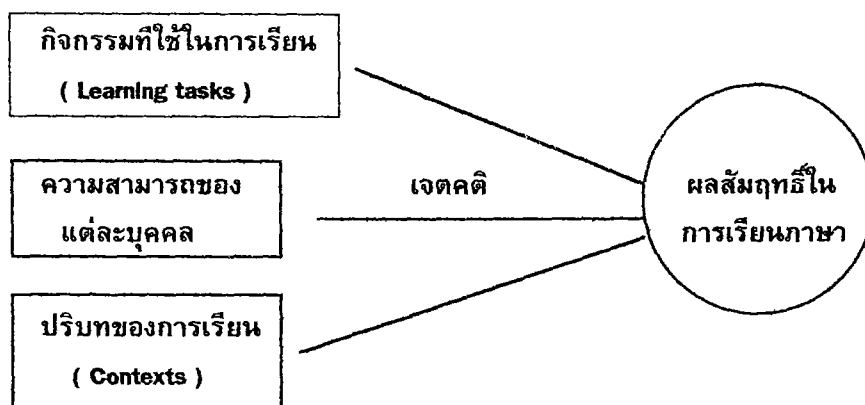
การเสริมสร้างเจตคติเป็นสิ่งที่ควรกระทำด้วยความระมัดระวัง รอบคอบและควรเป็นไปด้วยความสมัครใจมิใช่การบังคับ หรือวางเงื่อนไข เพราะนั่นหมายถึงการเสียเวลาเปล่า ดังนั้นในการเรียนการสอนครูจึงมีบทบาทที่สำคัญมากในด้านการเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อเด็ก

5.4 เจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น เจตคติมีบทบาทสำคัญเพราะความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อเจ้าของภาษา ดังที่เครชเชน (Krashen . 1981) กล่าวว่า เจตคติ และความถนัดทางภาษาต่างก็เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน

ไม่ขึ้นต่อกันและกัน ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจมีความถนัดต่ำ และมีเจตคติที่ดี หรือมีความถนัดสูง แต่มีเจตคติในทางลบ ก็ได้ ซึ่งเจตคตินั้นไม่ว่าจะเป็นประเภทใดก็มีส่วนในการกำหนดความสำเร็จในการเรียนได้ทั้งสิ้นเพราะผู้เรียนบางคนอาจไม่มีความต้องการที่จะเป็นเหมือนเจ้าของภาษา แต่มีความเห็นว่าภาษาต่างประเทศนั้นมีประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น ทำให้ได้รับรู้แนวคิดใหม่ๆ วิธีการดำเนินชีวิตสมัยใหม่ ให้ประโยชน์ในการทำงาน ดังนั้น เจตคติที่ดีของผู้เรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษย่อมมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม หรือสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนอย่างแน่นอน

ออลเลอร์ และ คนอื่นๆ (Oller & others . 1977) กล่าวว่า เจตคติเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพราะเป็นสิ่งสนับสนุน ขัดขวาง และยังได้เสนอแบบจำลอง ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ และ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไว้ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา

จะเห็นได้ว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น เกิดจากผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจและมองเห็นคุณค่าของภาษาต่างประเทศดังนั้นการจัดประสบการณ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษต่อไป

5.5 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ไตรแอนดิส (Triandis . 1971 : 3) กล่าวถึง สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงเจตคติไว้ดังนี้

1. ได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสื่อมวลชน
2. ได้รับประสบการณ์ตรงหรือความกระทบกระเทือนใจ
3. ถูกบังคับให้ปฏิบัติไม่ตรงกับเจตคติของตน
4. การรักษาทางจิตใจ เพื่อให้เข้าใจเหตุผลที่ถูกต้องขึ้น
5. เปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมใหม่

จะเห็นได้ว่า เจตคติของบุคคลสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว ทำนองเดียวกันเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความรู้สึกรักนึกคิดที่อยู่ภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจที่จะเลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งและไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

5.6 ประโยชน์ของเจตคติ

ประโยชน์ของเจตคติ ประภา เพ็ญสุวรรณ (2526 : 5-6) ได้กล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆตัวโดยการจัดรูปหรือด้วยระบบสิ่งของต่างๆที่อยู่รอบตัวเรา
2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเองโดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตนเอง
3. ช่วยในการปรับตัวให้กับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อนซึ่งการมีปฏิภิกิริยาโต้ตอบหรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งลงไปนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่ทำความพอใจ หรือ เป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าเจตคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

5.7 หลักการวัดเจตคติ

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 147-148) ได้เสนอหลักการวัดเจตคติ ดังนี้การวัดเจตคตินับว่าเป็นสิ่งที่มีความยุ่งยากพอสมควร เพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคลซึ่ง เกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกหรือเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการแปรเปลี่ยนได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตามเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ยังสามารถวัดได้ ซึ่งต้องอาศัยหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumpyion) เกี่ยวกับเจตคติคือ
 - 1.1 ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลนั้นจะคงอยู่ช่วงหนึ่งนั่นคือความรู้สึกนึกคิดคนเราไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรตลอดเวลา อย่างน้อยจะต้องมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่ความรู้สึกของคนเรามีความคงที่สามารถวัดได้
 - 1.2 เจตคติของบุคคล ไม่สามารถวัด หรือสังเกตเห็นได้โดยตรง การวัดจะเป็น แบบวัดทางอ้อม
 - 1.3 เจตคตินอกจากแสดงออก ในรูปทิศทางของความรู้สึกนึกคิด เช่น สนับสนุน หรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณความคิด ความรู้สึกนั้นอีกด้วย ดังนั้นในการวัดเจตคตินอกจากจะทำให้ทราบลักษณะหรือทิศทางแล้ว ยังสามารถบอกระดับความมากน้อยความเข้มข้นของเจตคติได้ด้วย
2. การวัดเจตคติด้วยวิธีใดก็ตามจะต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่าง คือ ตัวบุคคลที่จะถูกวัดมีสิ่งเร้า เช่น การกระทำ เรื่องราวที่บุคคลแสดงเจตคติตอบสนอง และสุดท้ายต้องมีการตอบสนองซึ่งจะออกมาในระดับ สูง ต่ำ มาก น้อย
3. สิ่งเร้าที่นิยมนำไปใช้ คือ ข้อความคิดเจตคติ (Attitude Statements) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งนั้นเพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึก (Attitude Continuum หรือ Scale) เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น
4. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ของการวัดเป็นพิเศษต้องพยายามให้ผลของการวัดที่ได้ตรงกับความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทางและระดับ

5.8 มาตรฐานวัดเจตคติ

มาตรฐานวัดเจตคติที่นิยมใช้ในการวิจัยมีอยู่หลายชนิด (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ . 2538 : 106-108) กล่าวว่่าที่นิยมใช้มีอยู่ 3 ชนิด คือ

1. วิธีของเทอร์สโตน
2. วิธีของลิเคิรท์
3. วิธีใช้ความหมายทางภาษา

สำหรับมาตราวัดเจตคติที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นมาตราวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ท ผู้คิดคือ Rennis Likert

การวัดเจตคติโดยวิธี ลิเคิร์ท มีขั้นตอนดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการศึกษาเจตคติของใครที่มีต่อสิ่งใด
2. ให้ความหมายของเจตคติที่จะศึกษานั้นให้เด่นชัด เพื่อให้ทราบว่าเป็น ข้อความทางเจตคติที่ต้องการวัดคืออะไร ประกอบด้วยคุณลักษณะใดบ้าง เช่น จะวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ก็ต้องวิเคราะห์ให้ทราบว่า ควรตามเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเรื่องใดบ้าง
3. ทำการสร้างข้อความเจตคติให้ครอบคลุมลักษณะต่างๆที่วิเคราะห์ได้ จำนวนข้อความที่สร้างควรมีประมาณ 20-30 ข้อความ และให้มีจำนวนข้อความที่กล่าวถึงที่ต้องการในทางที่ดี (ทางบวก) และในทางที่ไม่ดี (ทางลบ) จำนวนมากต่อการที่เมื่อนำไปวิเคราะห์คุณภาพแล้วเหลือตามที่ต้องการ
4. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้น ซึ่งอาจทำได้โดยผู้สร้างข้อความเองหรือนำไปให้ผู้มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ตรวจสอบ
5. ทำการทดลองขั้นตอนก่อนที่ไม่ใช่จริง โดยการนำข้อความที่ได้ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนจะบรรจุในมาตราวัดเจตคติ

มาตราวัดเจตคติตามวิธีของ ลิเคิร์ท กำหนดช่วงความรู้สึกเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยเฉยๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อความที่บรรจุลงในมาตราวัดประกอบด้วย ข้อความที่แสดงความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งในทางที่ดีและทางที่ไม่ดีโดยมีจำนวนข้อพอกๆกัน ข้อความอาจมีประมาณ 18-20 ข้อความ กำหนดตามวิธี Arbitrary Weighting Method ซึ่งเป็นที่นิยมใช้มากที่สุด กำหนดคะแนนเป็น 5 4 3 2 1 (หรือ 4 3 2 1 0) สำหรับข้อความทางบวก 1 2 3 4 5 (หรือ 0 1 2 3 4) สำหรับข้อความทางลบ

วิธีวัดเจตคติของผู้เรียนจากข้อเสนอนี้และจากนักวิจัยหลายคนดังกล่าวมาแล้วคงเห็นได้ว่าทุกวิธีล้วนแต่ให้ความเชื่อถือได้ทั้งสิ้น และได้มีนักวิจัยหลายท่านที่ได้ทดลองนำไปใช้แล้วได้ผลเป็นอย่างดีในการนำเอาวิธีวัดเจตคติแบบใดไปใช้จึงจะให้ผลที่ดีที่สุดย่อมขึ้นอยู่กับดุลยพินิจว่านำไปใช้วัดกับใคร ในสถานการณ์ใด ซึ่งจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้านด้วยกัน อย่างไรก็ตามการวัดเจตคติแบบ ลิเคิร์ท (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ . 2538 : 183-186 ; พวงรัตน์ ทวีรัตน์ . 2538 : 106-108) นับว่าเป็นวิธีหนึ่งที่ได้ผล

5.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

เจตคติเป็นเรื่องของความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และเป็นการพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งมีผู้สนใจศึกษาอยู่เสมอ ผลงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติต่อการอ่านที่น่าสนใจมี ดังนี้

งานวิจัยต่างประเทศ

การ์ดเนอร์ และ แลมเบิร์ต (Garder & Lambert . 1972 : 20) กล่าวว่า เจตคติและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สองและมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นอิสระจากความถนัดและสติปัญญา

แอสคอฟ และ ฟิชแบค (Askov & Fishback . 1973 : 1-7) ได้ทำการศึกษาพบว่าเจตคติในการอ่านของนักเรียนเกรด 1-3 นั้น เพศและระดับชั้นมีผลต่อเจตคติในการอ่านสูงต่างกัน แต่ไม่มีผลต่อคะแนนการอ่านสูงกว่าเพศชาย

โรเอทเจอร์ และ คนอื่นๆ (Roettger & others . 1979 : 138-141) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับ 3-6 จำนวน 697 คน พบว่าเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับ 5-6 สูงกว่านักเรียนระดับอื่นๆและยังพบอีกว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ

ในการอ่านกับคะแนนความเข้าใจในการอ่านตลอดจนคะแนนด้านคำศัพท์ รวมทั้งพบว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงจะมีเจตคติในการอ่านสูงขึ้น

งานวิจัยในประเทศ

วรพรรณ พรนิมิตร (2534 : 196-197) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมคู่กับกิจกรรมตามคู่มือครูผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่มีความสามารถในการอ่านและมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

จารณีย์ ปิ่นทองน้อย (2536 : 245) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการสอนอ่านแบบชี้นำกับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กิตดา ปรัดตจรียา (2540 : 375-376) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเจตคติต่อการอ่านและการเขียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิจิตตรา นรสิงห์ (2540 : 240) ได้ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่าน ด้วยกลวิธี KWL- PLUS กับการสอนอ่านตามคู่มือครู

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL - PLUS กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-PLUS มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษดี ย่อมส่งผลให้ความสามารถทางการเขียน เจตคติต่อการอ่าน และ การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น ด้วยเช่นกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียน บางปะอิน “ ราชานุเคราะห์ 1 ” อำเภอบางปะอิน จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่เรียนวิชา อ 015 ภาษาอังกฤษหลัก 5 จำนวน 10 ห้องเรียน ซึ่งแต่ละห้องจัดนักเรียนแบบคณะกรรมการ คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน รวมทั้งสิ้น 427 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียน บางปะอิน “ ราชานุเคราะห์ 1 ” อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม ด้วยวิธีจับสลากตามจำนวนประชากรดังกล่าวข้างต้น และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งด้วยวิธีจับสลากเพื่อแบ่งเป็น กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 40 คน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 80 คน

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนโดยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนตามคู่มือครู

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

1. แผนการสอนโดยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย 9 แผน รวม 20 คาบ
2. แผนการสอนตามคู่มือครู 9 แผน รวม 20 คาบ
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบแล้ว จำนวน 30 ข้อ
4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วจากผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน
5. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ มี 20 ข้อ และ

ตอนที่ 2 เจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ มี 20 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ . 2539)

1.2 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนโดยนำมาจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) และพิจารณาถึงความยาก ง่าย จำนวนคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ในระดับเดียวกับหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้ได้โดยจำแนกตามลักษณะโครงสร้าง ของการเขียน 4 รูปแบบ คือ บทอ่าน ที่แสดงการพรรณารายละเอียด เหตุผล เปรียบเทียบความแตกต่าง ปัญหาและการแก้ไข

1.3 ศึกษาและสร้างแผนการสอนของ โฮมลิช และ พิตเทิลแมน (Heimlich and Pittleman . 1986 : 10-13) โดยใช้แนวทางในการสอนอ่าน เขียนของ เสวาลักษณ์ รัตนวิเศษ (2534 : 31-34) ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 อภิปรายแผนการเขียนของผู้เขียน ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนด และทำผังโยงความสัมพันธ์ความหมายร่วมกันกับครู

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและทำผังโยงความสัมพันธ์ความหมายร่วมกัน

ขั้นที่ 3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผังโยงความสัมพันธ์ความหมายเป็นภาษาพูด และ ภาษาเขียน

ขั้นที่ 4 แก้ไขผังโยงความสัมพันธ์ความหมายร่วมกันกับครู และ จดบันทึก

ขั้นที่ 5 ทำกิจกรรมเสริมทักษะ เช่น เล่นเกม ร้องเพลง แสดงบทบาทสมมติ ทำแบบฝึกหัด

2. แผนการสอนกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่าย เนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา อ 015 ภาษาอังกฤษหลัก 5 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ . 2539)

2.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาในบทอ่านที่จะนำมาใช้สอนซึ่งเป็นเรื่องเดียวกับกลุ่มทดลอง

2.3 ยึดแนวการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอน ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. สร้างความสนใจ ของนักเรียนโดยสนทนาถึงสถานการณ์ หรือใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

2. แจ้งให้ผู้เรียนทราบจุดประสงค์ของบทเรียน

3. ทบทวนประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนใหม่ โดยใช้คำถาม สื่อ

4. เสนอบทเรียนใหม่ โดยผู้สอนอธิบายความหมาย คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ โดยใช้สื่อประกอบ เช่น บัตรคำ รูปภาพ

5. ให้แนวการเรียนรู้ โดยแนะแนวทางให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง เช่น แนะนำวิธีทำแบบฝึกหัด แนะนำแหล่งค้นคว้า ใช้คำถามเป็นการนำทาง เช่น Yes, No Questions / Wh-questions

6. ขั้นปฏิบัติ ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง ทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

7. แจ้งผลการปฏิบัติ โดยผู้สอน ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียน

8. ประเมินผล การเรียนรู้ตามจุดประสงค์ โดยสังเกตจากการอ่านและตอบคำถามจากแบบฝึกหัดของผู้เรียน

9. ส่งเสริมความแม่นยำ และถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการสรุปย่อ ทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ โดยให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

2.4 หลังจากสร้างแผนการสอนทั้ง 2 แผนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นทั้ง 2 แผนไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง อาจารย์ รวงทอง ดำรงสุกิจ และ อาจารย์ อัญชลี ประวิตรานุรักษ์ เป็นผู้ตรวจแผนการสอน โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและการประเมินผล

2.5 นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจ ประเมินผล แก้ไขข้อบกพร่องในขั้นต้นแล้วนำไปทดลองก่อนนำไปทดลองสอนจริงโดยนำไปทดลองสอนกับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางปะอิน “ ราชานุเคราะห์ 1 ” ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 อำเภอ บางปะอิน จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง เพื่อหาข้อบกพร่องและทดสอบหาเวลาที่เหมาะสมเกี่ยวกับแผนการสอนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้ในการทดลองสอนจริง

3. การสร้างแบบทดสอบวัด ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบดังกล่าวเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเรียงความโดยมีรูปภาพประกอบ 1 เรื่อง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ Language Test at School ของ ออยเลอร์ (Oller . 1979 : 381-400) Writing English Language Test ของ ฮีตัน (Heaton . 1977 : 105-144) หนังสือเอกสารประกอบการเรียนวิชาหลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของ เสาวลักษณ์ รัตวิรัช (2531 : 107-122) และ การทดสอบและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2539 : 119-216)

3.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาจากเอกสารจริง (Authentic Materials) ที่ได้คัดเลือกไว้แล้ว ซึ่งมีความยากง่ายในระดับเดียวกับเนื้อหาที่ใช้ในการอ่าน 20 คาบ ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ โดยวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ต่างๆต่อไปนี้ การจับใจความสำคัญ การตีความ การขยายความ และ สรุปจากข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่านได้

3.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง อาจารย์ บังอร พุ่มสะอาด และ Miss Margaret Cook ตรวจสอบแก้ไขเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อสอบที่สร้างขึ้นมานั้นสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังต่อไปนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ . 2538 : 117)

1 ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับการเรียนรู้หรือไม่

-1 ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อแล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนี

ความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้จำนวน 30 ข้อ ส่วนข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยตัดออกจำนวน 30 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียน บางปะอิน “ ราชานุเคราะห์ 1” อำเภอ บางปะอิน จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำนวน 100 คน ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และ ค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เดห์ ฟาน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 179-188)

3.5 นำแบบทดสอบที่ได้จากการทดสอบมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 แห่งในข้อเดียวกัน ให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจให้คะแนนแล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เดห์ ฟาน และคัดเลือกข้อทดสอบจากจำนวน 60 ข้อ ที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20-.80 และข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไปได้จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .26-.72 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .22-.70

3.6 คัดเลือกข้อสอบที่วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) จำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นกับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียน บางปะอิน “ ราชานุเคราะห์ 1” อำเภอ บางปะอิน จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 197-198) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านทั้งฉบับ เท่ากับ .72

4. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน (Writing English Language) ได้ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ Language Test at School ของ ออยเลอร์ (Oller . 1979: 472) Writing English Language Test ของ ฮีตัน (Heaton . 1977 : 105-144)

4.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2539 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน

4.2 สร้างแบบทดสอบ วัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบทดสอบ การเขียนเรียงความประกอบรูปภาพโดยวัดความสามารถของนักเรียนในด้าน การลำดับความ ความคิด มีใจความชัดเจนสื่อสารได้ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์และการสะกดคำ ความสมบูรณ์ของการเขียน สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ อันประกอบด้วยแบบทดสอบ 1 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษประกอบรูปภาพ

4.3 นำแบบทดสอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง อาจารย์ บังอร พุ่มสะอาด และ Miss Magaret Cook เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สอน ในการวิจัยรวมทั้ง เพื่อตรวจสอบความชัดเจนและความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำสั่งด้วย

4.4 นำแบบทดสอบ ที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้เสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข อีกครั้งแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1” อำเภอ บางปะอิน จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำนวน 100 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

4.5 เกณฑ์การตรวจให้คะแนน ข้อสอบการเขียนเรียงความ ยึดหลักการตรวจให้คะแนนงานเขียน ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Rattanavich. 1987 : 54-55) ดังนี้

ตาราง 2 แสดงเกณฑ์การพิจารณาในการให้คะแนน

เกณฑ์พิจารณาในการตรวจให้คะแนน	คะแนน
1. การลำดับความ (Writing Organizing, Well- Planned Writing)	5
2. ความคิด : ใจความชัดเจนและสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible)	5
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ และคำสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling)	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible Writing)	5

4.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน บางปะอิน “ ราชานุเคราะห์ 1” อำเภอ บางปะอิน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 3 คนโดยคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง ของ Kendall (วิเชียร เกตุสิงห์ . 2530 : 122) มีค่าเท่ากับ 1.99

5. การสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามเจตคติ จากหนังสือเจตคติของ ผศ. ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531 : 102-105) เทคนิคการวิจัยทางการศึกษาของ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538 : 154-191) วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 107-108) และทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัยของ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2524 : 39-44)

5.2 สร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการลิเคิร์ต (Likert) โดยผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากเทคนิคการวิจัยทางการศึกษาของ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538 : 154-157) เขียนข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งมีตัวเลือก 4 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 4 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

5.3 หลังจากสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่าน และ เจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเจตคติจำนวน 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี ดร. นันทนา วงษ์อินทร์ และ อาจารย์ ทัศนากิจ เป็นผู้ตรวจแบบสอบถาม หาค่าความเที่ยงตรง ตรวจพิจารณาความถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อความเพื่อความเหมาะสม พร้อมทั้งตัดสินใจว่าข้อความนั้นมีความหมายในทางบวก หรือ ทางลบ ถูกต้องตามที่ผู้วิจัยกำหนดหรือไม่

5.4 มาตรฐานวัดเจตคติแบบลิเคิร์ท โดยกำหนดคะแนนของแต่ละตัวเลือกเป็น 4, 3, 2, 1 สำหรับข้อความที่มีความหมายทางบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 4
เห็นด้วย	= 3
ไม่เห็นด้วย	= 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1

ส่วนข้อความที่มีความหมายไปในทางลบให้คะแนนกลับกันเป็น 1, 2, 3, 4 ตามลำดับ

นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 100 คนโรงเรียน บางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1” อำเภอ บางปะอิน จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2542 เพื่อหาค่าจำแนกแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยการแจกแจงแบบ t (t-Distribution) แบ่งกลุ่มคะแนนสูง 25 % และกลุ่มคะแนนต่ำ 25 % (Edward. n.d. : 48-50) เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษได้ 20 ข้อ ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 3.69-8.30 เจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษได้ 23 ข้อ ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.89-6.66 จากนั้นนำข้อความเจตคติต่อการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษไปทดลองอีกครั้งเพื่อมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ . 2538 : 125-126) เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 และ เจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบแผนการดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ . 2538 : 249)

ตาราง 3 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	~X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E	แทน	กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
C	แทน	กลุ่มควบคุม (Control Group)
R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
T1	แทน	การสอบก่อนที่จะกระทำการทดลอง (Pretest)
T2	แทน	การสอบหลังจากที่ได้จัดกระทำการทดลอง (Posttest)

X	แทน	การจัดกระทำในกลุ่มทดลอง (Experimental Treatment)
~X	แทน	การจัดกระทำในกลุ่มควบคุม (Control Treatment)

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 การทดลองแต่ละกลุ่มใช้เวลาทดลอง 4 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 4 วัน เป็นเวลา 5 สัปดาห์ รวม 20 คาบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีประเมินผลการเรียน
2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านและเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว
3. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งสองกลุ่ม กลุ่มทดลองใช้เทคนิคการสร้างผังโยง ความสัมพันธ์ความหมาย ส่วนกลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครูใช้เวลาสอนกลุ่มละ 20 คาบ
4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้วซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน
5. ตรวจสอบการให้คะแนนการทำแบบทดสอบและแบบสอบถาม แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านโดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครูโดยใช้สถิติ t-test ในรูป Difference Score
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนโดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครูโดยใช้สถิติ t-test ในรูป Difference Score
3. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครู โดยใช้สถิติ t-test Difference Score
4. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Group (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ . 2538 :)

สถิติที่ใช้ในการทดลอง

1. สถิติพื้นฐานได้แก่

1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนโดยใช้สูตรจากหนังสือของ (ชุศรี วงศ์รัตน์ . 2537 :

41)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความแปรปรวน (Variance) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์ . 2537 : 74) คือ

$$S^2 = \frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวน
	n	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนทั้งหมด

2. สถิติเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ . 2538 : 117-118)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยใช้เทคนิค 27% ในการวิเคราะห์ข้อสอบของ จุงเตห์ ฟาน (Fan . 1952 : 1-32)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบภาษาอังกฤษที่วัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งจะหาความเชื่อมั่นได้ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ . 2538 : 197-199) คือ

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ
-------	----------	-----	---------------------------

n	แทน	จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ
p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ 1 - p
s ²	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

2.4 หาค่าความเชื่อถือของการตรวจให้คะแนนความสามารถในการเขียนโดยใช้สัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง ของ Kendall (วิเชียร เกตุสิงห์ . 2530 : 122)

$$W = \frac{12 \sum D^2}{m^2 N(N-1)}$$

เมื่อ	W	คือ	สัมประสิทธิ์แห่งความสอดคล้อง
	D	คือ	ผลต่างระหว่างผลรวมของอันดับที่ของคนที่ได้จากการจัดอันดับทุกชุดกับค่าเฉลี่ยของผลรวมของอันดับที่เหล่านั้น
	m	คือ	จำนวนชุดของอันดับที่
	N	คือ	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ถูกจัดอันดับ

2.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีของการแจกแจงแบบที (t- distribution) (ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ . 2538 : 218)

$$t = \frac{X_H - X_L}{\sqrt{\frac{S_H}{n_H} + \frac{S_L}{n_L}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	X _H	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	X _L	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S _H	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S _L	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n _H	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n _L	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ ครอนบัก (α -Coefficient) (ล้วน สายยศ และ อักณา สายยศ . 2538 : 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i}{S_t} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	s_i	แทน	ความแปรปรวนของเครื่องมือวัดนั้นทั้งฉบับ
	$\sum s_i$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อ

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่าน การเขียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้สถิติการแจกแจงที (t-test แบบ Independent) ในรูป Difference Score (Scott and Wertheimer . 1962 : 264)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD1 - MD2}}$$

$$S_{MD1 - MD2} = \sqrt{\frac{S_D}{n_1} + \frac{S_D}{n_2}}$$

$$S_D = \frac{\sum(D_1 - MD_1)^2 + \sum(D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t- distribution
	S_D	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
	D_1	แทน	ผลต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง
	D_2	แทน	ผลต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม
	MD_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของทุกคนในกลุ่มทดลอง

MD_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของทุกคนในกลุ่มควบคุม
$S_{MD_1 - MD_2}$	แทน	คะแนนของความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง MD_1 และ MD_2

3.2 การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ได้ทดสอบก่อนเรียนกับทดสอบหลังเรียนในกลุ่มเดียวกัน โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Group จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์ . 2537 : 201)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$df = n-1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t- distribution
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนกับหลังการเรียน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมยกกำลังสองของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคล ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการเรียน
X_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการเรียน
MD	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนของการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง
$S_{MD1 - MD2}$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนการทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ΣD	แทน	ผลรวมความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t- distribution
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (Semantic Mapping) กับการสอนตามคู่มือครูโดยใช้ t-test ในรูป Difference Score ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	X_1	X_2	MD	$S_{MD1 - MD2}$	t
กลุ่มทดลอง	40	13.72	23.35	9.62		
กลุ่มควบคุม	40	10.77	18.27	7.37	0.76	2.76**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test ในรูป Difference Score ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	X_1	X_2	MD	$S_{MD - MD2}$	t
กลุ่มทดลอง	40	9.4	17.12	7.72		
					0.58	3.37**
กลุ่มควบคุม	40	7.7	13.2	5.77		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครู โดยใช้ t-test ในรูป Difference Score ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	X_1	X_2	MD	$S_{MD1 - MD2}$	t
กลุ่มทดลอง	40	56.75	61.82	4.27		
					0.84	2.12 *
กลุ่มควบคุม	40	64.3	66.12	2.5		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test ในรูป Difference Score ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	X_1	X_2	MD	$S_{MD1 - MD2}$	t
กลุ่มทดลอง	40	56.12	60.45	4.42		
					0.86	2.40 *
กลุ่มควบคุม	40	61.12	64.22	2.35		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test ในรูป Dependent Group ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

ความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษ	N	X_1	X_2	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	40	13.72	23.35	385	4151	18.01**
กลุ่มควบคุม	40	10.77	18.27	301	2728	13.81**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test ในรูป Dependent Group ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถ ทางการเขียนภาษาอังกฤษ	N	X_1	X_2	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	40	9.4	17.15	309	2675	17.98**
กลุ่มควบคุม	40	7.7	13.2	231	1602	13.94**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test ในรูป Dependent Group ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

เจตคติต่อ การอ่านภาษาอังกฤษ	N	X_1	X_2	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	40	56.75	61.82	171	1479	6.17 **
กลุ่มควบคุม	40	64.3	66.12	100	645	4.97**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่าน ด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test ในรูป Dependent Group ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วย เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

เจตคติต่อ ต่อการเขียนภาษาอังกฤษ	N	X_1	X_2	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	40	56.12	60.45	197	1549	6.31 **
กลุ่มควบคุม	40	61.12	64.22	94	625	4.61**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่าน และ การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย กับการสอนอ่านตามคู่มือครู ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยดังนี้

สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย กับนักเรียนที่ได้รับการสอน ตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบ เจตคติต่อการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย กับการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบ ความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
3. เจตคติต่อการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
4. ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่าน เจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน บางปะอิน “ ราชานุเคราะห์ 1” อำเภอ บางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 10 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 427 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางปะอิน “ ราชานุเคราะห์ 1” อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ใช้วิธีการจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียน จากประชากรทั้งหมด 10 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนห้องเรียนละ 40 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน แล้วทำการสุ่มอีกครั้งโดยวิธีการจับสลากเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแบ่งดังนี้ กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว มีดังนี้

1. แผนการสอน มี 2 แผน ได้แก่

1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ที่สอนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย จำนวน 9 แผน รวม 20 คาบ

1.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ที่สอนด้วยวิธีการตามคู่มือครู จำนวน 9 แผน รวม 20 คาบ

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความบรรยายภาพ 1 เรื่อง

4. แบบสอบถามวัดเจตคติ จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

4.1 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

4.2 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้ t- test Difference Score ในการเปรียบเทียบดังนี้

1.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู

1.2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู

1.3 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู

1.4 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู

2. ใช้ t-test Dependent Group ในการเปรียบเทียบดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย การสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

2.2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย การสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

2.3 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย การสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

2.4 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย การสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย การสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย การสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
7. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย การสอนตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
8. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย การสอนตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนเจตคติต่อการอ่านและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู จากผลของการศึกษาค้นคว้าสามารถอภิปรายผลตามลำดับของสมมุติฐานดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดลองปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 กระบวนการเรียนการสอนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายช่วยให้นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจง่ายขึ้น เนื่องจาก

1.1.1 นักเรียนในกลุ่มทดลอง สามารถใช้ประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วยในการอ่านเรื่อง เช่น ในขั้นตอนการสอนขั้นที่ 1 ผู้สอนได้อธิบายโครงสร้างระดับยอดแต่ละชนิดพร้อมตัวชี้แนะที่ปรากฏ ในข้อความทำให้นักเรียนเดาความจากตัวชี้แนะและสามารถบอกชนิดของโครงสร้างระดับยอดได้ถูกต้องส่งผลให้นักเรียน

สามารถสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายได้เหมาะสมกับชนิดของเนื้อความที่อ่าน ทำให้นักเรียนสามารถคาดคะเน วิเคราะห์เนื้อหา เกิดภาพพจน์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างรวดเร็ว

1.1.2 เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย ทำให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดในการอ่านเพื่อให้เข้าใจเรื่อง นักเรียนจะมีการแสดงความคิดเห็น อภิปรายเกี่ยวกับชนิดของโครงสร้างระดับยอดที่ได้อ่านพร้อมทั้งคิดรูปแบบการทำผังโยงความสัมพันธ์ความหมายให้เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน และมีการประเมิน แกะไขผังโยงความสัมพันธ์ความหมายร่วมกับเพื่อนและผู้สอนตลอดเวลา จะช่วยให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ ดีความ สรุปความจากเรื่องที่อ่านได้อย่างเข้าใจง่ายขึ้นและเร็วขึ้น

1.1.3 การสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างทางภาษาได้ดีขึ้น เนื่องมาจาก เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายคำนึงถึงหลักการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติที่เน้นปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้ให้แก่นักเรียน ดังนั้นเนื้อหาที่ผู้สอนนำมาให้นักเรียนได้อ่านจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน หรือเรื่องใกล้ตัวนักเรียน ทำให้นักเรียนได้เห็นกลวิธีการเขียน การใช้คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างๆ ดังที่ โรส เบอริรี่ (Rose Bery . 1985 : 2249-A) กล่าวถึงสื่อการเรียนว่า จะมีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนมาก เป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนรู้จักวิเคราะห์ลักษณะ หรือชนิดของเนื้อความที่นักเรียนได้อ่านจะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้เป็นอย่างดี

1.1.4 การสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย ทำให้นักเรียนได้ใช้อภิปัญญา หรือ กระบวนการคิดอันเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละคนในการตีความและแก้ปัญหาต่างๆ เช่น ชั้นการสอนชั้นที่ 1 นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์เดิมของตนในการเดาคำศัพท์ หรือตัวชี้แนะจากโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 ชนิดทำให้นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจง่ายขึ้น หรือ ในขั้นตอนการสอนที่ 2 , 3, 4 นักเรียนช่วยกันคิดหารูปแบบผังโยงความสัมพันธ์ความหมายให้เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งมีการประเมิน และ แกะไขผังโยงความสัมพันธ์ความหมายร่วมกันกับเพื่อนและผู้สอน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า เมื่อนักเรียนได้ใช้อภิปัญญา หรือกระบวนการคิดของตนได้มากที่สุดจะช่วยให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนดีขึ้น

สำหรับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู นักเรียนมักต้องฟังคำอธิบายของผู้สอนและตอบคำถามจากบทอ่าน การเรียนลักษณะนี้ทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกคิดเท่าที่ควร นักเรียนใช้การแปลทีละประโยคจนจบบทความหรือข้อความนั้นๆจึงจะสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ซึ่งต้องใช้เวลาในการอ่านมาก นอกจากนี้นักเรียนมีโอกาใช้ความสามารถในการสื่อความหมายและฝึกกิจกรรมการสรุปโยงความสัมพันธ์ในเรื่องที่อ่านได้น้อยทำให้ผู้สอนไม่สามารถตรวจสอบได้อย่างชัดเจนว่า นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านมากน้อยเพียงใดทำให้ผู้สอนไม่สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเต็มที่และตามสภาพที่แท้จริงของนักเรียนได้

2.การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลอง พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2 คือ นักเรียนที่ได้รับ การสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 การสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายเป็นการสอนทักษะการอ่านที่มีความสัมพันธ์กับทักษะการเขียนอย่างใกล้ชิด ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนดี คือผู้ที่อ่านหนังสือมาก

ดังจะเห็นได้จากการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม เนื่องจาก

2.1.1 เนื้อหา ผู้วิจัยใช้เนื้อหาโดยยึดตามลักษณะของโครงสร้างระดับยอด 4 ชนิด ได้แก่ การบอกรายละเอียด ปัญหาและการแก้ไข เหตุและผล และการเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นเนื้อหาหรือบทเรียนที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน เป็นเรื่องใกล้ตัว ส่งผลให้นักเรียนสามารถใช้ประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วยในการตีความ จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านแล้วสามารถสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายสรุปเรื่องได้อย่างเข้าใจ ทำให้นักเรียนสามารถเขียนสรุปเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ตลอดทั้งใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

2.1.2 กลวิธีการเขียนของผู้เขียน จากการที่ผู้วิจัยได้ใช้โครงสร้างระดับยอด 4 ชนิด เป็นสื่อให้นักเรียนได้อ่าน และจับใจความสำคัญ ทำให้นักเรียนได้เห็นรูปแบบการเขียนของผู้เขียนที่เป็นภาษาต่างประเทศ และเขียนสรุปเรื่องโดยใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายทำให้นักเรียนมีความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์เนื้อหาสาระ วิเคราะห์ประโยคที่เป็นใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้ ดังนั้นการเรียนรู้กลวิธีการเขียนของผู้เขียนทั้ง 4 ชนิดส่งผลโดยตรงต่อการอ่านและการเขียน เพราะเมื่อนักเรียนทราบจุดมุ่งหมายของผู้เขียน นักเรียนจะสามารถใช้สาระและการลำดับความของเรื่องนั้นมาเป็นแนวทางในการเขียนได้ ทั้งในเรื่องการใช้คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างทางไวยากรณ์

2.1.3 การสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายเป็นเทคนิคการสอนอ่านที่นักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติในเรื่องการเขียนได้บ่อยครั้ง เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ใช้โครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 ชนิดมาเป็นสื่อให้นักเรียนได้อ่านทำความเข้าใจและใช้ผังโยง ความสัมพันธ์ความหมายเข้ามาช่วยในการเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน ทำให้นักเรียนได้ฝึกในเรื่องทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนอย่างสัมพันธ์กัน ดังนั้นการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายจึงเป็นเทคนิคการสอนอ่านที่ช่วยนักเรียนเชื่อมโยงประสบการณ์จากการอ่านมาสู่การเขียนได้ทำให้การสอนอ่านและเขียนดำเนินไปอย่างต่อเนื่องกัน

สำหรับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู นักเรียนเรียนโดยฟังคำอธิบายเกี่ยวกับการใช้คำ และโครงสร้างทางภาษาจากผู้สอน นักเรียนมีโอกาสใช้ความคิดและประสบการณ์เดิมของตนได้น้อย นักเรียนเรียนโดยมีโอกาสปฏิบัติในเรื่องการเขียนน้อยและมักจะเทียบเคียงกับประโยคภาษาไทย ซึ่งมีลักษณะโครงสร้างที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ในกระบวนการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายจะประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนของนักเรียนให้สูงขึ้น ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

3. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลองปรากฏว่า เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการอ่านและคะแนนเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 เนื้อหา ผู้วิจัยได้นำโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 ชนิด มาเป็นสื่อให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจ สื่อดังกล่าวมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับปัจจัยป้อนที่เหมาะสมในการรับรู้ภาษาตามความเห็นของ Krashen คือ

3.1.1 เป็นสื่อที่เหมาะสมเป็นที่เข้าใจได้

3.1.2 เป็นสื่อที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียน

3.1.3 ไม่จัดลำดับกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เพราะจะเน้นการเรียนรู้ไวยากรณ์มากกว่าสื่อ

ความหมาย

3.1.4 มีปริมาณเพียงพอในการเรียนการสอนในชั้นเรียน

จากลักษณะของสื่อดังกล่าวข้างต้น ทำให้นักเรียนอ่านเรื่องได้อย่างเข้าใจ โดยใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายสรุปเรื่องที่อ่าน ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ทักตะการอ่านและทักตะการเขียนไม่ใช่สิ่งที่ยาก นักเรียนสามารถอ่านแล้วนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ

3.2 บรรยากาศในการเรียน การสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย เน้นการเรียนการสอนในรูปกระบวนการกลุ่ม เน้นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียน ก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ พอลลาร์ด (Pollard . 1992 : 98) ที่ว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนอ่านที่ดี และการยอมรับตนเองส่งผลในทางบวกกับความสามารถในการเรียน

3.3 ความวิตกกังวลในชั้นเรียน สื่อหรือเนื้อความที่ผู้วิจัยนำมาให้นักเรียนได้อ่านทำความเข้าใจนั้นช่วยลดความวิตกกังวลในชั้นเรียนได้ เนื่องจาก นักเรียนมักจะมีความคิดว่า การอ่านเนื้อความที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากเนื่องจาก นักเรียนไม่มีความหมายของคำศัพท์ สำนวนต่างๆ แต่เมื่อนักเรียนได้อ่านสื่อหรือเนื้อความที่ผู้วิจัยนำมาให้อ่านนั้นทำให้นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจ สามารถตีความจับใจความสำคัญ และสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ นักเรียนจึงเกิดความภาคภูมิใจ

สำหรับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แม้จะได้รับสื่อการเรียนชนิดเดียวกับกลุ่มทดลอง แต่การเรียนการสอนเน้นการบรรยาย การตอบคำถามจากการอ่าน การทำแบบฝึกหัดและการแปลคำต่อคำ นักเรียนฝึกกิจกรรมในด้านการอ่านและการเขียนน้อยทำให้ไม่สามารถจับใจความสำคัญ สรุปความ และแปลความจากเรื่องที่อ่านได้ทำให้อ่านเรื่องไม่เข้าใจ เกิดความสับสนส่งผลให้นักเรียนรู้สึกที่ทักตะการอ่านและการเขียนเป็นทักตะที่ยากจึงเป็นเหตุให้เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

4. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

จากผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย กับการเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการทดลองนักเรียนมีความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4 สามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

กระบวนการเรียนการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายนักเรียนมีโอกาสได้ใช้องค์ประกอบสำคัญที่ช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดี คือ นักเรียนสามารถใช้ประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วยในการอ่านเรื่อง พร้อมทั้งใช้กระบวนการคิดในการเดาคำความ จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน โดยนักเรียนมีการแสดงความคิดเห็น ระดมพลังสมอง อภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการนำรูปแบบผังโยงความสัมพันธ์ความหมายให้เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ดังนั้น สื่อ หรือ บทอ่านที่ผู้วิจัยนำมาให้นักเรียนอ่านจึงเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและอยู่ในความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายมีการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

สำหรับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้ใช้สื่อ หรือบทอ่านที่มีเนื้อหาเดียวกับกลุ่มทดลอง ส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านและถึงแม้ว่านักเรียน

ในกลุ่มควบคุมมีโอกาสได้ปฏิบัติกิจกรรมและใช้ประสบการณ์เดิมในการอ่านได้น้อยกว่ากลุ่มทดลองแต่เมื่อนักเรียนมีความสนใจในสิ่งที่อ่านจึงส่งผลให้ภายหลังการทดลองนักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านสูงขึ้น เช่นเดียวกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย

5. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

จากผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4 สามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย มีโอกาสได้ฝึกทักษะการเขียนได้บ่อย เนื่องจาก เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย เป็นเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงประสบการณ์จากการอ่านมาสู่การเขียนได้จากโครงสร้างระดับยอด ทั้ง 4 ชนิด ที่ผู้วิจัยนำมาให้นักเรียนได้อ่านทำความเข้าใจ ทำให้นักเรียนได้เห็นกลวิธีการเขียน จุดมุ่งหมายในการเขียนของผู้เขียน การลำดับความ การใช้คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างๆ จากนั้นนักเรียนได้ใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายเข้ามาช่วยในการเขียนสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้ภายหลังการทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลองมีพัฒนาการทางการเขียนสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

สำหรับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูถึงแม้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติกิจกรรมและมีประสบการณ์ในการอ่าน การเขียนด้วยตนเองน้อยแต่นักเรียนกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลองมีความสามารถทางการเขียนสูงกว่าก่อนการทดลอง เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ใช้บทอ่านที่เน้นเรื่องราวใกล้ตัวนักเรียน เกี่ยวกับชีวิตประจำวันทำให้นักเรียนมีความสนใจ เห็นความสำคัญและกระตือรือร้นต่อสิ่งที่อ่าน นักเรียนได้เรียนรู้กลวิธีการเขียนของผู้เขียนทั้ง 4 ชนิดในเรื่อง การใช้คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างทางไวยากรณ์ จึงทำให้นักเรียนกลุ่มควบคุมมีการพัฒนาทักษะการเขียนภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

6. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน และเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

จากผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการทดลองนักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่เกี่ยวข้องพันกับการเขียนอย่างใกล้ชิด กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีการใช้กิจกรรมกลุ่ม เน้นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี สื่อหรือเนื้อหาที่ผู้วิจัยนำมาให้นักเรียนอ่านเป็นสื่อที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจง่ายและมีประโยชน์ต่อนักเรียน นอกจากนี้ นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดตลอดเวลาในการอ่านทำความเข้าใจ คิดหารูปแบบผังโยงความสัมพันธ์ความหมายให้เหมาะสมกับเรื่องที่อ่านได้อย่างเข้าใจ สามารถจับใจความสำคัญ ดีความ แปลความ เขียนสรุปความ จากเรื่องที่อ่านได้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน ดิ้นตัวตลอดเวลาและมีความภาคภูมิใจ ทำใ้ภายหลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง

สำหรับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นการบรรยายตอบคำถามจากแบบฝึกหัด นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติในเรื่องการอ่านและการเขียนน้อย แต่นักเรียนในกลุ่ม

ควบคุมมีเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง เนื่องจาก เนื้อหาที่นำมาให้นักเรียนอ่านเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจและใกล้ตัวนักเรียน การเรียนการสอนในรูปแบบกิจกรรมกลุ่มทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันและระหว่างผู้สอน นักเรียนมีความสุขสนุกสนานและกระตือรือร้นที่จะพยายามทำความเข้าใจทอ่านมากขึ้นทำให้สามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนสามารถเขียนสรุปเรื่องที่อ่านได้ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือคู่มือมีเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากผลของการศึกษาครั้งนี้พบว่า การสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายส่งผลดีต่อนักเรียน ทั้งในด้านความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติที่ดีต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรพิจารณานำเอาเทคนิคการสอนและกิจกรรมทางภาษาไปใช้เป็นแนวทางในการสอนอ่านภาษาอังกฤษต่อไป

1.2 การสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย ควรใช้ควบคู่ไปกับการฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักใช้กลยุทธ์ในการอ่านที่จำเป็น เช่น เทคนิคการเดาความ สำหรับการดึงความรู้เดิมของนักเรียนมาใช้ในการทำความเข้าใจในการอ่าน และควรใช้เวลาฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเต็มที่

1.3 การสอนอ่าน ด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย เป็นเทคนิคที่ใช้ได้ทั้งในการสอนคำศัพท์ การฝึกกิจกรรม ก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน หรือใช้เสนอบทเรียนเป็นบันทึกย่อ ตลอดจนใช้ฝึกทักษะในการอ่านได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้สอนจึงควรนำเทคนิคดังกล่าวไปใช้ปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ เพื่อจะช่วยพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.4 ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนนำเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองทั้งในการเรียนวิชาอื่นๆ เช่น สังคมศึกษา ภาษาไทย ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสามารถทำบันทึกย่อส่วนตัวในชีวิตประจำวันของตนได้อีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษา ทดลองใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย ในวิชาอื่นๆ ในระดับชั้นที่แตกต่างกันออกไปโดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อุดมศึกษา เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของเด็กในระดับต่างๆ

2.2 ควรมีการศึกษา ทดลองใช้เทคนิคผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย ว่ามีผลดีต่อนักเรียนกลุ่มใดมากที่สุด เช่น กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง กลุ่มเก่ง

2.3 ควรมีการศึกษาทดลอง ว่าผังโยงความสัมพันธ์ความหมายชนิดใดที่ส่งผลต่อความสนใจของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งจะเป็นแนวทางที่ใช้ได้ผลในการแก้ปัญหาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ควรควรศึกษาถึงประเด็นเหล่านี้เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

2.4 ควรมีการศึกษาทดลองโดยพิจารณาตัวแปรอื่นๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีมนุษยสัมพันธ์ และ ความคงทนในการเรียนรู้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา.
- กัลยา ยวนมาลัย. (2539). การอ่านเพื่อชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- กิตดา ปรัดตจริยา. (2540). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเจตคติต่อการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure) ประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) กับการสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จรรย์ ปิ่นทองน้อย. (2536). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1ที่เรียนโดยการสอนแบบชี้นำกับการสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชูลี อินมั้น. (2533). การอ่านสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2537). สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ :
- นพดล ปู่ชูประเสริฐ. (2534). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3ที่เรียนด้วยการอภิปรายและการทำแผนผังสรุปโยงเรื่องที่อ่าน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นิตากร พวงมหา. (2536). การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการให้ความร่วมมือต่อกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUSและการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2529). วิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ฟลิทเซนเตอร์การพิมพ์.
- ประภา เพ็ญสุวรรณ. (2526). ทศนคติ : การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ปราณี रामสูตร. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บุรพาสาน์.
- ปิยนุช พัฒน์ภิรมย์. (2538). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4ที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พรทิพย์ ดันติเวสส. (2540). ผลของ Semantic Mapping ต่อความเข้าใจ expository text ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- พิมพ์ใจ สิทธิสุรศักดิ์. (2535). “ความสำคัญของการอ่าน,” *สายช้อย*. 10(2) : 2-4.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- แมนมาส เชาวลิต. (2534). *การพัฒนาการอ่านภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุโขทัยธรรมาราช.
- รัตนา ถวิลวงษ์. (2534). *การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและบุคลิกภาพประชากรปีโตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3ที่ได้รับการสอนด้วยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนอ่านตามคู่มือครู*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- แรมสมร อยู่สถาพร. (2535). *การส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในนักเรียนระดับประถมศึกษาด้วยการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ*. พิมพ์ครั้งที่ 10. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สุวีริยะสาส์นการพิมพ์.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2531). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.
- วพรพรรณ พรนิมิตร. (2534). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6ที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครู*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตตรา นรสิงห์. (2540). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-PLUS กับการสอนอ่านตามคู่มือครู*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิฑูร ตั้งพงษ์. (2536). *ผลของการใช้กิจกรรมผังความสัมพันธ์ของความหมายที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์. (2531). *เอกสารประกอบการบรรยายวิชา สษ 610 : การเขียนในงานส่งเสริม*. พิมพ์ครั้งที่ 3. เชียงใหม่ : สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.
- ศกดิ์ สุนทรเสณี. (2531). *เจตคติ*. กรุงเทพฯ : ดี ดี บุ๊คส์โตร์.
- ศิริพรรณ กาจท่าแหง. (2538). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่อ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครู*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศึกษาริการ กระทรวง. (2538). *ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2538*. กรุงเทพฯ :

คุรุสภาลาดพร้าว.

ศึกษานิเทศก์ กระทรวง. (2539). *หลักสูตรภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.

ศึกษานิเทศก์, หน่วยกรมสามัญศึกษา. (2527, มกราคม-มีนาคม). "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญทั่วประเทศ," *วิจัยทางการศึกษา*. 14(87).

สมุทร เข็นเขาวนิช และ อำนาจ บุญศิริวิบูลย์. (2539). *เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.

สมุทร เข็นเขาวนิช. (2539). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์รวมสาสน์.

สายสุนีย์ เต็มสินสุข. (2535). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

สารภี รัตนบุรี. (2523). *เอกสารประกอบการฝึกอบรมศึกษานิเทศก์ รุ่น 20. 21*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศึกษา.

สุจรีต เพ็ชรขอบ และ สายใจ อินทร์พรหม. (2536). *วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพาณี วรรณการ. (2533). *การศึกษาสัมฤทธิ์ผลของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบแผนภูมิความหมาย*. ปรินญาณินพนธ์ ศษ.ม (การสอนภาษาอังกฤษ). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2536). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวัฒน์ จันทร์ลอย. (2527). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านสมรรถภาพการอ่านเร็วและเจตคติต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากชุดการอ่าน*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

เสาวนีย์ ลิกขาบัณฑิต. (2534). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). *เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2534). *การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเล่ม 2*. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์จำกัด.

: ประมวลรังศัพท์จำกัด.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ : สำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- / อาคม จันทรสุนทร. (2527). *การสอนเพื่อสนองสมรรถภาพของมนุษย์*. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา.
- Aboderin, Yemi. (1986, January). "Integrating Reading and Writing," *English Teaching Forum*. 1 : 38-40.
- Adrian, Doff. and Christopher, Jones. (1994). *Language in Use Intermediate*. Cambridge University Press.
- Allport. (1969). *Attitude*," in C. Murchison ed. *Handbook of Social Psychology*. Massachusetts : Clark University Press, Wobreestor.
- Anastasi, Anne. (1986). *Psychological Testing*. New York : Macmillan Co.,.
- Arapoff, and Nancy. (1967, June). "Writing : A Thinking Process," *English Teaching Forum*. 1 : 33-39.
- Ardis, Edwards Burton. and Donald, G Anderson. (1993). *New Practice Reader*. McGraw - Hill International Edition : Singapore
- Asher, J.J. (1987). *Learning Another Language Through Action : The Complete Teacher's Guide Book*. California : Sky Oaks Production.
- Askov, Eunice and Thomas, J.Fishback. (1973, April). "An Investigation of Primary Pupils Attitude Toward Reading," *Experimental Education*. 41 : 1-7.
- Bartlett, B. J. (1986, July). "Reading for Memory : Where Top - Level Structure Helps," *Reading Association Pert*. 20: 14-16.
- Bartlett, Brendan J. (1978, April). Top-Level Structure as an Organizational Strategy for Recall of Classroom Text. (Doctoral Dissertation). *Dissertation Abstracts International*. 39 (11) : 664-A.
- Brooks, Arthur and Peter Grundy. (1990). *Writing for Study Purpose*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Broughton and others. (1980). *Teaching English as a Foreign Language*. London : Henley and Boston, Routledge & Regan Paul.
- Byrne, Donne. (1988). *Teaching Writing Skills*. New Edition - Hong Kong : Longman.
- Carrell, Patricia L. (1984, June). "Evidence of Formal Schema in Second Language Comprehension," *Language Learning*. 2 (34) : 87-112.
- Carrell., et al. (1989, December). "Metacognitive Strategy Training for ESL Reading," *TESOL*

- Quarterly*. 23 : 647-671.
- Coady, James. (1981). "A Psycholinguistic Model of the ESL Reading," *Reading in a Second Language*. Rowley, Massachusetts : Bury House.
- D. Lapp, and J. Flood. (1992). *Teaching Reading to Every Child*. New York : Macmillan.
- Davis, Zephaniah T. and Michael D. McPherson. (1989,October). "Story Map Instruction : A Reading Map for Reading Comprehension," *The Reading Teacher*. 12 : 232-242.
- Decker, Norma Caillier. (1988 , January). The Effect of Writing in The Expressive Mode upon the Reading Achievement of Remedial Readers in the Secondary School. *Dissertation Abstracts International*. 49 : 1746-A.
- Dyer, Penelope Ann. (1986,March). A Study of the Effect of Prereading Mapping on Comprehension and Transfer of Learning. *Dissertation Abstracts International*. 46 : 2641-A.
- Eisterhold, John Carson. (1990). *Reading-Writing Connections : Toward a Description for Second Language Writing*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Eisterhold, John Carson. (1990, Summer). "Reading-Writing Relationships in First and Second Language," *TESOL Quarterly*. 24 : 245-266.
- Esky, David E. (1986). "Theoretical Foundations," in *Teaching Secondary Language Reading for Academic Purpose*. Massachusetts : Addison-Wesley.
- Finocchiaro, Mary. (1958). *Teaching English as a Second Language*. New York : Harper and Row.
- Flood, James. and Diane, Lapp. (1988, April). "Conceptual Mapping Strategies for Understanding Information Text," *The Reading teacher*. 41 : 780-783.
- Francis, Bacon. (1953). *The Oxford Dictionary of Quotation*. London : Oxford University Press.
- Gardon, R.C. and Wallace F. Lambest. (1972). *Motivations Variables in Second Language Acquisition., in Attitude and Motivation in Second Learning*. Massachusetts : New Berry House.
- Gazzaniga, M.S. (1981,May). "Language Comprehension in the Right Hemisphere with Prolonged Laterlized Assessment procedures," *American Psychologist*. 11 : 528-536.
- Gebhard, Jerry G. (1985,July). "Teaching Reading through Assumptions about Learning," *English Teaching Forum*. 23 : 16-20.
- Gill, J. Thomas. and Bear, Donald R. (1988,February). "No Book, Whole Book, and Chapter DRTAS," *Journal of Reading*. 31 : 444-447.
- Good, Carter Victor. (1959). *Introduction to education research*. New York : Appleton-Century-Crofts.
- Hanf, M. Buckley. (1971,January). "Mapping: A technique for Translating Reading into Thinking,"

Journal of Reading. 14 : 225-230.

- Harris, Albert J. and Edward, R. Sipay. (1979). *How to Teach Reading*. New York : Longman.
- Heaton, Jo. B. (1975). *Writing English language Test*. London : Longman Ciroups Limited.
- Heimlich, Joan E. and Susan D. Pittleman. (1986). *Semantic Mapping : Classroom Application*. International Reading Association.
- Hilgard, Ernes R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York : Harcourt.
- Hornby, Albert Sydney. (1974). *Oxford advanced learner's dictionary of current English*. London : The English Language Book Society and Oxford University Press.
- Hulett, Joyclin Brown. (1986, March). Third Grade Writings : Their Relationship with Reading, *Dissertation Abstracts International*. 47(3) : 847-A.
- Intellman, Chen. and Christing Fang. (1996). *Active Reading II*. McGraw - Hill International Editions : Taiwan.
- Intellman, Chen. and Christing, Fang. (1996). *Essential English Reading Skills for High Begining Students*. McGraw - Hill International Edition : Taiwan.
- Jach, C Richards. (1992). *Grammar 1*. Oxford University Press : Hongkong.
- John, D. Mcneil. (1984). *Reading Comprehension*. Glencoe : Scott Foresman.
- Johnson, Martha Russell. (1988 , August). Effects of a close map strategy on reading comprehension. *Dissertation Abstracts Internation*. 49(2) : 198-A.
- Johnson, Patricia. (1986, July). " Acquisition of Schema for Comprehension and Communication : Study of the Reading - Writing Relationships in ESL," *RELC Journal*. 17(1) : 1-13.
- Krashen, Stephen D. (1984). *Writing : Research theory and Applications*. California : Pergamon Press.
- Kyser, Ramey Emily. (1991, February). The Effects of Shared Journal Writing an Development of Reading Comprehension of First-Grade Students. *Dissertation Abstracts International*. 51 (11) : 3688-A.
- Lemas. (1996, June). The effect of reading strategies on the comprehension development of the ESL Learners. *Dissertation Abstracts International*. 57(7) : 2945-A.
- Linda, Lonon Blanton. (1989). *Composition Practice Book 2*. University of New Orleans : New Orleans Louisiand.
- Margaret, Kean Segal. (1990). *A Writing Process Book*. McGraw - Hill International Editions : Hongkong.
- Marion, B. Schmidt. (1986, October). "The Shape of Content : Four Semantic Map Structure for Expository Paragraphs," *The Reading Teacher*. 40 : 113-117.

- Marry, Underwood. (1992). *Reading*. Oxford University Press : Hongkong.
- Morris, A., and Stewart Dore, N. (1984). *Learning to Learn from Text*. Singapore : Addis Wesley Publishing Company.
- Nelson, Gayle L. (1989, October). "Reading : A Student Centered Approach," *English Teaching Forum*. 22(4) : 2-5.
- Oller J, L. Baca. and A. Vigil. (1977, March). "Attitude and Attained Proficiency in ESL : A Sociological Study of Mexican-Americans in the Southwest," *TESOL Quarterly*. 11 : 173-183.
- R, Levi. (1990, March). "Assessment and Educational Vision : Engaging Learners and Parents," *Language Arts*. 267 : 269-273.
- Richek, Margaret Ann. (1987, April). "DRTA : 5 variation that facilitate in Reading Narratives," *Journal of Reading*. 30 : 632-636.
- Roetteger & others. (1979, January-February). "Validity of Reading Attitude Scale for Elementary Students and an Investigation of the Relationship Between, Attitude and Achievement," *The Journal of Education Research*. 72 : 138-142.
- Scott, William A. and Michal Wethiemer. (1962). *Introduction to Psychological Research*. New York : John Wiley and Sons Inc.,.
- Sinatra, Richard C., et al. (1986, October). "Using Semantic Mapping after Reading to Organize and Write Original Discourse," *Journal of Reading*. 30 : 4-14.
- Sinatra, et al. (1984, October). "Improving reading comprehension of disabled reader through Semantic Mapping," *The Reading Teacher*. 38 : 22-29.
- Strang, Constance M. and McCullough, and Arthur E. Traxler. (1962). *The Improve of Reading*. New York : McGraw-Hill book Company.
- Triandis, H. C. (1971). *Attached and Attitude Change*. New York : John Willey and Sons Inc.,.
- Widdowson, H.C. (1978). *Teaching Language as Communication*. London : Oxford University Press.
- William, Eddie. (1986). *Reading in the Language Classroom*. London : MacMillan Publisher.
- Witrock, M.C. (1983, May). "Writing and the Teaching of Reading,". *Language Arts*. 60 : 600-608.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ตารางแสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบตามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบตามวัดเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางแสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางแสดงคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางแสดงคะแนนเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 12 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

ข้อ	PH	PL	p	r	ข้อ	PH	PL	p	r
1	0.96	0.40	0.73	0.66	16	0.44	0.33	0.38	0.26
2	0.96	0.33	0.69	0.70	17	0.51	0.11	0.29	0.47
3	0.88	0.29	0.60	0.60	18	0.92	0.29	0.63	0.66
4	0.92	0.14	0.55	0.76	19	0.96	0.40	0.73	0.66
5	0.96	0.54	0.79	0.58	20	0.40	0.22	0.31	0.21
6	0.85	0.37	0.62	0.50	21	0.51	0.29	0.40	0.23
7	0.99	0.29	0.72	0.81	22	0.96	0.48	0.78	0.68
8	0.74	0.22	0.48	0.52	23	0.96	0.25	0.65	0.74
9	0.59	0.22	0.40	0.39	24	0.55	0.14	0.33	0.45
10	0.51	0.14	0.31	0.42	25	0.55	0.29	0.42	0.27
11	0.48	0.25	0.36	0.25	26	0.66	0.25	0.45	0.42
12	0.40	0.11	0.24	0.38	27	0.51	0.29	0.40	0.23
13	0.55	0.33	0.44	0.23	28	0.55	0.29	0.42	0.27
14	0.88	0.33	0.62	0.57	29	0.40	0.18	0.28	0.26
15	0.55	0.22	0.38	0.35	30	0.51	0.11	0.29	0.47

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.72

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 20 ข้อ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	\bar{X}	S^2_H	\bar{X}	S^2_L	
1	3.20	0.16	2.64	0.35	4.30
2	2.92	0.41	2.16	0.22	5.06
3	3.24	0.27	2.52	0.26	5.14
4	3.32	0.23	2.44	0.34	6.28
5	3.32	0.31	2.28	0.54	6.11
6	3.68	0.23	2.60	0.33	8.30
7	3.44	0.26	2.36	0.41	6.35
8	3.64	0.24	2.68	0.31	7.38
9	3.28	0.29	2.20	0.25	7.71
10	2.80	0.33	1.88	0.11	7.79
11	3.68	0.22	3.00	0.33	5.07
12	3.76	0.19	2.92	0.41	5.60
13	3.68	0.31	2.68	0.39	6.32
14	2.92	0.16	2.16	0.47	4.75
15	3.44	0.25	2.68	0.39	4.47
16	3.48	0.42	2.56	0.50	4.60
17	3.32	0.22	2.72	0.38	4.00
18	3.56	0.25	2.84	0.30	5.14
19	3.76	0.19	2.96	0.20	6.66
20	3.92	0.07	2.96	0.45	6.85

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.83

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	\bar{X}	S^2_H	\bar{X}	S^2_L	
1	3.00	0.25	2.40	0.75	3.00
2	3.36	0.24	2.56	0.50	4.70
3	3.32	0.31	2.32	0.31	6.66
4	3.20	0.33	2.04	0.79	5.80
5	3.52	0.75	3.08	0.41	2.58
6	3.84	0.14	3.08	0.32	5.84
7	2.64	0.32	1.88	0.69	4.47
8	3.36	0.40	2.48	0.76	4.19
9	3.64	0.40	3.32	0.39	1.89
10	3.32	0.22	2.72	0.29	4.61
11	3.44	0.25	3.00	0.33	3.14
12	3.36	0.57	2.64	0.40	4.23
13	3.56	0.42	2.60	0.66	5.64
14	3.52	0.34	2.44	0.59	6.35
15	3.48	0.76	3.04	0.54	2.00
16	3.52	3.02	2.72	0.62	2.16
17	3.44	0.34	2.92	0.57	3.05
18	3.60	0.50	2.96	0.79	2.90
19	3.56	0.50	3.04	0.45	3.05
20	3.56	0.34	2.76	0.44	5.71

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษทั้งหมดนี้มีค่าเท่ากับ 0.83

ตาราง 15 แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง			ลำดับที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	Diff		Pretest	Posttest	Diff
1	16.00	24.00	8	1	12.00	11.00	-1
2	11.00	26.00	15	2	9.00	15.00	6
3	14.00	20.00	6	3	8.00	15.00	7
4	14.00	27.00	13	4	13.00	16.00	3
5	17.00	20.00	3	5	12.00	16.00	4
6	11.00	23.00	12	6	9.00	9.00	0
7	16.00	19.00	3	7	8.00	18.00	10
8	14.00	25.00	11	8	10.00	20.00	10
9	14.00	28.00	14	9	18.00	24.00	6
10	11.00	24.00	13	10	12.00	24.00	12
11	15.00	21.00	6	11	12.00	17.00	5
12	11.00	22.00	11	12	11.00	20.00	9
13	17.00	22.00	5	13	6.00	14.00	8
14	14.00	24.00	10	14	11.00	23.00	12
15	21.00	28.00	7	15	6.00	14.00	8
16	17.00	23.00	6	16	11.00	20.00	9
17	10.00	23.00	13	17	10.00	17.00	7
18	11.00	25.00	14	18	9.00	17.00	8
19	12.00	22.00	10	19	11.00	18.00	7
20	11.00	22.00	11	20	8.00	15.00	7
21	15.00	24.00	9	21	14.00	25.00	11
22	14.00	24.00	10	22	13.00	26.00	13
23	17.00	23.00	6	23	10.00	18.00	8
24	13.00	20.00	7	24	5.00	11.00	6
25	12.00	22.00	10	25	9.00	9.00	0
26	16.00	24.00	8	26	9.00	10.00	1
27	10.00	26.00	16	27	14.00	26.00	12
28	14.00	26.00	12	28	18.00	26.00	8
29	13.00	23.00	10	29	14.00	20.00	6
30	9.00	11.00	2	30	7.00	15.00	8

ตาราง 15 (ต่อ)

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง			ลำดับที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	Diff		Pretest	Posttest	Diff
31	15.00	26.00	11	31	9.00	19.00	10
32	12.00	23.00	11	32	5.00	13.00	8
33	13.00	26.00	13	33	13.00	24.00	11
34	10.00	24.00	14	34	9.00	17.00	8
35	16.00	26.00	10	35	12.00	24.00	12
36	12.00	21.00	9	36	10.00	21.00	11
37	13.00	23.00	10	37	15.00	26.00	11
38	15.00	23.00	8	38	8.00	17.00	9
39	14.00	25.00	11	39	14.00	20.00	6
40	19.00	26.00	7	40	17.00	21.00	4

ตาราง 5 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง			ลำดับที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	Diff		Pretest	Posttest	Diff
1	7	17	10	1	7	12	5
2	9	14	5	2	4	11	7
3	10	14	4	3	5	12	7
4	10	19	9	4	6	13	7
5	6	18	12	5	7	13	6
6	6	11	5	6	10	18	8
7	7	17	10	7	8	13	5
8	6	16	10	8	12	12	0
9	14	17	3	9	5	11	6
10	6	18	12	10	3	11	8
11	9	19	10	11	7	14	7
12	9	15	6	12	3	9	6
13	10	17	7	13	8	20	12
14	7	16	9	14	6	12	6
15	7	17	10	15	3	6	3
16	9	20	11	16	11	16	5
17	15	19	4	17	4	10	6
18	14	17	3	18	7	15	8
19	10	18	8	19	11	18	7
20	8	14	6	20	10	19	9
21	8	18	10	21	7	13	6
22	7	17	10	22	6	9	3
23	13	18	5	23	6	13	7
24	11	19	8	24	8	16	8
25	8	16	8	25	10	15	5
26	10	16	6	26	12	15	3
27	7	17	10	27	12	11	-1
28	10	18	8	28	5	15	10
29	7	17	10	29	5	13	8
30	10	17	7	30	5	13	8

ตาราง 16 (ต่อ)

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง			ลำดับที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	Diff		Pretest	Posttest	Diff
31	12	17	5	31	7	12	5
32	10	20	10	32	11	19	8
33	9	16	7	33	10	16	6
34	8	16	8	34	12	13	1
35	12	19	7	35	11	13	2
36	14	18	4	36	6	14	8
37	5	18	13	37	7	13	6
38	11	17	6	38	12	14	2
39	16	19	3	39	10	5	-5
40	9	19	10	40	7	11	4

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษมีค่า
เท่ากับ 1.99

ตาราง 17 แสดงคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง			ลำดับที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	Diff		Pretest	Posttest	Diff
1	63	61	-2	1	59	61	2
2	59	72	13	2	65	69	4
3	60	62	2	3	58	59	1
4	66	62	-4	4	70	72	2
5	58	66	8	5	49	53	4
6	57	60	3	6	53	56	3
7	65	68	3	7	76	76	0
8	80	74	-6	8	65	72	7
9	58	68	10	9	75	70	-5
10	62	66	4	10	61	59	-2
11	54	62	8	11	57	61	4
12	71	73	2	12	55	55	0
13	57	57	0	13	62	67	5
14	64	66	2	14	61	62	1
15	70	80	10	15	73	70	-3
16	50	52	2	16	67	68	1
17	59	60	1	17	68	68	0
18	47	51	4	18	62	68	6
19	64	60	-4	19	65	70	5
20	63	61	-2	20	65	63	-2
21	65	67	2	21	71	75	4
22	58	71	13	22	63	67	4
23	56	59	3	23	61	68	7
24	48	59	11	24	60	57	-3
25	48	49	1	25	73	68	-5
26	49	56	7	26	65	69	4
27	55	56	1	27	69	63	-6
28	56	54	2	28	72	77	5
29	51	53	2	29	63	65	2
30	49	57	8	30	56	58	2

ตาราง 17 (ต่อ)

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง			ลำดับที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	Diff		Pretest	Posttest	Diff
31	48	57	9	31	65	64	-1
32	63	69	6	32	74	70	-4
33	58	58	0	33	65	69	4
34	48	57	9	34	65	63	-2
35	53	51	-2	35	65	74	9
36	67	68	1	36	60	64	4
37	63	67	4	37	68	67	-1
38	50	61	11	38	63	69	6
39	57	60	3	39	70	68	-2
40	55	63	8	40	66	71	5

ตาราง 18 แสดงคะแนนเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง			ลำดับที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	Diff		Pretest	Posttest	Diff
1	60	57	-3	1	56	57	1
2	57	59	2	2	59	58	1
3	57	59	2	3	56	55	-1
4	59	59	0	4	67	69	2
5	56	58	2	5	51	56	5
6	57	56	-1	6	54	55	1
7	63	64	1	7	65	67	2
8	68	73	5	8	63	68	5
9	57	63	6	9	65	65	0
10	63	67	4	10	59	60	1
11	52	59	7	11	56	56	0
12	68	71	3	12	52	54	2
13	51	51	0	13	64	65	1
14	65	65	0	14	66	71	5
15	67	68	1	15	63	63	0
16	48	56	8	16	67	69	2
17	55	59	4	17	67	68	1
18	55	57	2	18	55	61	-4
19	54	62	8	19	60	66	6
20	60	60	0	20	60	58	-2
21	63	65	2	21	63	65	2
22	59	66	7	22	63	67	4
23	47	58	11	23	61	68	7
24	54	58	4	24	60	57	-3
25	51	52	1	25	73	68	-5
26	53	55	2	26	60	69	9
27	51	62	11	27	69	63	-6
28	56	57	1	28	70	77	7
29	54	57	3	29	63	65	2
30	49	58	9	30	56	58	2

ตาราง 18 (ต่อ)

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง			ลำดับที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	Diff		Pretest	Posttest	Diff
31	64	64	0	31	65	64	-1
32	51	67	16	32	74	70	-4
33	55	56	1	33	65	69	4
34	55	56	1	34	65	63	-2
35	58	60	2	35	65	74	9
36	53	69	16	36	60	64	4
37	50	60	10	37	60	64	4
38	50	56	6	38	62	69	7
39	49	58	9	39	64	65	1
40	51	61	10	40	69	66	-3

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
4. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ
5. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง
6. ตัวอย่างแผนการสอน

English Comprehension Test

Mathayom Suksa 3

Time : 100 minutes

Items : 30

Score : 30

@@

Direction : Read the following passage , and then choose the best answer of items
according to the passage you have read by marking below a, b, c, or d. on
your answer sheet.

Read the advertisement and answer (1-3).

Passage 1

A beautiful brick house is to let in a quiet part of Sha Tin. It has three large bedrooms and a big living-room. There are new carpets in each room and modern, comfortable furniture. The kitchen is very big and has a new cooker and refrigerator. There is a small garden in front of the house.

Rent : \$ 5000 a month

Tel. : 0-635992

1. The purpose of the advertisement is

 - a. To rent a house.
 - b. To give instruction.
 - c. To sell the comfortable furniture.
 - d. To introduce a new technology.

2. Which statement is not correct?
 - a. The house is built from brick.
 - b. There are two bathrooms in this house.
 - c. There is a refrigerator in the kitchen.
 - d. You can grow some flowers at this house.
3. The word which is the opposite of quiet is.....
 - a. busy
 - b. noisy
 - c. easy
 - d. bad

Read this passage and then answer the questions below (4-6).

Passage 2

Fire ! Fire ! What to do

To prevent fires, every city has its fire-fighters, firehouses, engines, and trucks. A fire can be controlled or stopped easily if it is discovered in time. Suppose you were the first to see a fire starting. How would you get word to the firehouse quickly?

One way would be to telephone. You would tell the operator where the fire is. The operator would telephone the firehouse.

A quicker way of contacting the fire department would be to use a fire alarm box. Such boxes are always painted red. If you live in a city, do you know just where to find the one nearest your home? It is easy to use a fire alarm box. When help is needed, first open the box. Inside you will see a handle. Pull the handle down, and let go. Then stay at the box until the firefighters come.

4. We can infer from the story that
- fires in this country happen every week.
 - fires in this country are not dangerous.
 - it is best to try to put a fire out by yourself.
 - telephone operators are prepared to help in case of fire.
5. Do the fires result in the loss of many lives?
- No, they don't.
 - Yes, they do.
 - No, it doesn't.
 - Yes, it does.
6. Which word in the third paragraph, sixth sentence, means within ?
- among
 - near
 - between
 - inside

Read this passage and then answer the questions below (7 - 10).

Passage 3

A Blue Whale lives in the sea and has a tail like the tail of a fish. However, it is not a fish. Fish breathe water but Blue Whales breathe air. They can stay under water for about an hour but then they have to come to the surface to breathe.

5 There are two other ways in which the Blue Whale is different from a fish. First, its blood is warm but a fish has cold blood. The Blue Whale has a thick coat of fat under its skin. This acts as a blanket to keep it warm.

 Secondly, fish lay eggs and the baby fish start life in these eggs. Baby Blue Whales are born alive. They can weigh up to 10,000
10 kilograms at birth. For about six months, the baby Blue Whale feeds on its mother's milk.

 In 1937, eight countries agreed not to kill so many whales, but too, many whales are still being killed every year and unless this stops one day there may be no more whales.

7. The word "it" in line 7 refers to.....
- a. the blood b. the Blue Whale
- c. a thick coat of fat d. the skin
- 8 .The sentence " Baby Blue Whales are born alive" in line 9 means.....
- a. Baby Blue Whales start the life in eggs.
- b. Baby Blue Whales are safe when they are born.
- c. Baby Blue Whales can swim as soon as they are born.
- d. Mother Blue Whales protect their babies from other animales.
9. According to the passage, which sentence is true?
- a. A Blue Whale is a fish.
- b. A Blue Whale has cold blood.
- c. In the present, Blue Whale aren't being killed.
- d. A Blue Whale is fed on mother's milk.

10. What is the passage mainly about ?
- How baby Blue Whales are born.
 - The Blue Whale is a warm blooded animal.
 - The differences between a Blue Whale and a fish.
 - Blue Whales are going to disappear from the sea.

Read the passage and answer (11-13).

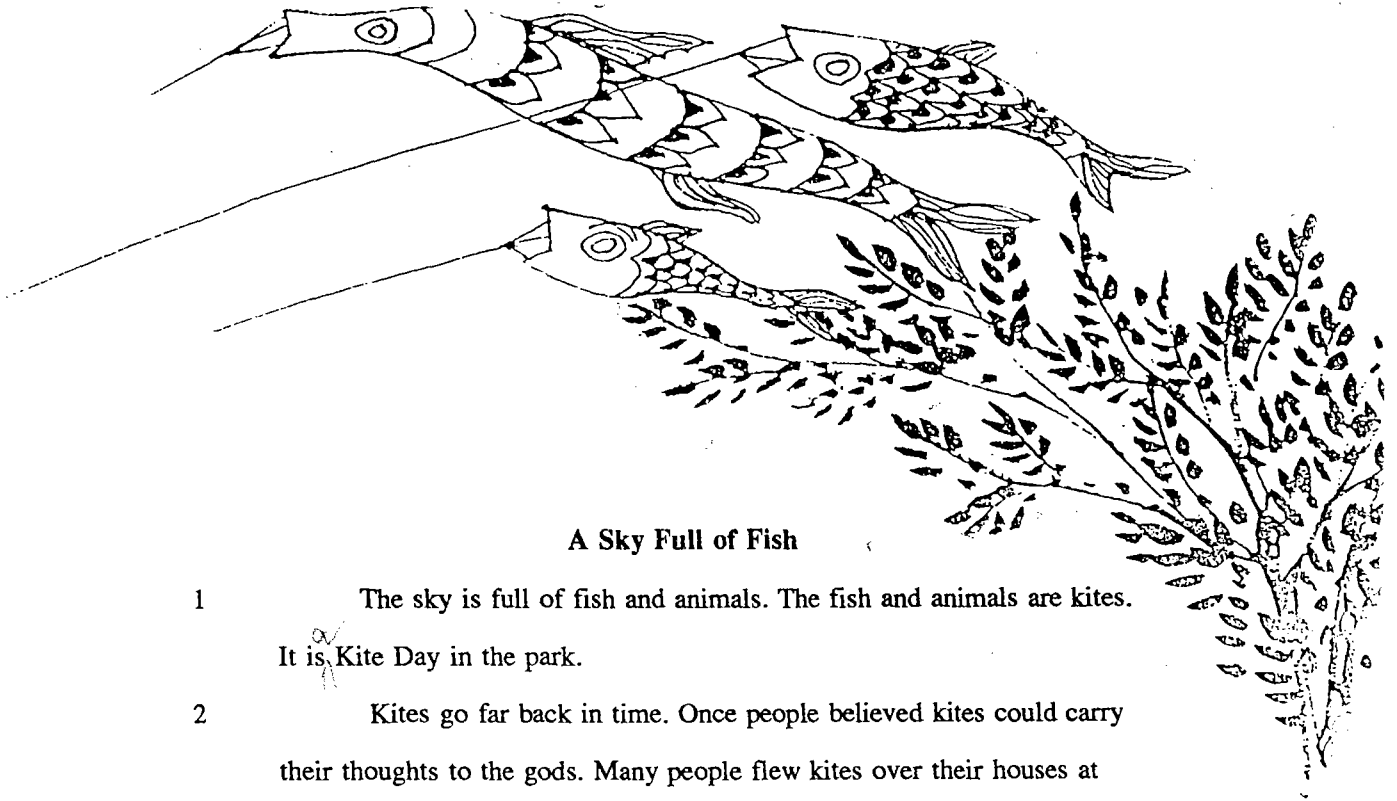
Passage 4

The North Pole is not the world's coldest region. Northeastern Siberia, over one thousand miles south of the North Pole, is the coldest place on earth. Temperatures as low as eighty degrees below zero Fahrenheit (-62.2 Celsius) have often been recorded. Oddly enough, you would seldom catch a cold in the world's coldest region. Most germs can not live in such extreme cold!

- What's the passage about?
 - how cold Northeastern Siberia gets.
 - what the North Pole is like.
 - why people don't catch cold.
 - what the coldest region is like.
- Is the North Pole the coldest place on earth?
 - Yes, it is.
 - Yes, it does.
 - No, it isn't.
 - No, it doesn't.
- Why don't the people catch a cold in this region?
 - There are few germs.
 - People eat vegetables and fruits.
 - There aren't germs in this region.
 - Germs cannot live in the coldest region.

Read the passage and answer (14-18).

Passage 7

A Sky Full of Fish

- 1 The sky is full of fish and animals. The fish and animals are kites. It is Kite Day in the park.
- 2 Kites go far back in time. Once people believed kites could carry their thoughts to the gods. Many people flew kites over their houses at nights. They thought this kept them safe from all bad things at night.
- 3 Kites are fun. But they also have been of great help to us. People have used kites to learn more about weather. Kites have been used in building bridges. Heavy wire cables for bridges have been pulled across water with the use of kites. Once a great American put a key on a kite. He wanted to know more about lighting. Do you know who he was?

14. Which sentences aren't the benefits of the kites ?

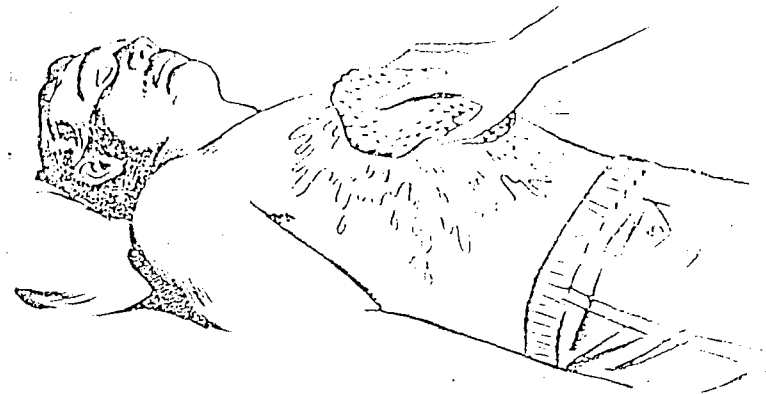
- a. Kites carry their loving to the lovers.
- b. Kites save us from all bad things.
- c. We learn about the weather from the kites.
- d. Kites can use in building bridges.

15. The word in the story that means "heavy wires across bridges" is.....

- a. Kites
- b. Thoughts
- c. Bridges
- d. Cables

16. The story says, "Kites are fun but they have also been of great help to us." The word they means.....
- a. Thoughts b. Kites
c. The people d. Cables
17. What is the main idea of this story?
- a. Fish like to fly kites. b. Kites have been used in many ways.
c. It's hard to build a bridge. d. Kites have been used to hold our keys.
18. The opposite of under (paragraph two, sentence three) is.....
- a. across b. in
c. from d. over

From the directions, answer (19-22).

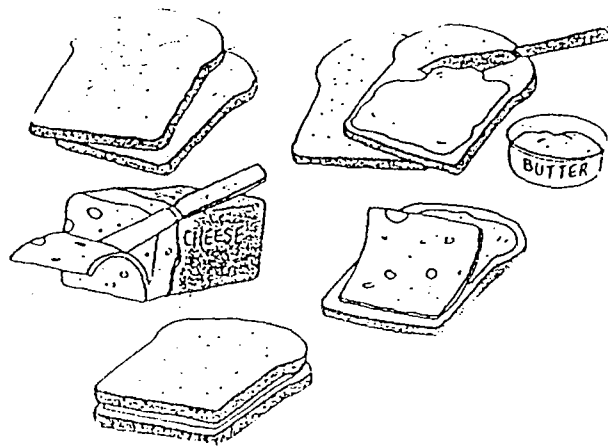

Direction : If the victim is flushed , hot. and dry: if the pulse is rapid and the temperature is 100 or more: if there has been lengthy exposure to the sun, the person may be suffering with sunstroke. Call the doctor immediately. Bring the victim indoors. Loosen the clothing. When in a prone position, cool the body by sponging with cold water or cold compresses. If conscious, give sips of cold salt water to drink. Use one-half teaspoon of salt per glass of water.

19. This article show you how to provide help with.....
- a. sunburn b. a nosebleed
c. a stroke victim d. a headache.

20. The cold drinking water should have.....
- a. salt in it b. sugar in it
c. lemon juice in it d. nothing in it.
21. The purpose of the text is.....
- a. To give warnings. b. To give instruction.
c. To correct a misconception. d. To introduce a new technology.
22. From the direction, what should you do the first thing ?
- a. Call the doctor. b. Fan the victim.
c. Make the victim run. d. Cover the victim with blankets.

Put items 1-5 into the most logical order.

- 1. Cut some cheese into slices.
- 2. Put the other piece of bread on top.
- 3. Take two slices of bread.
- 4. Put the slices on one of the pieces of bread.
- 5. Put butter on each slice.
23. From the passage, arrange number the steps on the basis.
- a. 1, 2, 3, 4, 5 b. 2, 3, 1, 4, 5
c. 4, 5, 3, 2, 1 d. 3, 5, 1, 4, 2

Read the advertisement and answer 24-26.

Passage 9

Visit the Plaza Shopping Centre

The new *Plaza* shopping centre has everything!

Did you know that there are over fifty shops at the

Plaza? It's true. There are twelve restaurants, ten

ladies' boutiques, four sports shops, three department stores,

and four bookshops. There're goods from around the world:

clothes from Hong Kong, shoes from Italy, and furniture from

the United States. There're eight radio and hi-fi shops, with some

of the best electronic equipment you can find anywhere. And if

you want jewellery, there're six shops to choose from.

So why don't you visit the *Plaza* today. It's the shopping centre that has something for everyone.

24. What's the advertisement about?
- The place where you can buy cars.
 - The place where you can buy tennis rackets.
 - The where you can buy ticket to Hong Kong.
 - The place where you can buy everything you want.
25. Can you buy a beautiful ring for your wife at Plaza?
- Yes, I can.
 - No, she can't.
 - No, I can't.
 - No, you can't.
26. "It" in line 10 refers to.....
- clothes from Hong Kong.
 - ~~Shoes~~ Shoes from Italy.
 - Plaza Shopping Centre.
 - furniture from the United States.

Read the story and answer 27-30.

Black
Passage 10.

Balck, Red, and White

There're many different kinds of woodpeckers in North America. The people in the east, south, and middle parts of our country know best the kind with the red head, black back, and white breast. But this bird isn't found in the states of the Pacific Coast.

Without knowing it, woodpeckers help us control insects. The birds feed on worms and insects, many of which are harmful to trees. Woodpeckers have sharp, strong bills with which they probe the wood for insects. They have long tongues with sharp ends. First the woodpecker digs into the wood with its sharp bill. Then it Then it reaches in which its tongue and pulls out the worm or insect. Sometimes, woodpeckers also eat the juicy fruit that grows on the trees. Then, the fruit grower doesn't like woodpeckers.

Woodpeckers, unlike other birds, do not have lovely songs. Woodpeckers make noises that are not pleasant.

27. From the story, you can tell that.....
a. woodpeckers are our enemies.	b. woodpeckers can be helpful to growers.
c. woodpeckers are always singing.	d. woodpeckers can be found in the states of the Pacific Coast.
28. What word in the first sentence means types?
a. different	b. kinds
c. many	d. parts of
29. Why don't the fruit growers like woodpeckers?
a. They sleep in the trees.	b. They always sing in the trees.
c. They eat fruits on the trees.	d. They don't eat fruits on the trees.
30. What word in the first sentence of three paragraph means unlike?
a. love	b. different
c. don't like	d. same

@@@@@@@@@@@@@@@@

Writing Ability Test

Direction : Write ten sentences about the story below.

แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

ระดับชั้น ม.3

เลขที่

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ต้องการถามความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้เรียนทั่วไปด้านดีและด้านไม่ดีที่มีต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ในด้านคุณประโยชน์ ความสำคัญ และกิจกรรมในการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนอ่านข้อความแต่ละข้อและให้เลือกตอบตามความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่แท้จริงของผู้เรียนที่มีต่อการอ่านและการเขียน และคำตอบของผู้เรียน**ไม่มีถูกหรือผิด** เพียงแต่จะแตกต่างกันตามความคิดเห็น ฉะนั้นขอให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีโดยไม่ต้องวิตกกังวล **คำตอบของผู้เรียนจะเก็บเป็นความลับและจะนำผลรวมไปใช้ในการวิจัยทางวิชาการเท่านั้น** เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษและ**คำตอบของผู้เรียนจะไม่มีผลต่อการเรียนหรือคะแนนสอบของผู้เรียนแต่ประการใด**

2. วิธีตอบแบบสอบถาม ขอให้ผู้เรียนอ่านข้อความแต่ละข้อและพิจารณาข้อความแต่ละข้ออย่างรอบคอบจึงตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้เรียนมากที่สุด ในข้อหนึ่งๆจะมีคำตอบให้เลือก 4 ระดับ

3. แบบสอบถามนี้มีอยู่ 2 ตอน คือ ตอนที่ 1. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
ตอนที่ 2 . เจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
I	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้เพลิดเพลิน	/			
II	การอ่านภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ			/	

ตอนที่ 1 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	ข้าพเจ้าชอบวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ				
2.	ข้าพเจ้าต้องการให้ถึงชั่วโมงการอ่านภาษาอังกฤษเร็ว ๆ				
3.	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้เกิดความเพลิดเพลิน				
4.	ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมการเรียนในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ				
5.	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ทำให้ข้าพเจ้าเรียนด้วยความสนุกสนาน				
6.	ข้าพเจ้ามีความเต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน การอ่านภาษาอังกฤษทุกคาบเรียน				
7.	ข้าพเจ้าชอบเปิดพจนานุกรมเพื่อดูความหมายของคำ, ประโยคที่ไม่แน่ใจขณะอ่าน				
8.	วิชาการอ่านภาษาอังกฤษมีกิจกรรมที่ส่งเสริม ให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก				
9.	วิธีสอนของผู้สอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทำให้ ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชานี้				
10.	ข้าพเจ้ามักอ่านภาษาอังกฤษในเวลาว่างเสมอ				
11.	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้ความรู้กว้างขวาง				
12.	การใช้สื่อประกอบการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนตื่นตัวอยู่เสมอ				
13.	ข้าพเจ้าทำคะแนนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษได้ดี				
14.	แบบเรียนภาษาอังกฤษที่บทเรียนที่น่าสนใจ				
15.	ผู้สอนควรนำเนื้อหาจาก บทความ หนังสือพิมพ์ และ นิตยสารภาษาอังกฤษมาสอนในการอ่าน				
16.	บทความ เนื้อหาที่นำมาให้อ่านมีความยาวเหมาะสมดี				
17.	วิชาการอ่านภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำ กิจกรรมร่วมกับเพื่อนมาก				
18.	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้รู้สึกศัพท์ สำนวนมากขึ้น				
19.	การอ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจจะช่วยให้เขียน ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น				
20.	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจมากเมื่ออ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจ				

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	ข้าพเจ้าต้องการให้ถึงชั่วโมงการเขียนภาษาอังกฤษเร็วๆ				
2.	วิชาการเขียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ				
3.	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับการที่ได้ร่วมทำกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษ				
4.	วิธีสอนของผู้สอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชานี้				
5.	ข้าพเจ้าไม่มีความรู้ในกลวิธีการเขียนเรียงความ ทั้งในเรื่องคำขึ้นต้น และคำลงท้าย				
6.	ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษให้คล่องแคล่วยิ่งขึ้น				
7.	ข้าพเจ้าทำคะแนนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษได้ดี				
8.	การเขียนภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าสามารถแสดงออกด้านภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่				
9.	ข้าพเจ้าไม่มีความรู้ในการที่จะเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยคจากภาษาไทยสู่ภาษาอังกฤษได้				
10.	วิชาการเขียนภาษาอังกฤษช่วยฝึกความรอบคอบในการทำงาน				
11.	วิชาการเขียนภาษาอังกฤษช่วยฝึกการใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล				
12.	เมื่อมีปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะพยายามแก้ไขปัญหานั้น				
13.	ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเขียนทุกคาบเรียน				
14.	ผู้สอนใช้อุปกรณ์ สื่อที่ทำให้ผู้เรียนตื่นตัวอยู่เสมอ				
15.	ข้าพเจ้าไม่มีความรู้ในการเลือกศัพท์ สำนวนมาใช้ในการเขียนได้อย่างเหมาะสม				
16.	การเขียนภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ มาก				
17.	การเขียนภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าทำงานอย่างมีระบบ				
18.	การเขียนภาษาอังกฤษทำให้รู้ศัพท์ และสำนวนมากขึ้น				
19.	เมื่ออาจารย์กำหนดหัวข้องานเขียนมาให้ ข้าพเจ้าต้องการเขียนแต่ไม่มีข้อมูลหรือแนวคิดที่จะเขียน				
20.	วิชาการเขียนภาษาอังกฤษทำให้ความรู้กว้างขวาง				

Worksheet A.

Name.....

No.....

Read the story and answer in worksheet A.

Food groups.

The body needs food. The skin, hair, teeth, bones, and blood, and other parts of the body are made up of things found in foods. Other things found in foods keep the body warm, help a person grow and move around, keep, and keep the heart beating. There are four main groups of food that give the body what it needs.

The milk group is one of these four groups. Milk helps the bones of the body grow. It is often mixed with other foods in cooking. For example, it is in ice cream, pudding, cake, and mashed potatoes. Soups and drinks are often made with it. Milk or cream can be poured over fruits and breakfast foods. Butter and cheese are made from milk.

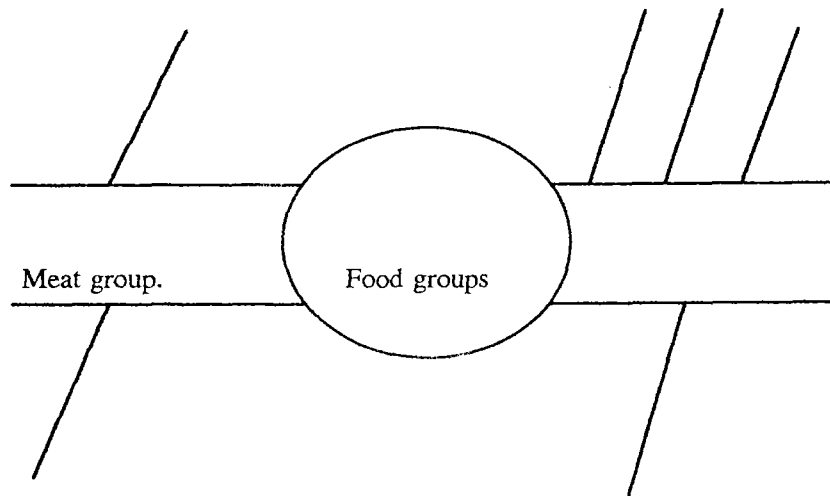
Fruits and vegetables make up the second food group. They may be bought fresh, canned, or frozen. They help keep the eyes clear, the skin smooth, and the bones and teeth in good working order.

The third group is the meat group. Among important foods in this group are beef and chicken. Fish and eggs, too, belong to this group. They all make the body strong. Farmers raise cattle or chickens, while fish and other seafood come from oceans, rivers, and lakes.

Grains are the last food group. They are used to make bread, breakfast cereals, and macaroni. Grains give the body enough energy to keep the person going for the next meal.

Worksheet A.

Exercise 1. Complete the mapping by filling in the following blanks with information from the story.

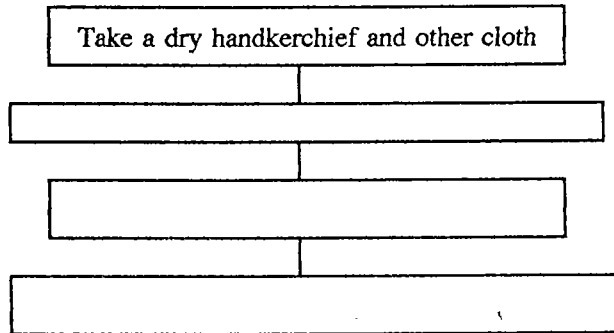
Worksheet A.**Name**.....**No**.....**Read the direction and re-arrange the steps.**

Direction : A person accidentally grabs a live wire. You cannot pull out the plug, and you do not know where the main switch is. First make sure you are not standing on a wet surface. If the floor is wet, stand on dry wood. Do not touch the victim or any metal object such as a radiator or water pipe. Take a dry handkerchief., towel, sheet, or other dry cloth. Use the cloth to grasp the wire and carefully pull it away from the victim. It necessary, apply artificial respiration if the person has stopped breathing. Phone doctor and power company.

Worksheet A.

Exercise: Complete the mapping by filling in the following with information from the story.

How to save a person from a live wire.

Worksheet A.

Name.....

No.....

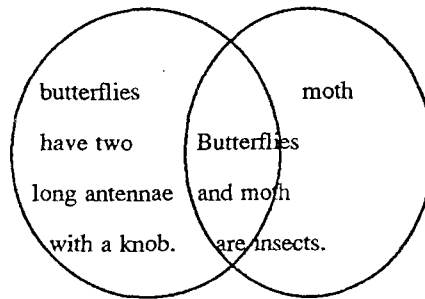
Read the story and answer correctly.**Butterflies and Moth are differences.**

Although butterflies and moth are much alike, we can often tell their differences. On the head of butterfly, there are two long antennae with a knob at the end. The antennae of a moth are feathery and shorter. They are without any knobs. A butterfly at rest will fold its wings together so they stand up straight from its long and slender body. A moth at rest does not fold its wings together; the wing do not stand straight up from its body. On the contrary, they are left somewhat open and flat. A moth's body is heavier and rounder than a butterfly's.

Worksheet A.

Exercise : Complete the mapping by filling in the following blanks with information from the passage.

Butterflies and Moth

Worksheet A.

Name.....

No.....

Read the pasage and answer in worksheet A.

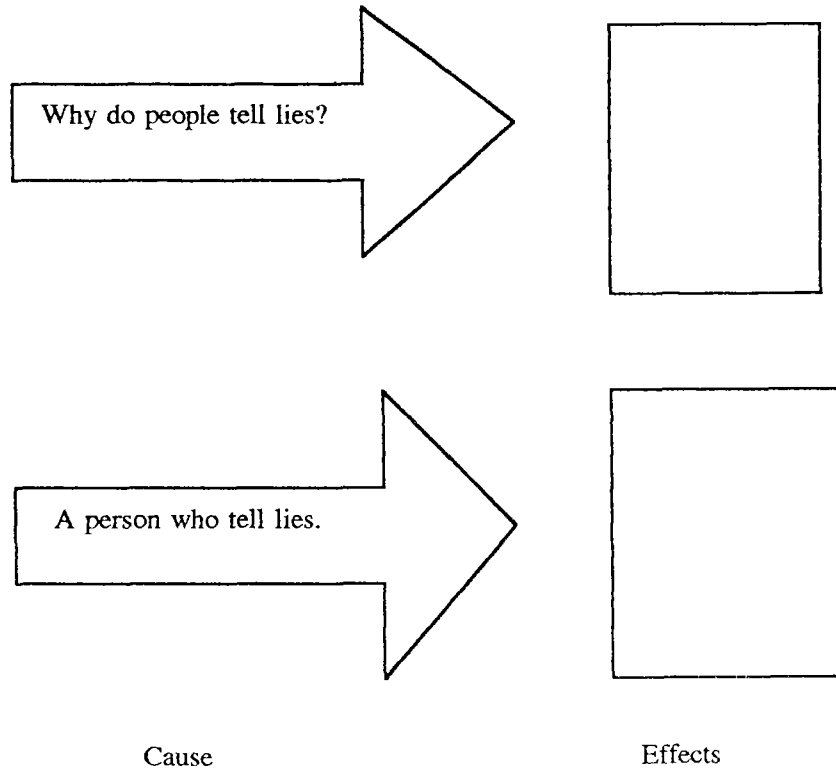
Why do people tell lies? One reason is fear. A child breaks a glass. He is afraid that his mother will punnish him. So he tells a lie. He says the cat broke it. People need courage to tell the truth. A liar is a coward. He is not brave. He hides behind a lie. But not all lying comes from fear. Many people tell lies from greed, to get money. A fruit-seller lies about his fruit. He says his mangoes are sweet but in fact they are not. He gets more money for them by lying. Some people pretend to be rich, because foolish people respect rich people.

Lying is a very bad habit. It may be useful for a time. But in the end it brings shame and sorrow. No one trusts a liar. No one wants to be his friend.

Be brave , be honest , and tell no lies.

Worksheet A.

Exercise : Complete the mapping by filling in the following blanks with information from the passage.

Worksheet A.**Name.....****Class....No.....****Read the passage and answer in worksheet A.****Wai Kru**

At the start of every academic year, students all over the country take part in an elaborate ceremony called Wai Kru. They do this party to thank their teachers for teaching them well in the past, but also in order to gain merit and good fortune for the future. The ceremony at our school starts with the principal lighting candles and incense sticks and paying homage to the Buddha image. Prayers are then read by senior students. Then everyone takes a vow to be loyal to the nation, religion and king, to be good pupils, to behave themselves, and to obey the school rules. Students from every class then come forward with gifts of decorative flowers for their teachers.

Worksheet A

Name.....

Class.....No.....

Read the passage and answer in worksheet A.**Up in Smoke**

I began to smoke in high school. It seemed to be a natural, "adult" thing to do. But forty years later we all started to hear about the effects of cigarette smoke: lung disease, cancer, and heart problems. I didn't pay much attention to these reports. I felt healthy, and I thought I was taking good care of myself. Besides, smoking helps me keep my figure- i.e., I don't gain weight when I smoke.

Then two things happened. First, I started to cough. I thought it was just a cold, but it didn't get better. Second, my brother got lung cancer. He died last year. My brother and I smoked our first cigarettes together over forty years ago. I decided to quit. No more cigarettes, I told myself.

However, it was very hard to quit. Nicotine is a drug; as a result cigarettes cause a powerful addiction. I tried several times to quit, but I couldn't. It wasn't easy. I thought about cigarettes all the time. I didn't sleep well. I ate a lot and gained ten pounds. I was nervous, and my hands shook. I became angry very easily - even at small things. The effect of the nicotine was wonderful.

I very slowly started to lose my need for cigarettes. My cough disappeared. Sleep wasn't a problem. I became calmer. And when I exercised, I had more energy. I feel better now. I hope my grandchildren keep themselves healthy: they had better not start to smoke. It's a terrible addiction.

Worksheet A.

Name.....

Class.....No.....

Read the passage and answer in worksheet A.**Traditional Holidays in the United States**

There are four important traditional holidays in the United States.

Another important traditional holiday is New Year's. On New Year's Eve, most people go to parties. At twelve o'clock, everyone shouts "Happy New Year!" and they wish their friends good luck. New Year's parties usually last a long time. Some people don't go home until morning. The most important of these holidays is Thanksgiving, which we celebrate on the third Thursday in November. This is a family holiday. Most of people spend the day with their relatives. They feel thankful for the good things in their lives. The most important tradition on this day is Thanksgiving dinner. At a traditional Thanksgiving dinner, the most people eat turkey with stuffing, cranberry sauce, and pumpkin pie. The third traditional holiday, Halloween, is mainly for children. On this holiday, people dress as witches, ghosts, or other such things. Much of the children go from house to house and say "Trick or treat." If the people at the house do not give them candy, the children will play a trick on them. But this hardly ever happens. A most give them candy or fruits. Another holiday is Valentine's Day, which is in February. On this day, boys and girls exchange valentines, and men and women give each other cards, flowers, or candy.

Worksheet A.

Name.....

Class.....No.....

Read the passage and answer in worksheet A.

Joe and Jim

If you don't know them, you would have thought Joe and Jim were alike. They were both tall and blond, and they walked with a sturdy stride. They both spoke in a deep voice that made them seem much older than they were. They wore dark clothes as a rule, and they like bow tie. But that was all the likeness they had. In other things they were sharply different. Joe was considerate and helpful, and everyone liked him. Jim was selfish, and he could flare into anger at little things that displeased him. You had to know Joe and Jim before realize that they were not alike at all.

Worksheet A.

Name.....

Class.....No.....

Read the passage and answer in worksheet A.**Holidays in the United States**

There are three types of holidays in the United States: political holidays, traditional holidays, and religious holidays. There are more political holidays than any other type. The most important political holiday is Independence Day, the Fourth of July. On this day we celebrate our independence from Great Britain. Most people spend the day with their family and friends. Picnics has a fireworks display at night. Another very important political holiday is Memorial Day. On this holiday we commemorate all the soldiers who died for our country. Many towns and cities have parades, and some people go to cemeteries and put flowers or flags on the soldiers' graves. Because this holiday falls on the last weekend in May, some people think of it as the beginning of the summer season. A third important political holiday is Labor Day, which we celebrate on the first Monday in September. This is the day when we honor the workers of the United States. People watch parades, go on picnics, or go to the beach. For students, Labor Day is a bitterswee holiday, because when it is over they must begin school again. Besides these political holidays, we also celebrate the birthdays of George Washington, Abraham Lincoln, and Martin Luther King, Jr.

Worksheet A.

Name.....

Class.....No.....

Read the passage answer in worksheet A.

Baths

How long have people been taking baths? Before history was first written, people swam ⁱⁿ rivers, lakes, and oceans to take baths. Kings and queens who live in palaces thousands of years ago took baths in tubs filled with water. Huge bathhouses were built in large cities for everyone to use at the same time. They were like the pools of today.

People have taken baths through the ages. There are four main reasons. One is to keep clean. Another is to keep well. Still another reason is to show respect for a higher power (a god or gods) at special times. The last reason is for fun.

There are several kinds of baths. Most are mixed with water. Baths of sweet-smelling oils were used by some people. Mud, salt, steam, snow, hot air, milk, and sun baths are still enjoyed by many people.

Some doctors tell sick people to take either warm or cold baths. Warm baths help the muscles of the body relax. They may ease the pains of muscles. Cold water makes a person feel lively. Such baths are used also when the whole body has become too hot. The cold bath usually brings the body heat down quickly.

Schools today teach children to take baths often. Baths keep the skin white by taking away bodywastes, oils, and dead skin. They keep people smelling fresh and clean.

Lesson Plan for Twenty Fifty - minutes' Sessions
on Mapping for the Experimental Group

Subject : English 015

Class : M. 3

Time : 50 minutes a session in total 20 Sessions.

Aims : Students are able to :

1. acquire information from the text.
2. comprehend and state their own points of view about the text or story they have read.
3. use their schema from the reading passage to comprehend better.

Text :

1. Worksheet for a special plan for reading from authentic materials.

(magazine, newspaper, advertisement)

The text is divided into 4 types of Mapping.

1. Spider Map : Main Ideas and details
2. Descending Ladder or Time Ladder Map.
3. Comparison / Contrast Map.
4. Cause / Effect Map.

Lesson Plan For Experimental Group

Subject : English (E 015)

Period : 1 - 2

Time : 100 minutes

Level : M.3

General Objectives : Students are able to :

1. comprehend what they have read about the main idea and details correctly.
2. identify the types of Mapping.
3. identify the types of Top Level Structures and key words.

Terminal Objectives : Students are able to :

1. recognize each type of Mapping and TLS when they read the text and draw mappings correctly.
2. describe the event and the thing in detail.
3. draw a spider map of the main idea, major events, classification passage.

Contents :

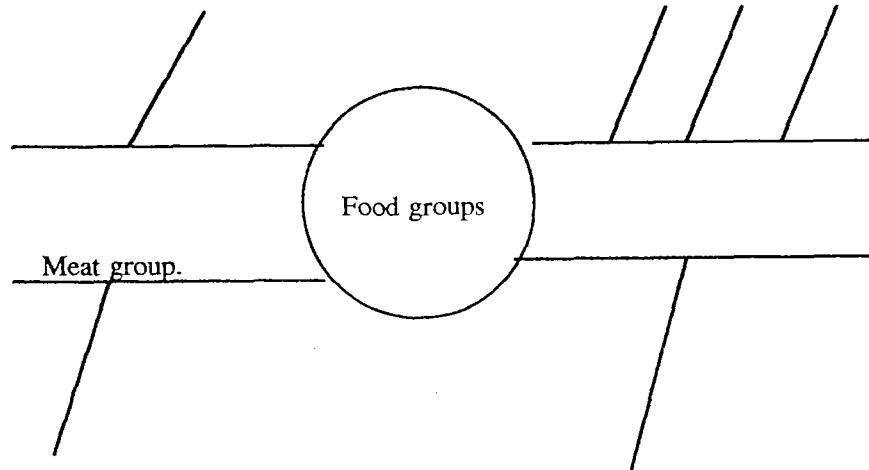
1. Food groups

Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Notes
Teacher	Students			
1. The teacher teaches and explains the type of mapping (Spider map) and gives the examples of the paragraph. signal words (listing)	Listen to the teacher	Overhead projector about the types of mapping. Chart about the Spider map. Worksheet about TLS (Listing)	Observe Students while studying in the class.	The teacher explains each types of mapping and TLS in a period.
2. The teacher lets the students read the passage with the teacher.	Read the passage.	A text about "Food groups"	Observe students while reading the story.	
3. The teacher divides the students into groups of five and read the story.	Divide into groups. Discuss and try to find out what the story is about.	A text about "Food groups"	Observe students while reading the story. Observe students while answering.	
4. The teacher lets the students read the story and work in groups to draw a map. (Spider Map)	Read the story. Fill the sentences in cloze semantic map.	A text about "Food groups" Worksheet A.	Observe students while working in groups.	

Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Notes
Teacher	Students			
<p>5. The students compare and complete the map in a group and between</p> <p>6. The teacher allows the students help to check the map and send a member in their groups to be a representative to present a map.</p> <p>7. The teacher lets the students summarise the story in their own words.</p>	<p>Explain their options.</p> <p>Fill the sentences in cloze semantic map.</p> <p>Check their maps.</p> <p>Present their maps.</p> <p>Write a short story.</p>	<p>A text about "Food groups"</p> <p>Worksheet A.</p> <p>Worksheets A.</p>	<p>Observe students while doing map.</p> <p>Check their maps to correct their mistakes.</p> <p>Observe students while writing the short story.</p> <p>Check their stories to correct their mistakes.</p>	

Worksheet A

Exercise : Complete the mapping by filling in the following blanks with information from the story.

Lesson Plan For Twenty Fifty Minutes' Session
on the Teacher's Manual for the Control Group

Subject : English 015

Class : M.3

Time : 50 minutes a session 20 Sessions in total.

Aims : Students are able to :

1. acquire information from the text.
2. comprehend and state their own points of view about the text or story they have read.
3. use their schema from the reading passage to comprehend better.

Text :

1. Worksheet for a special plan for reading from authentic materials (magazine, newspaper, advertisement.)

The text is divided in to four types of TLS structures.

1. Listing/ Description
2. Problem and Solution
3. Cause and Effect
4. Comparison and Contrast

Lesson Plan For Control Group

Subject : English (E 015) Period : 1- 2

Time : 100 minutes Level : M.3

General Objective : Students are able to :

1. comprehend what they have read about the main idea and details correctly.

Terminal Objectives : Students are able to :

1. pronounce; spell and tell the meaning of new vocabulary correctly.
2. use the grammatical structure.
3. answer the given questions orally.
4. do the exercise correctly.

Content :

1. Food groups

Vocabulary :

mash , pour
raise , in good working order

Structure :

Gerund
Infinitive
Auxiliary Verbs
Past Tense

Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Notes
Teacher	Students			
1. The teacher begins the class by greeting the students, then lets the students see the picture in order to build up the students' attention and lead into the lesson.	Listen to the teacher.	Pictures about "Food groups"	Observe the students while doing activity.	1.1 The teacher gives the passage of TLS (Listing) and explains the signal words.
2. The teacher states the Objectives of the lesson.	Listen to the teacher.		Observe the students while studying in the class.	
3. The teacher explains vocabulary items, grammatical structures, various idioms that students have studied.	Listen to the teacher. Repeat after the teacher.	Word cards Structural chart	Observe the students while doing activity.	Students make sentences individual/groups.
4. The teacher gives the text to students and teacher read it aloud and lets the students repeat..	Listen to the teacher. Read the passage.	A text about "Food groups"	Observe the students while reading the text.	The teacher asks them
5. The teacher lets the students read aloud and silently by themselves.	Read the passage.	A text about "Food groups"	Observe the students while reading and answering the questions.	yes, no questions about the passage.

Learning Activities Teacher	Students	Teaching Aids	Evaluation	Notes
6. The teacher divided the students into a groups of five and lets the students read the passage themselves and answer the questions by writing.	Divided into groups. Read the passage by themselves. Write the answer in their worksheets.	A text about "Food groups" Worksheet A.	Observe students while reading and writing.	
7. The teacher checks the students' exercise and correct their mistakes.	Listen to the teacher.	A text about "Food groups" Worksheet A.	Observe the students while doing the exercise.	Check the exercise on the black-board.
8. The students do the exercise and teacher corrects their writing.	Do the exercise in their worksheets.	Worksheets A	Correct the students' exercise.	
9. The teacher lets the students do the exercise about ; answer the questions, true or false and grammatical in their notebooks.	Do the exercise.	Notebooks	Check the students' exercise. Correct their mistakes.	

Worksheet A.

Name.....

Class.....No.....

Exercise A. Answer the questions.

1. What passage is about ?

.....

2. Which food groups are good for bones ?

.....

3. What do the advantages of foods ?

.....

4. Where can you buy fruits and vegetables ?

.....

5. Which food group is good for the strong body ?

.....

6. What does the advantage of the last food group ?

.....

Exercise B. Write "T" in front of the sentence which is true , and "F" in front of the sentence which is false.

.....1. Parts of the body needs foods.

.....2. Cream , pudding , and cake make from the milk group.

.....3. Your eyes are clear if you eat meat group.

.....4. Fish and eggs belong to the grains group.

.....5. We used grains to make breakfast cereals and bread.

.....6. Milk and meat groups give your body enough energy too.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาว พรเพ็ญ พุ่มสะอาด
วันเดือนปีเกิด	17 กรกฎาคม 2512
สถานที่เกิด	จังหวัด พระนครศรีอยุธยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	118/2 ตำบล ไผ่ลิง ซอยชัยมงคล 4 อำเภอ พระนครศรีอยุธยา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา 13000
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียน บางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1”
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์
พ.ศ. 2534	ค.บ. (ภาษาอังกฤษ) จาก สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2542	กศ.ม. (การมัธยมศึกษา การสอนภาษาอังกฤษ) จาก มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร